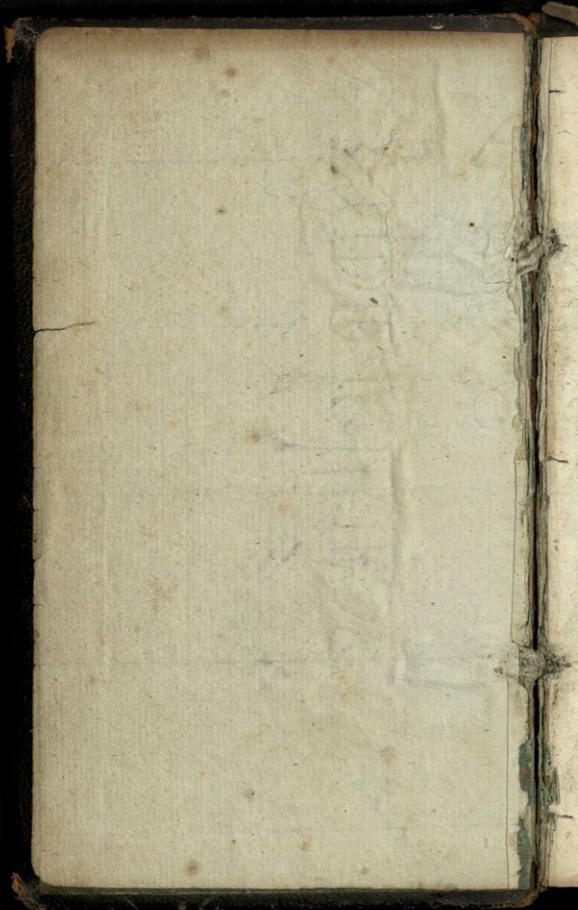

45037

J. Haym's Buchverlag

Pridite molimo Gospoda in pokleknimo pred njim; ker je on Gospod naš Bog. Pl. 94.

OBISKOVANJE

Jesusa Kristusa

v' presvetim

refhnjim telesu,

in

POSDRAVLJENJE

M A R I J E,

prezhitte devize.

V' natif tih bukev so milostljivi Firshht

Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Shkof 29. velkiga serpana
1831 dovolili.

Fried. Baraga

V' LJUBLJANI,

natisnil Joshef Blasnik, 1832.

*Na prodaj per Janesu Klemensu,
bukvovesu.*

45037

IN=030007435

Predgovor.

Sin boshji Jesus Kristus je per sadnji vezherji kruh in vino v' svoje presveto reshnje telo in v' svojo presveto reshngo kri spreobernal, in je tudi svojim aposteljniam in vsim svojim namestnikam sapovedal, de naj to v' njegov spomin delajo, de naj tudi tako, kakor on, kader bodo njegov spomin obhajali, (to je, per sveli mashi,) kruh in vino v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spreobernejo; sakaj njegovo veselje je, med nami biti, in je sam rekel, „de hozhe per nas ostatici vse dni do konza sveta“.

Ker je tedej Jesus tako rad per
 nas v' presvetim reshnjim telesu, sa-
 kaj bi mi ne bili radi per njem v'
 njegovi drushini? Ljubi moji krist-
 janje! kateri Jesusa resnizhno ljubite,
 in mu tudi svojo ljubesen shelite ska-
 sovati, glejte, f' tem mu jo lahko po-
 sebno lepo skasujete, zhe ga bote ra-
 di in poboskno v' presvetim sakramen-
 tu obiskovali, in ponishno molili. Le-
 to obiskovanje vam bo k' svelizhanju
 vashih dush veliko pomagalo; vas bo
 zhe dalej bolj v' ljubeshni boshji poter-
 dilo, vam bo vezhi ajfer do molitve
 dalo, vam bo pomnoshilo vasho po-
 nishnosti, poterpeshljivoft, pokorshi-
 no, ljubeshen do blishnjiga in vse lepe
 zhednosti, od kterih nam je Jesus v'
 svojim shivljenji na svetu nar lepshi
 sglede dajal. — Per obiskovanji pre-
 svetiga reshnjiga telesa, v' presveti

druſhini Jeſuſovi, bote prav ſpoſnali,
 kako prasno in nezhimerno je vſe po-
 ſvetno veſelje; bote ſpoſnali, koliko je
 vredna naſha duſha, ſa ktero je Je-
 ſuſ toliko ſtoril in terpel; bote ſpo-
 ſnali, kako velika hudobija je greh,
 ker je le ſavoljo greha mogel Jeſuſ
 toliko terpeti. Tukej bote prav ſpo-
 ſnali, kako neſkonzhno velika je Je-
 ſuſova ljubesen do naſ ubogih greſh-
 nikov, ker naſ per vſi naſhi nehva-
 leſhnoſti in hudobii vender ſhe ne ſa-
 puſti in ne ſavershe, ampak ljubes-
 njivo naſhiga ſpreobernjenja zhaka.
 S' eno beſedo, v' obiſkovanji preſveti-
 ga reſhnjiga teleſa najde vſaka ver-
 na kerſhanska duſha nar vezhi gna-
 de, nar vezhi perpomozhke ſa vezhno
 svelizhanje in nar vezhi poveſelenje,
 kakor ſam Jeſuſ pravi: „Pridite vſi
 k' meni, kteri ſte revni in ſ' teshava-

mi oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, vas bom poveselil.“

Torej vam prav posebno perporozhim, ljubi moji kristjanje! pridno in poboshno obiskovanje presvetiga reshnjiga telefa. Kdor ima perloshnost, bo grosno dobro storil, in bo sa svelizhanje svoje dushe lepo poskerbel, zhe bo vsak dan shel obiskat svojiga nar boljshiga perjatla Jesusa v' presvetim reshnjim telefu. Kdor pa tega vsak dan ne more storiti, naj si persadeva, de ga vender tolikokrat pride obiskat, kolikorkrat utegne; postavim ob nedeljah in prasnikih.

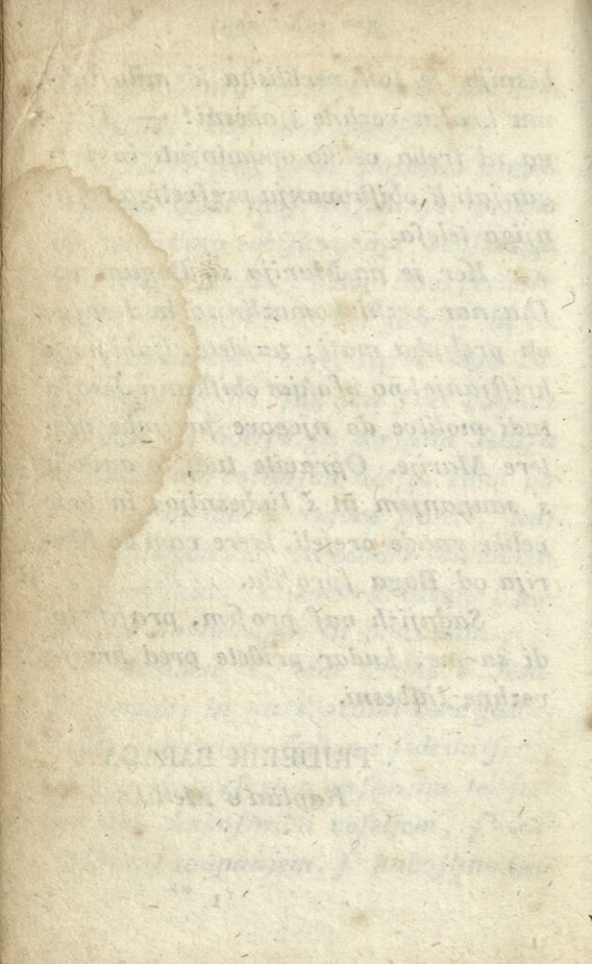
Srezhen je, kdor terdno v' Jesusa veruje, in ga s' ozhmi vere gleda, kako ljubesnjivo sedi na sedeshi svoje milosti v' presvetim reshnjim telefu! — O s' kakoshnim veseljem, s' kakoshnim saupanjem, s' kakoshno lju-

besnijo se tak perblisha k' milostivimu kralju vezhne ljubeshni! — Taziga ni treba veliko opominjati in perganzjati k' obiskovanju presvetiga reshnjiga telefa.

Ker je pa Marija sa Bogam nasha nar vezhi pomozhniza in Jesufova preljuba mati; najdete, ljubi moji kristjanje! po vsakim obiskanji Jesusa tudi molitve do njegove preljube matere Marije. Opravite tudi to andoht s' saupanjem in s' ljubeshnijo, in bote velike gnade prejeli, ktere vam bo Marija od Boga sprofila.

Sadnjizh vaf profsim, profsite tudi sa me, kadar pridete pred kralja vezhne ljubeshni.

FRIDERIK BARAGA,
Kaplan v' Metliki.

M o l i t e v

pred obiskanjem presvetiga
rešnjiga telefa.

Moj Bog in Gospod, Jesus Kristus!
kteri si is ljubesni do nas v' presvetim
sakramentu nozh in dan prizhujozh,
in s' veliko ljubesnijo nas zhakash in
vabish, de bi te prishli obiskat; terdno
verujem, de si rešnizhno prizhujozh
v' presvetim sakramentu altarja; po-
nishno te molim, in sposnam svojo ve-
liko nevrednost; sahvalim te sa vse tvo-
je gnade, posebno te danš sahvalim sa
te gnade, de mi v' tem presvetim sa-
kramentu samiga sebe dajesh; de je
troja mati, prezhišta deviza Marija,
tudi moja mati in moja besedniza pred
teboj; in de si me danashnji dan spet
poklizal te v' tej zerkvi obiskat.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jesus! is zeliga serza te tukaj zhaftim in molim v' presvetim sakramentu, pervizh sato, de se ti sahvalim sa ta prezhudni sakrament, v' kterim nam svojo nar vezhi ljubesen skasujesh; drugizh sato, de vsaj nekoliko popravim tisto neisrezheno krivizo in nezhaft, ktero ti neverniki, krivoverzi in tudi malopridni katolfski kristjani v' tem presvetim sakramentu delajo, in tretjizh sato, de bi s' svojim obiskanjem in pozheshenjem tebe, o prezhaftiljivi Jesus! po vsih tistih krajih na vsm svetu pozhaftil, v' kterih se ti v' presvetim sakramentu sapushen bres pozheshenja snajdesh.

Moj dobrotljivi Jesus! perferzhno te ljubim, tebe svojo nar vezhi dobroto; is ljubesni do tebe mi je is serza shal, de fim greshil, de fim tvoje ljubesnive sapovedi prelomil, ktere mi le sato dajesh, de bi me zhasno in vezhno srezhniga storil; sdaj pa terdno sklenem se sa v' prihodnje s' tvojo gnado in pomozhjo vsih gre-

hov in greslnih perloshnost fkerbno varovati, de te, o vezhna dobrota, vezh ne rasshalim.

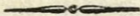
Sdaj se pa jest nevredna stvar tebi svojimu dobrotljivimu stvarniku, popolnoma srozhim. V' tvojo sveto voljo vdam svojo flabo, le she prevezh na hudo nagnjeno voljo; v' tvoje sveto serze poloshim svoje revno, merslo, nehvaleshno serze, in te ponishno profim, usmiljeni Jesus! ushgi v' mojim serzu ogenj boshje ljubeshni, in vsemi is mojiga serza vse to, kar ti ne dopade, in kar me tvoje ljubeshni nevredniga dela. — Vef shelim tvoj biti, popolnoma se tebi dam; stori s' menoj in s' vshim, kar je mojiga, po svoji sveti volji. Sdej nizh drusiga ne ishem, nizh drusiga ne shelim, kakor tvojo ljubeshin smiram imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v' dobrim do konza stanoviten ostati.

Perporozhim ti pa tudi vse verne dushe v' vizah, in profim sa-nje, slasti sa tiste, ktere so f' posebno po-

boshnostjo ta presveti sakrament moli-
le in zhastile, in so bile tvoji neoma-
deshani materi s' posebno ljubesnijo
vdane. — Ravno tako te danš tudi
prosim sa vse svoje dobrotnike, pri-
jatle in fovrashnike, in sa vse terdo-
vratne gresnike, de bi jim dodelil
duha resnizhne pokore.

Sdej pa she sklenem vse shelje
in sdihovanje svojiga serza s' ljubesnji-
vimi obzhutljeji tvojiga presvetiga ser-
za, o Jesus! in tako sklenjene jih
dam tvojimu nebeskemu Ozhetu v'
dar, in ga prosim v' tvojim svetim
imenu, de bi jih is ljubesni do tebe
milostivo uflifhal. Amen.

*(Ljubi moj kristjan! to molitev smoli
vselej pred obiskanjem presvetiga
sakramenta.)*

Pervo obiskanje.

Poglej, moja dušha! tukej je studeniz vŝih gnad in dobrot, Jesus Kristus v' presvetim sakramentu. — On sam pravi: „Kdor je shejin, naj pride k' meni, in naj pije.“ *) — O kako velike gnade so svetniki vŝih zhalov is tega studenza presvetiga sakramenta sajemali, kjer nam Jesus vse saflushenje svojiga terpljenja in svoje britke smerti deli, po besedah preroka: „S' veseljem bote vodo sajemali is studenza Svelizharjeviga.“ **)

Brumna dušha is reda s. Klare, ktera je bila savoljo svoje velike ljubesni do svetiga reshnjiga teleša imenovana nevesta presvetiga sakramenta, je bila vprashana, kako de se more

*) Joan. 7, 37. — **) Is. 12, 3.

vender toliko ur pred svetim rešnim telesam pomuditi, kaj de moli in premišljuje? In je odgovorila: „Zelo vezhnost bi hotla pred svetim rešnim telesam biti. Kaj ni tukaj ravno tisti Bog rešnihno prizhujozh, kteri je v' nebesih shivljenje vsih svelizhanih? In me she vprashate, kako se morem tukej tako dolgo pomuditi, kaj delam? Ah! kaj zhlovek ne stori pred svetim sakramentam! Ljubi, povishuje in zhasti, hvali, profi, sheli. — Kaj pa berazh stori pred bogatim zhlovekam? kaj stori bolnik pred sdravniam? kaj shejni pred studenzam? ali kaj lazni, kader pride k' misi, kjer je polno jedi? —

O moj dobrotljivi in preljubesnivi Jesus, moje shivljenje, moje upanje, moje bogastvo in edina ljubesen moje dushe! ah, koliko si mogel terpeti in prestati, preden si se nam v' presvetim sakramentu sapustil! Štrahno smert si mogel pred storiti, de te sdaj na svojih altarjih imamo. Koliko sanizhevanja in nezhasti si mogel she v'

tem presvetim sakramentu preštati, ker shelish smiram med nami prebivati. — Tvoja ljubestin, o Jesuf! ki jo do naf imash, in tvoje shelje, de bi tudi mi tebe ljubili, premaga vse.

Pridi tedaj, o vezhni vfigamogozhni Bog, pridi v' moje serze, in sapri sa seboj vrata mojiga serza, de ne bo nebena stvar vezh va-nj mogla, de bi nekoliko tiste ljubestni sebi vse-la, ktero fim vso tebi dolshan, in ktero ti tudi popolnoma dam. Ti sam, moj preljubi Jesuf! bodi moj gospod; tvoj shelim popolnoma biti; in zhe ti kdaj ne bom svešto pokoren, me ojštro poshtrafaj, de si bom v' prihodnje bolj skerbnno persadeval tvojo sveto voljo vselej dopolniti, in ti v' vsih rezheh dopasti.

Ponishno te prosim, moj dobrotljivi Jesuf! daj mi gnado, de posihmal nobeniga drusiga veselja ne ishem in ne shelim, kakor s' svetim shivljenjem tebi veselje delati, tebe v' presvetim sakramentu skritiga Boga vezhkrat obiskati in pozhasiti, in pre-

sveto rešnje telo vselej s' perferzhno ljubesnijo vredno prejeti. — Naj ishe kdor hozhe, posvetniga bogastva; jest pa drusiga nizh ne ljubim in ne shelim, kakor tebe, o Jesuf! in neismerjeno bogastvo tvoje ljubesni. — Tega ishem tukaj pred teboj, o Jesuf v' presvetim sakramentu! Daj mi, de popolnama sebe posabim, in le v' tvojo neskonzhno dobroto mislim.

O sveti Serafi nebeshki! ko bi vam smel sa kakoshno rezh nevoshliv biti, bi vam bil ne sa vasho visoko zhasht, ampak sa tisto gorezho ljubesin nevoshliv, s' ktero vi svojiga in mojiga Boga ljubite. — Ah! uzhiti me, kaj naj storim, de ga bom prav ljubil in rasveselil. —

O moj Jesuf! tebe samiga shelim ljubiti, tebi samimu shelim dopasti!

Obhajilo v' duhu.

(Ljubi moj kristjan! to obhajilo v' duhu vselej po obiskanji svetiga

refhnjiga telefa prav s' andohtjo opravi.)

Moj Jesuf! terdno verujem, de fi v' presvetim sakramentu refnizhno prizhujozh. — Is ferza te ljubim zhes vse, ker fi sam na sebi vse ljubesni vreden, in meni nefkonzhno dobrotljiv. — Moja dufha te sdaj sheli prejeti; ali ker mi sdaj ni perpufheno tebe, o Jesuf! v' presvetim sakramentu refnizhno prejeti, te profim, pridi vsaj f' svojo gnado in f' svojo ljubesnijo v' moje ferze. — Ljubesnivo te objamem, o Jesuf! in se shelim popolnoma f' teboj fkleniti. — O ne perpufti, de bi bil kdaj od tebe odlozhen.

(Ljubi moj kristijan! po tem, kader fi Jesufa v' presvetim sakramentu obifkal, obifhi in posdravi tudi njegovo preljubesnivo mater, prezhisto devizo Marijo. To bo Jesusu dopadlo, in bo tvoji dufhi v' svelizhanje, ker bo Marija svoje proshnje

f' tvojimi sklenila, in tako bosh pred uslishan.)

Posdravljenje presvete devize Marije.

Obilni studeniz nebeskih dobrot nam je tudi Marija, naša preljubesnjava mati, ker je tako polna dobrote do nas, in nam toliko gnad od Boga sprosi, de pravi s. Bernard, de ni nobeniga zhloveka na svetu, kateri bi ne bil njenih dobrot deleshen. Od njene obilnosti smo vsi prejeli.

O Marija, presveta deviza! ti si bila s' nar vezhimi gnadami od Boga obdarovana, sato ti je angel rekel, de si polna gnade. Ali teh gnad, kakor pravi tvoj slushabnik, s. Krisolog, ti Bog ni le sa-te dal, ampak jih je v' tebe, kakor v' veliko in globoko posodo vlil, de jih ti sdaj svojim otrokam delish. — Take gnade si le ti, o Deviza! prejela, ker si tistiga rodila, kateri je vsmu svetu svelizhanje dal.

O Marija, sazhetik nashiga veselja, profi Boga sa naf!

Profhnja.

(To profhnjo vselej po posdravljenji Marije devize smoli, de se she bolj v' njeno mogozhno pomozh perporozhish.)

Prefveta in prezhista deviza Marija, moja preljubesniva mati, jest, med vsimi nar revnisthi gresnik, danf k' tebi perbeshim; sakaj ti si mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnishi pomozhniza sa Bogam, upanje in perbeshaliske vsih gresnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perklonem s' velikim pozheshenjem, in te perferzhno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me she tolikokrat f' svojo mogozhno profhnjo peklenfckiga ognja obvarovala, v' kteriga fim she vezhkrat savoljo svojih

grehov vershen biti saflushil. — Is
 serza te ljubim, moja preljubesnjava
 mati! in is ljubezni do tebe terdno
 sklenem, tebi ves zhas svojiga shiv-
 ljenja svesto flushiti, tvoje lepe zhed-
 nosti posnemati, in si persadevati,
 kolikor mi bo mogozhe, de tudi dru-
 ge na to perpravim, de te bodo lju-
 bili in ti flushili. — Sa Jesusam tvo-
 jim ljubim Sinam, postavim svoje
 nar vezhi saupanje na-te, in posebno
 f' tvojo pomozhjo upam vezhno sveli-
 zhanje sadobiti. — Vsemi me v' shte-
 vilo svojih otrok, o mati milosti bo-
 shje! in brani me pred vsimi sovra-
 shniki moje dushe. Sadobi mi f' svo-
 jo mogozhno proshnjo, de me Bog
 reshi od vsih skushnjav, ali pa mi
 sprosi potrebno mozh, de bom samo-
 gel do konza svojiga shivljenja vse svo-
 je skushnjave premagati. Sprosi mi
 tudi resnizhniga duha pokore in sta-
 novitno pobolshhanje shivljenja; spro-
 si mi gorezho ljubesen do Jesusa in
 svesto posnemanje njegovih presvetih
 sgledov; sprosi mi tudi srezhno smert

in milostlivo sodbo hoshjo. Sa vse to te profim, moja preljuba mati! ne saversi moje proshnje, pomagaj mi v' shivljenji in v' smerti; skashi nad menoj, de si ref moja mati; skashi, de si nar boljsi mati, de nobena mati sa svoje otroke tako ljubesnjivo ne skerbi, kakor ti, o nebeska mati! sa svoje sveste otroke skerbish. „Zhe tudi ktera posvetna mati posabi svoje dete, de se ga ne usmili;“ *) me pa ti, o milostiva mati nebeska! nikdar ne posabi. Prosi tako dolgo sa-me Boga, dokler me v' nebesih ne vidish. Tamkej te bom potlej vezhno zhashtil in hvalil, in sa Jesusam bom tebi hvalo dajal sa nefkonzhno srezho vezhniga svelizhanja. Amen.

*) Is. 49, 15.

Drugo obiskovanje.

Kruh je jed, ktera ni nobenimu zhloveku soperna, in ktera se da tudi dolgo ohraniti. Sato se nam je dobrotljivi Jesus v' podobi kruha v' presvetim sakramentu sapustil, de ga vsi, ktere on k' svoji misi povabi, lahko savshijejo, in de vedno v' presvetim reshnjim telesu na nashih altarjih ostane, de s' svojo prizhujozhnostjo nashe veselje in saupanje obudi, de nam skasuje, kakoshno ljubesen vedno do nas ima, in de tudi nashe serza s' ljubesnijo do njega napolni. — Š. Pavl pravi: „Kristus je sam sebe v' nizh storil, in je podobno hlapza na-se vsel.“ *) Kaj bomo pa mi rekli, zhe premiflimo, de se je she zlo pod podobo

*) Filip. 2, 7.

kruha, ki je s^he slab^shi, skrⁱl? — „Noben jesik, pravi s. Peter Alkan-
tarjan, ne more velikosti tiste lju-
besni isrezhi, ki jo ima Jesus do vsa-
ke dushe, ktera je v' gnadi boshji.
Ravno sato se je ta preljubesn^jivi
shenin, preden je is tega sveta shel,
samiga sebe v' vedni spomin nam sa-
pustil v' presvetim sakramentu, de bi
ga nobeden ne posabil, ker se je od
nas lozhil, in v' nebesa shel. On je
hotel, de ga v' vednim in prizhujo-
zhim spominu imejmo, in sa ta spo-
min nam ni hotel nⁱzh manj, kakor
samiga sebe sapustiti.“

Ker si tedaj, o moj dobrotljivi
Jesus! tukaj v' presvetim sakramentu
is sgol ljubeshni prizhujozh, de pro-
shnje revnih poslus^hash, kteri k' te-
bi pridejo, in ti svoje potrebe pot^o-
shijo, prosim te, poslus^haj tudi serzh-
no sdihovanje in ponishne proshnje,
s' kterimi jest, tvoj nar nevrednishⁱ
slushabnik, dan^s pred sedesh tvoje
milosti pridem. — Sposnam hudobijo,
ki sim jo storil, ker sim tebe, svoji-

ga Boga in Gospoda, rasshalíl. — Sa-
to se vershem k' tvojim nogam, o
mogozhni Bog in Gospod! se udarim,
kakor ozhitni gresnik, na svoje ske-
fano serze, in te nar pred profim,
odpušti mi, kar fim soper tebe gre-
shil; ne glej mojih grehov, ampak
moje shalofno in spokorno serze, in
bodi mi milostiv ubogimu gresniku.
— In po tem te profim o Jesus! sej
ti je snana moja proshnja, ker vi-
dih moje serze — ponishno te pro-
fim, dodeli mi zhedalej vezhi in ve-
zhi ljubesen do tebe. Kar fim sazhel
bolj sposnovati, kako neisrezhenó lju-
besnjivo je tvoje serze, zhutim gore-
zhe shelje v' svojim serzu, tebe, o
vezhna ljubesen! smiram bolj in bolj
ljubiti, tebi v' vseh rezheh dopasti.
Ali sraven tega pa tudi zhutim tako
slabost v' sebi, de te sam is sebe
nizh prav ne morem ljubiti. Torej
te profim, o vfigamogozhni Bog, do-
deli v'fim svojim flushabnikam v' ne-
besih in na semlji, dodeli tudi meni,
ubogimu gresniku, gnado in mozh,

tebi v' prihodnje prav svesto flushiti, in te zhes vse stanovitno ljubiti. — Spreoberni me o Jesus! f' svojo gnado, kakor svojiga aposteljna Pavla, ker fim se do sdaj tolikokrat soper tebe vsdignil in te preganjal, de ti posihmal tolikanj svestejshi flushim, kolikor posneji sazhnem. — Dopolni, o dobrotljivi Jesus! kar moji ljubeshi manjka, de te dosti ali vsaj toliko ljubim, kolikor fim te rasshalil. — Ljubim te, o Jesus! ljubim te zhes vse; ljubim te bolj, kakor svoje shivljenje, — moj Bog, moje vse! —

(Sdaj opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Sveti Pavl pishe: „Perblishajmo se s' saupanjem k' sedeshu gnade, de milost dofeshemo, in gnado najdemo, kader nam bo

pomozhi treba.“ *) S. Avgufhtin pravi, de ta sedesh je Marija, mati boshja, po kateri nam Bog vse gnade deli.

O preljubesnjava mati Marija! ker tako shelish, gresnikam pomagati, in jim tako rada gnado profish; profim te, osri se milostivo na-me, ki sim nar vezhi gresnik. — O kolikokrat sim tvojiga ljubiga Šina Jesusa, in s' njim vred tudi tebe, o presveta diviza Marija! s' svojimi grehi rasshalil! kolikokrat sim saflushil, de bi me bil tvoj boshji Šin vezhno spred svojiga oblizhja savergel! — Ali vsi moji grehi so mi sdaj, ko smiram bolj in bolj sposnavam, kako ljubesnjav je Bog, is serza shal, in terdno sklenem, svoje shivljenje poboljshati. — O Marija, mati milosti boshje, pomagaj mi milostivo, de svoje shivljenje refnizhno in stanovitno poboljsham. K' tebi perbeshim, v' tvojo pomozh se perporozhim. Šprofi mi

*) Hebr. 4, 16.

obilno gnado od Boga, in sprosi mi jo skoraj, de se ne pogubim. —

O Marija, perbeshalifhe grešnikov! oberni k' meni svoje milostive ozhi, osri se na-me ubosiga vender pa spokorniga grešnika, in sprosi mi odpufhenje grehov.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Tretje obiskanje.

„**M**oje veselje je s' zhloveshkimi otrozi biti.“ *) — Glej, tukaj je nash usmiljeni Jesus, kterimu ni bilo dosti, de je is ljubesni do nas umerl; kteri je tudi po svoji smerti hotel she per nas ostati v' presvetim resh-njim telesu, de nam s' tem na snanje da, de je res njegovo veselje s'

*) Prip. 8, 31.

zhlovefhkimi otrozi biti. — „O kristjani! pravi s. Teresija, kako morete vender Boga rasshaliti, kateri tako ozhitno skashe, de je to njegovo vefelje, per vas biti.“ — Jesuf tako rad med nami prebiva; kaj mi pa ne bomo radi per njem, mi, ki imamo to veliko zhaft, de smemo biti v' njegovi boshji hifhi? kako zheslene se tifti podloshni sposnajo, kateri smejo v' kraljevi hifhi prebivati. — Glejte, tukaj je pa sedesh nar vishiga kralja, takej je hifha boshja, kjer mi s' Jesufam Kristufam prebivamo. — Bodimo sato Jesufu hvaleshni, in obernimo fi njegovo drushino v' svelizhanje svoje dushe.

O moj dobrotljivi Jesuf, moj Bog in Gospod! oberni k' meni svoje ljubeshnjivo oblizhje is tega altarja na katerim nozh in dan prebivash is ljubeshni do naf! — Ti fi isvirk vseh gnad in dobrot, fi sdravnik vseh nadloshnih in pomozh vseh revnih. Osri se milostivo na-me, o Jesuf! Glej, per tvojih nogah leshim, nar revni-

shi, nar nevrednišhi grešnik. Usmili se me, o milostivi Jesus! — Ref je, in dobro sposnam, de je moja hudobija tako velika, de sim popolnoma nevreden tvojih gnad in dobrot. Ali zhe premišlim, de si ti ravno sato isnebel na ta revni svet prishel, in sato v' tem presvetim sakramentu med nami ostanesh, de nam gnade in dobrote delish; se možno saupanje v' mojim serzu obudi, in s' serzhnostjo povsdignem svoje serze k' tebi, o vezhna dobrota! ki tukej na sedeshi svoje milosti prebivash. — Zhaštim in ljubim te, o Jesus! in te sa vse, kar si mi do sdaj dodelil, perferzhno sahvalim. — Danš te pa spet novo gnado profim, imam upanje, de me bosh uslišhal. Glej, moj Jesus! ker tvojo neskonzhno ljubesen sposnam, sim terdno sklenil, v' prihodnje tako lepo shiveti, de te ne bom nikdar vezh rasshalil. Ali pomagaj mi, o Jesus! pridi moji slabosti s' svojo mogozhno gnado na pomozh; fizer ne bom nikdar tega v' djanji dopolnil,

kar fim sdej terdno sklenil. — O moj Bog! ti vidish v' moje serze, de te ljubim, in she zhedalej bolj ljubiti shelim. O daj mi gnado, de te vselej resnizhno ljubim, tukej na tem svetu v' shivljenji in v' smerti, in tamkej vso neskonzhno vezhnost! —

Presveta deviza Marija; vfi isvoljeni nebeshki duhovi! vfi svetniki in svetnize boshje! profite sa-me de svojiga neskonzhno ljubesnjeviga Boga iszeliga serza ljubim.

O presveti kruh angelov! shivi mojo dusho tukej in v' vezhnosti!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Njene svese so svese svelizhanja.“ *) — Bogabojezh uzhenik pishe, de zhasht do Marije, pre-

*) Sir. 6, 31.

zhiste devize, je svesa vezhniga isvo-
ljenja. — Profimo svojo dobrotljivo
nebeshko gospo in besednizo, de naš
smiram bolj terdno sveshe s' svesami
svete ljubeshni do Boga in do nje, in
serzhniga saupanja v' njeno prošnjo.

O milostiva deviza Marija! ti pra-
vo perbeshalishbe vseh spokornih gresh-
nikov! kaj bi bilo nam ubogim gresh-
nikam sazheti, ko bi tebe ne imeli,
de sa naš Boga prošish, in nam spet
gnado in odpuštenje grehov sadobish?
— O Marija! spomni se, kaj se je
pod krishem godilo. Tam si ti mo-
ja mati postala, tam me je Jesus te-
bi fina srozhil. O moja ljubeshnjiva
mati! nikar ne perpušti, de bi se
tvoj otrok, ki te tako perferzhno lju-
bi, vezhno pogubil.

O Marija! tebe sgubiti, tebe vezh-
ne zhase nikdar viditi, — o varuj
me te neisrezhene nesrezhe!

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesh
na 21. strani.)*

Zheterto obiskanje.

„**N**jena prijasnost nima nizh grenkiga, in njena drushina nizh soperniga.“ *) Dobri prijatli na sveti imajo veliko veselje eden nad drugim; vezhkrat ostanejo zeledni eden per drugim. — Kdor Jesufa v' presvetim reshnjim telefu ne ljubi, mu je dolg zhas, kadar se snajde pred tem svetim sakramentam, pred kterim so svetniki nebeshko veselje obzhutili. — S. Teresija je rekla: „Kteri so v' nebesih in kteri so na semlji, morajo vfi enaki biti, kar sadene svetost in boshjo ljubesen... In kakor se svetniki v' nebesih sadershe do praviga shiviga Boga, ki ga oblizhje v' oblizhje gledajo, tako se

*) Modr. 8, 16.

moramo tudi mi na semlji sadershati do presvetiga reshnjiga telefa.“

O nedolshno Jagnje boshje, ki si bilo sa naf na terdim lesu s. krisha saklano in darovano! spomni se, de sim tudi jest smed tistih dush, ki si jih ti s' tako velikim terpljenjem in grenko smertjo odreshil. — Ti si se is neskonzhne ljubesni popolnoma nam dal, in se nam she vsak dan daješh, ker se is sgol ljubesni do naf bres nehanja na nafhah altarjih svojimu nebeshkimu Ozhetu darujesh. — Prosim te, o dobrotljivi Jesus! bodi tedaj ves moj, de te nikdar ne sgu-
bim; in stori s' svojo gnado, de bom tudi jest ves tvoj, de se nikdar od tebe ne odlozhim. Ves se tebi dam, popolnoma se v' tvojo presveto voljo podam, stori s' menoj po svojim nar svetejshim dopadenji. O Jesus! pod-
versi si popolnoma mojo le na hudo nagnjeno voljo; sveshi jo s' sladkimi svesami tvoje ljubesni, de smiram pod tvojo pokorshino ostanem.

Do sdej fim tolikokrat le po sheljah svojiga serza shivel, in se nifim smenil sa tvoje sapovedi; sdej pa shelim le sato she shiveti, de bi tvoje svete sapovedi smiram bolj sposnaval, in vselej na tanko dopolnil. — Vse mi od mene, o Jesuf! kar she greshniga v' meni najdesh; stori me popolnoma tebi dopadljiviga; daj mi gnado, de ne bom nizeh drusiga miflil, kakor tebi dopasti, nizeh drusiga shelel, kakor tvojo sveto voljo dopolniti. — Ljubim te, o nar ljubesnjevshi Svelizhar! ljubim te is zeliga serza; ljubim te, ker hozhesh, de naj te ljubim, ljubim te, ker si vse ljubeshni vreden. — Grosno me serze boli, kader vidim, de nifi tako ljubljen, kakor saflushish ljubljen biti. — Perpravljjen fim, ko bi bilo treba, svoje shivljenje is ljubeshni do tebe dati. Prejmi o Jesuf! s' dopadenjem moje shelje, in dodeli mi svojo presveto ljubeshen. —

O presveta boshja volja! tebi se popolnoma srozhim.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Jest sim mati lepe ljubesni.“ *) — Te besede s. pisma oberne mati katolishka zerkev na Marija, kakor de bi ona nam govorila, in rekla: „Jest sim mati tiste ljubesni, ktera dusham nar vezhi lepota da.“ Po proshnji Marije, ki je nar ljubesnjevshi deviza, polna boshje ljubesni; bomo nar loshej pravo ljubesen do Boga sadobili; tedaj njo te ljubesni profimo.

O Marija, ljubesnjevsa mati Jesufova, in tudi moja preljubesnjevsa mati! ponishno te profim, osri se milostivo na-me in poglej na moje revno serze, kako polno je lastne ljubesni, in prasno ljubesni boshje. Bres

*) Sir. 24, 24.

ljubesni ne morem dopasti Bogu, ki je vezhna ljubesen; zhe ljubesni nimam, je vse drugo moje sa nizh pred Bogam. — O moja dobrotljiva mati! vem de mojiga svelizhanja shelish, vem, de shelish me vezhno per sebi v' nebesih imeti, sakaj ti me ljubish; profim te tedaj, sprofi mi refnizhno ljubesen do Boga in do tebe; sprofi mi tudi pravo ljubesen do blishnjiga, de se bo v' djanji skasovala.

O Marija, mati ljubesni! sprofi mi sveto ljubesen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 21. strani.)

Peto obiskanje.

„**V**rabez najde svoje prebivalishe, in gerliza svoje gnjesdo, kamor svoje mlade poloshi;“ *)

*) Pf. 83, 4.

ti pa, mogozhni Gospod, moj kralj in moj Bog! prebivašh na naših altarjih v' presvetim sakramentu, in ostanesh vedno per nas, de te vselej lahko najdemo.

Kader to premišljujemo, ne moremo drugazhi soditi, kakor de je tvoje boshje serze popolnoma od ljubeshni do nas premagano, in de tako rekozh ne vesh, kaj bi she storil, de bi nam bolj svojo ljubeshen skasal, in našho ljubeshen sadobil. — Ali kako slabo te pa mi ljubimo, o usmiljeni Jesus. — Ah, stori, de bo našhe serze s' tvojo ljubeshnijo napolnjeno, de bodo vse našhe shelje k' tebi povsdignjene! — O, kako nespametno in hudobno je to, Boga ne ljubiti, kateri toliko stori, de nam svojo ljubeshen skashe! — Ah, potegni nas k' sebi, o vezhna dobrota! potegni nas k' sebi s' prijetno oblastjo svoje ljubeshni! Daj nam dobro sapopasti, kako veliko veselje je to sa-te, kader te resnizhno ljubimo.

O neskonzhna visokost boshja! o nesmerjena dobrota! ti si sam na sebi

vse ljubeshni vreden, ti nas tako neisrezheno ljubish, in tolikanj si storil in terpel, de bi nasho ljubesen sadobil; kako je tedaj to, de te malokteri prav ljubi? — Ah, tudi jest te do sdej she nisim nizh prav ljubil; ali posihmal nozhem vezh v' shtevilu tistih nehvaleshnih biti, kateri tebi tvojo neskonzhno dobroto in ljubesen s' hudobijami in s' rasshaljenjem povrazhujejo! Sdej sim terdno sklenil, tebe samiga, kolikor le morem, in vse drugo le savoljo tebe ljubiti. — O Jesus! ti si vse ljubeshni neskonzhno vreden, in nam tudi terdno in resnizhno sapovedujesh, de te zhes vse ljubimo. Sdej shelim na tanko to dopolniti, daj mi le potrebno gnado, o vezhna dobrota, daj mozh mojimu slabimu serzu, odtergaj ga od tega sveta, in k' sebi ga povsdigni! To shelim in upam prejeti po neskonzhnim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja. — Daj le bogastvo tega sveta tistim, ki ga shele; jest pa nizh drusiga ne shelim, nizh drusi-

ga ne ishem, kakor nesmerjeno bogastvo tvoje ljubeshni. — O moj Jesus, vezhna ljubeshen! ti si moja edina ljubeshen, moje edino bogastvo in vse moje veselje. — O dobrotljivi Jesus, vreden, neskonzhno ljubljen biti! ljubim te is zeliga serza, in te shelim stanovitno in vezhno ljubiti; shelim v' tvoji ljubeshni shiveti in umreti, shelim v' ljubeshni do tebe, ko bi mi bilo mogozhe, she angele premagati. — O vezhna ljubeshen, kako nehvaleshen je, kdor te ne ljubi! Ah, on saflushi na vezhne zhase spred tvojiga oblizhja savershen biti! — Tudi jest sim bil v' shtevilu tazih hudobnih in nekvaleshnih, in le tvoja sveta gnade me je k' boljsheimu sposnanju perpeljala. — Profim te, o Jesus, ki si mi gnado dal te sposnati in ljubiti, daj mi tudi gnado, de ti do konza svest ostanem.

O moj Jesus! ti si se sa-me ves dal, tudi jest se tebi ves dam.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O nebeshka kraljiza! f' svojo lepoto in dobroto potegneš vse serza k' sebi; potegni tudi moje serze k' sebi, de se nikdar vezh od tebe ne odlozhi — Ali kaj, ko je moje serze tako slabo in nehvaleshno, de ne moreš ti nobeniga praviga veselja nad njim imeti! Od ene strani vidim tolikanj gnad, ki si mi jih she od Boga sprofilila; od druge strani pa sposnam, kako grosovitno sim ti sa vse tvoje dobrote nehvaleshen. — Vender pa she nad tvojo milostjo ne obupam: ti si perbeshalishe greshnikov, k' tebi tedaj jest ubogi greshnik perbeshim, in te ponishno profim, sferbi sa-me, de se vezhno ne pogubim; spomni se, de je tudi sa moja ubogo dusho tvoj ljubesnivi Šin Jesus svojo sveto kri prelil; prosi gá, de bi sa-me saštonj prelita ne bila.

O Marija, mati milosti boshje; sprosi mi milost per Bogu.

(Sdej opravi prošnja ki jo najdešh
na 21. strani.)

Šesto obiškanje.

„**K**jer je vašh saklad, tam bo tudi vašhe serze.“ *) — Kristuf pravi, de zhlovek vse svoje nagnjenje proti tistimu oberne, kar je njegov saklad, kar nar raji ima. Sato so svetniki svoje zelo serze, vso ljubesen in vse pozhefhenje na presveti sakrament obernili, ker so le Jesufa Kristufa sposnali svoj saklad, in njega nar raji imeli.

Preljubesnivi Jesuf v' presvetim sakramentu! kateri is sgol ljubezni do naš nozh in dan tukej v' tabernakelju prebivash, profim te, potegni k' sebi moje serze, de ne bo v' prihodnje v' nizh drusiga mislilo, kakor

*) Luk. 12, 34.

v' te, nizh drusiga iskalo, nizh drusiga ljubilo in shelelo, kakor tebe. Te gnade te profim po neskonzhnim saflushenji tvojiga britkiga terpljenja.

O moj preljubi, v' presvetim sakramentu skriti Svelizhar in nebeski Shenin! kako milostivo nam svojo perferzhno ljubestin skasujesh, ker shelish, de bi te tudi mi resnizhno ljubili! — O Jesuf, vezhna ljubestin! ni ti bilo dosti, de fi sa nas umerl, tudi she ta presveti sakrament fi nam dal, s' kterim nas po poti proti nebesam spremish, nashe dushe v' vezhno shivljenje ohranish, in nam sastavo vezhniga svelizhanje dafh.

Res je tvoje veselje med nami biti, in v' kteri podobi se med nami snajdesh, skasujesh svojo veliko ljubesten do nas. Pred fi se najdel med nami kakor nedolshen otrok v' revnim hlevzu, kakor fin ubogiga zimpermana per svojim delu, kakor k' smerti obsojen na terdim krishi; in sdej se snajdesh med nami v' podobi kruha v' presvetim reshnjim telesu.

Ah; ali si mogel she kaj vezh snajti, de bi naf k' ljubeshi do tebe obudil?

O nefkonzhno ljubeshnjivi Jesuf! kdaj bom vender sazhel in si terdno persadeval te resnizhno ljubiti, ker vidim, koliko sa-me storish, de bi moja ljubesh sadobil? — Moj Bog in Gospod! sdej shelim le sato she na svetu shiveti, de bi tebe samiga ljubil, tebi samimu slushil. Kaj mi bo fizer moje shivljenje pomagalo, zhe ga popolnama k' tvoji ljubeshi in k' tvojimu dopadenju ne obernem, ker si tudi ti svoje shivljenje popolnama sa-me dal? Kdo pa drugi sa-flushi vso nafho ljubeshi, kakor ti, o moj prelepi, prijasni, dobrotljivi, preljubeshnjivi Bog! Moje shelje so, de bi moja dusha, kadar se tvoje ljubeshi spomni, od ljubeshi do tebe vfa vneta bila; moja resnizhna volja je, de bi jest, kader slishim besede: „jafli, krish, sakrament“, vselej shelel velike teshave is ljubeshi do tebe terpeti, ker si ti, o Jesuf!

tolikanj velizih teshav in grenkih brit-
košt is ljubesni do naf preterpel.

Daj mi gnado, o moj Bog! de
pred ne umerjem, preden is ljubesni
do tebe kaj dobriga ne storim; in ve-
liko soperniga ne prestopim.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

„Jest sim lepa oljka na po-
lji, *) is ktere bres nehanja olje u-
smiljenja tezhe. Na polji stojim, sato
de me vsi lahko vidiyo, in k' meni
perbeshe.“

Tako nam govori Marija, naša
dobrotljiva mati in usmiljeno perbe-
shalifhe vsih spokornih gresnikov. —
Rezimo ji tedaj s' svetim Avgushti-
nam: „Spomni se, o milostiva

*) Sir. 24, 19.

deviza Marija! de nikdar ni bilo slišhati, de bi kdo, ki je per tebi pomozhi iskal, sapušhen bil.“ — O dobrotljiva mati Marija! terdno saupam, de me ne bošh med vsimi, ki per tebi pomozhi ishejo, nar perviga bres pomozhi pustila. K' tebi, o usmiljena mati Marija! povs dignem s' saupanjem svoje serze in svoje ozhi, in te ponishno profim, potolashi pravizhno jeso tvojiga fina Jesusa Kristusa, kteriga fim jest ubogi grešhnik tolikokrat rasshalil; sprosi mi spet njegovo sveto gnado, sprosi mi odpušhenje grehov, poboljšhanje mojiga shivljenja, milostivo sodbo strashni sodni dan, kader bom mogel pred vsigavednim ojstrim sodnikom od zeliga svojiga shivljenja odgovor dati.

O usmiljena mati, sprosi mi gnado, de bi sa Bogam vselej per tebi pomozhi iskal.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdešh na 21. strani.)

Sedmo obiškanje.

„**G**lej, jest sim per vas vse dni do konza sveta.“ *) Nash ljubesnivi in svesti pastir, kateri je sa nas, ki smo njegove ovzhize, svoje shivljenje dal, ni hotel po smerti od nas odlozhen biti. „Glejte, pravi, moje preljube ovzhize! jest sim smiram per vas; is ljubesni do vas sim v tem presvetim sakramentu prizhujozh; tukaj me bote vselej najdli, kader bote le hotli, kjer sim smiram pravljen vam pomagati, vas varovati, in s svojo prizhujozhnostjo rasveseliti; nikdar vas ne bom sapustil, dokler bo svet stal, in dokler bodo ljudje na svetu prebivali.“

Ta nebeshki Shenin, pravi s. Peter Alkantarjan, ni hotel, de bi nje-

*) Mat. 28, 20.

gova preljuba nevesta na semlji, f. zerkev, tako delezh odlozhena od nebes, toliko zhasa sama bres njegove drushine ostala; sato je ta presveti sakrament postavil, v' katerim je sklenil resnizhno prizhujozh per njej ostati. — Ali bi nam bil samogel nash dobrotljivi Jesus ktero imenitnishi in boljshi drushino dati, kakor to?«

O moj preljubesnivi Bog in Svelizhar! prishel sim te obiskat, in shelim ti per tem obiskanji vso ljubesen skasati; ali sposnati moram, de, kader ti mene obishefh, mi she veliko vezhi ljubesen skashefh, ker per svetim obhajilu v' moje serze pridefh. Takrat mi nifi le samo prizhujozh, ampak fi moja jed, in se na tanko s' menoj sklenesh, tako, de lahko po pravizi rezhem! O moj Jesus! sdej fi ves in popolnoma moj! —

Ker se tedaj ti ves in popolnoma meni dasfh, se saref spodobi, de se tudi jest ves in popolnoma bres sadershka tebi dam. — Ali jest sim sanizhljiv zherv; ti pa, o Jesus, fi

moj vezhni Bog! — O Jesuf, vezhni bes
 ljubesen, vse ljubezni vreda dobrota in
 kdaj bo vender tisti srezhni zhas pri
 shel, de te ne bom le s' besedo ljuti S
 bil, ampak tudi v' djanji skasoval jo
 de shelim le tvojo voljo dopolnovati gnj
 de shelim ves tvoj biti, de si ti ed in
 na ljubesen moje dushe? Ti mi lah dus
 ko to gnado skorej dodelish. Prosim po
 te, o moj usmiljeni Jesuf! po saflunin
 shenji tvoje presvete kervi, daj m
 gnado, de tvoja boshja ljubesen me me
 jo lastno ljubesen premaga, de po
 polnoma sebi odmerjem, in le tel
 shivim. Ti, o Bog, slifhish molitv
 vsih ljudi, in vse nashe misli vesh
 prosim te, poslufhaj danf tudi moj Po
 proshnje in sdihovanje moje dushe
 ktera le tebe ljubiti resnizhno sheli
 — Tebe, o neskonzhna dobrota! she
 lim is zeze mozhi ljubiti; tvojo pre
 ljubesnivo, presveto voljo shelim Mar
 vsih rezheh na tanko dopolnovati; te na f
 bi samimu shelim do konza svojig tebi
 shivljenja svesto flushiti is sgol lju panj

ezhn besni do tebe, de ti veselje storim,
 prota in tvoje sveto dopadenje sadobim. —

O preljubi sin Marije! o presve-
 ti Šin vezhniga Ozheta! vsemi si mo-
 soval jo voljo, moje serze, vse moje na-
 ovati gnjenje, in vse kar sim, in kar imam,
 i ed in daj mi samiga sebe; sakaj moja
 i lah dusha le tebe ishe, le tebe sheli, le
 rofir po tebi sdihuje, o preljubesnjivi She-
 saflu nin moje dushe!

O Jesus! vsemi me meni, in daj
 me sebi!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

Usmiljena, preljubesnjiva mati
 Marija! zela sveta zerkev te imenuje
 i; te nashe upanje, in v' tem imenu k'
 rojig tebi klizhe. Bodi tedaj tudi moje u-
 lju panje, o mogozhna deviza Marija!
 — Sa Bogam postavim svoje nar ve-

zhi saupanje na-te; ti si nam Jesu
rodila, ti si njegova prava mati; o
je bil tebi popolnoma pokoren, d
kler je na svetu bil, kakor dober
trok svoji ljubesnivi materi; on
rad tvoje proshnje poslušhal, kar
ga profila, je storil. Sdej, ko si pe
njem v' nebefih, te she smiram sve
jo mater sposna, in smiram s' dop
denjem tvoje proshnje poslušha, i
jih rad uflifhi. Sato imamo tako sa
upanje v' tvojo proshnjo, in sato
imenuje tvoj flushabnik, s. Bernar
saftavo nashiga upanja.

K' tebi naj tedaj perbeshi, kte
she obupati hozhe, in po tvoji pro
shnji bo gotovo upanje in pomoz
sadobil. — O usmiljena mati! zhe
f' svojo proshnjo tudi take v' nebe
perpravifh, kateri savoljo velikosti sve
jih pregreh she skoraj obupajo; p
magaj tudi meni ubogimu greshniku
ker smiram terdno upam v' tvojo ve
liko ljubesen in v' tvojo mogozhn
proshnjo per Bogu.

Jesul Sveta Marija, mati boshja! profi
 i; sa-me Jesusa, de se milostivo osre
 , dv' me ubosiga gresnika.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesih
 na 21. strani.)

Osmo obiskanje.

Vstani, in hitro pridi, moja
 prijatliza.* — Jesus Kristus v'
 presvetim sakramentu vsako dusho,
 ktera ga obishe, s' temi besedami
 nagovori, kakor nevesto v' visoki
 pesmi: „Ljuba dusha! ki me tukaj
 obisheh, vsdigni se is svoje revshine;
 glej, jest sim sato tukaj prizhujozh,
 de te s' gnadami obdarujem; pridi,
 in perblishaj se k' meni; ne boj se
 moje visokosti, sej je moja visokost v'
 tem sakramentu vsa sakrita, sato de

*) Vis. Pef. 2, 10.

se me prevezh ne bojish in de vezh saupanje imash. — Moja prijazna sda j nifi vezh moja sovrashniza; sda te ljubim, ker me tudi ti ljubish; sda j fi lepa, in to lepoto ti daje moja gnada. Pridi, perblishaj se k' meni, profi me s' velikim saupanjem vse to, kar od mene prejeti shelish.

Šveta Teresija pravi, de je velik kralj vezhne zha sti sato svojo visokost sakril, in se v' podobo kruha podal, de bi se mu s' vezhi ljubesnijo in s' bolj terdnim saupanjem perblishali. — Perblishajmo se tedaj k' usmiljenimu Jesufu s' perferzhno ljubesnijo in s' terdnim saupanjem; sklenimo se s' njim, in ga is serza njegove gnade profimo.

Ah, kako veliko bi moglo moje veselje biti, ker mi je sdej perpushteno snajti se tukaj pred teboj, o Jesuf v' presvetim sakramentu! pred teboj, o vezhna ljubesen, ki tako ne skonzhno mojo dusho ljubish! — O vse dushe, ktere Boga ljubite, kjer koli se snajdete, v' nebesih ali na

vezhi semlji! skashite s' menoj in sa-me
 tliza mojimu Jesusu v' tem presvetim sa-
 sda kramentu ljubesen, zhaft in hvalesh-
 oifh nost. — O Marija, moja preljubesnji-
 mo va mati! tudi ti mi pomagaj, Jesusa
 me prav ljubiti. — In ti, o vse ljubezni
 n sa vredni Bog! ti sam ushgi v' mojim
 ifh. serzu ogenj svoje boshje ljubezni, de
 eliki bo moje serze le tebi dopasti shelelo,
 okoff de bo moja volja popolnoma tebi
 dal, vdana in de bosh le ti gospodar zhes
 in s vse, kar fim, in kar imam. Tebi
 hali dam v' dar svoj um in svoj spomin,
 ilje de nikedar ne posabim, kaj mi je
 snije tvoja dobrotu storila; tebi dam v' dar
 imo svoje serze, de bo tebe zhes vse, in
 gove vse drugo le savoljo tebe ljubilo; te-
 noje bi dam v' dar svojo dushe, in vse,
 fhe kar je mojiga, de bom sdaj in vezh-
 Je ne zhase ves tvoj. Kar fim, in kar
 te imam, naj bo vse v' tvojo flushbo o-
 ne bernjeno in v' povishanje tvoje zha-
 O fti. — Perferzhno shelim, o Jesus,
 jern ljubljene Shenin moje dushe! de bi
 n vsi ljudje tvojo gorezho ljubesen prav
 sposnali, ki jo do njih imash, de bi

fi potlej bolj persadevali tvojo ljube-
sen s' ljubesnijo povrazhevati, in tvo-
jo presveto voljo tako na tanko do-
polnovati, kakor sapovedujesh, in ka-
kor se spodobi. — Ah! de bi te vsaj
jest, o prelepi Bog, o vezhna ljube-
sen! zhes vse ljubil! — Danš terdno
sklenem s' tvojo gnado in pomozhjo
vse to storiti, kar ti je dopadljivo,
vse to opustiti, kar vem, de ni po
tvoji volji, naj mi bo she tako te-
shavno, naj per tem vse sgubim, tu-
di svoje shivljenje.

Šrezhen fim, zhe vse sgubim: de
tebe najdem, o moj Jesus, moj Bog in
Gospod, preljubi Shenin moje dushe!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

„Kdor je majhen in poni-
shen, naj pride k' meni.“ — Ta

ko naš klizhe Marija, kakor otroke, kterim je treba skerbne matere, de jih varuje in vodi; in naš vabi, de bi se k' njej obernili, ker ni nobene bolj skerbne in ljubesnive matere, kakor je Marija. Veliko je ljubesnivih in skerbnih mater na svetu; ali ljubesen vseh drusih mater je le senza Marijne ljubesni, do naš.

O Marija, moja preljubesniva mati! vem, de me perferzhno ljubish; vem, de me veliko bolj ljubish, kokor sim vreden; vem de ti sa Bogam nar bolj mojiga svelizhanja shelish. — O Marija! pokashi, de si moja mati; do konza svojiga shivljenja si bom persadeval s' posne-manjem tvojih zhednost ti tvoja ljubesen povrazhevati.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesth na 21. strani.)

Deveto obiskanje.

Sveti Janes pishe, (v' skriv. rasod. 1, 13.) de je vidil „enaziga zhlo-
 vekovimu sinu, kateri je bil zhes
 perfi s' slatim pasam prepasan.“
 — tako je Jesus v' presvetim sakramen-
 tu. Njegovo serze je napolnjeno s' obil-
 nostjo gnad, ki so vezh vredne, kakor
 vse slato, in jih vsakimu dodeliti she-
 li, kateri jih profi. — Kakor ljubesnji-
 va in skerbna mati svoje nedolshno
 dete s' veliko ljubesnijo preshivi; tako
 naf Jesus v' presvetim sakramentu s'
 veliko ljubesnijo perzhakuje, de pride-
 mo, in ga gnad profimo, ktere nafho
 dusho v' vezhno shivljenje ohranijo. —
 Jesus bolj sheli nam svoje gnade da-
 jati, kakor mi shelimo jih prejemat.

O dobrotljivi Jesus, preljubesnji-
 vi Sin nebeshkiga Ozheta! sposnam,

de si ti med vsem nar bolj nashe ljubesni vreden; shelim nar vezhi ljubesen do tebe imeti. — Dobro fizer vem, de nisim vreden tebe ljubiti, ker sim te she tolikokrat, kakor nekda j Juda s' greham prodal; vem, de nisim vreden se k' tebi perblishati, in te obiskati, kakor te sdaj tukaj v' presvetim reshnjim telesu obis hem. — Ali to mi saupanje daje, ko vem, de ti moje ljubesni mozhno shelish, in vem, de ti moje serze, desiravno ti je bilo do sdaj tako nesvesto, vender she ljubish. Sato mi she shivljene ohranish, in mi she gnado daje sh, desiravno sim she vezhno smert saflushil. Vidim, de saref ne shelish moje smerti, ampak le de bi se spreobernal in spokoril, in de bi vezhno shivel.

Vsemi me tedaj, o moj Bog, nar vezhi dobrotu, vezhna ljubesen! vsemi me popolnoma v' svojo oblast. Tebe samiga isvolim sdaj ediniga Gospoda mojiga serza, in to revno serze ti sdaj darujem, o Jesus! in te

ponishno profim, nikar ne saversi tega daru, desiravno je tebe popolnoma nevreden, temuzh daj mi gnado, de svoje serze zhe dalej bolj poboljšham, de vse is njega istrebim, kar je tebi soperniga, de ga smiram bolj in bolj od posvetnih rezhi odtergam, in popolnoma k' tebi obernem. Daj mi, o Jesuf! tebi dopadljivo serze, de te bo svesto ljubilo in vso tisto ljubesen ti povernilo, ktero ti je bilo dolshno, pa je do sdaj le stvari ljubijo. — O moj Jesuf! pridi ti sam v' moje serze, in ushgi v' njem ogenj svoje boshje ljubeshni, de bom le tebe zhes vse ljubil, vse drugo pa le v' tebi in savoljo tebe in po tvojim dopadenji. — Daj mi prav sposnati, de ti v' takim serzu ne moresh prebivati; ktero ni tvojimu serzu podobno; le v' ponishnim, poterpeshljivim, krotkim in dobrotljivim serzu najdesh ti, o Jesuf! dopadljivo stanovanje.

O Jesuf, moj Bog in moj Gospod! tebe zhes vse ljubiti, in tebi

smiram bolj podoben biti, to sdaj terdno sklenem.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

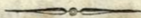
Marija je, kolikor je stvari mogoče, popolnoma Jesusu, svojimu preljubimu Šinu, enaka; je tedaj tudi neisrezheno dobrotljiva in usmiljena, in nizeh je bolj ne veseli, kakor nam ubogim grešnikom pomagati. Shelje Mariine nam pomagati so tako velike, de smiram ishe nam od Boga s he veliko vezh gnad in dobrot sprofiti, kakor mi sami profimo in shelimo.

O Marija! po vsi pravizi si imenovana mati milosti. O, kako neisrezheno me to veseli, de je dobrotljiva mati Jesusova tudi moja mati. — Saref smo frezhni kristjani, ker je vezhni Bog nash dobrotljivi Ozhe,

usmiljeni Jesuf nash ljubesnivi brat,
in mati milosti Marija nasha skerbna
in dobra mati. — O, moja preljubes-
njiva mati Marija, kako perferzhno
vesel fim te velike frezhe! Nifim fi-
zer vreden tvoj otrok imenovan biti,
ker ti shelish, de bi tvoji otrozi vfi
tebi enaki bili, jest fim ti pa she ta-
ko malo podoben; ali nikar me ne
saversi, ljuba mati Marija! sej fi smi-
ram persadevam, in fi hozhem v' pri-
hodnje she bolj persadevati tebi smi-
ram bolj enak biti. Sej so mi tvoji
prelepi sgledje vedno pred ozhmi; le
profi Jesufa, de mi gnado da vselej
svesto ravnati po tvojih svetih sgledih.

O Marija! kolikor vezhi je moja
nepopolnamast in nevrednost, toliko
obilnisthi naj bo tvoja proshnja sa-me.
— Veliko ljubesen do tebe fi mi od
Boga sprosila, sprofi mi she vezhno
svelizhanje! —

*(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht
na 21. strani.)*

Deseto obiskanje.

„**O** nespametni otrozi sveta! pravi s. Avgufhtin, kod ishete svojiga veselja? Pridite k' Jesufa, le on samore vashim serzam tisti pokoj dati, kteriga ishete.“ — Moja dusha! ne bodi tako nespametna; ishi le samiga Boga, ishi svoje nar vezhi dobrote; le v' njem in is njega je vse, kar je dobro. In zhe ga shelish hitro najti, glej tukaj je v' presvetim sakramentu. — Govori s' njim odkritoserzhno, kar shelish, on te bo rad poslusshal; ravno sato je tukaj v' sakramentu s. reshnjiga telefa prizhujozh, de te uflishi in oveseli.

Ni vsakimu podloshnimu perpu-sheno, pred svojiga kralja iti, in s' njim govoriti; nekteri smejo le po kraljevih flushabnikih svoje próshnje kralju na snanje dati. — Pred te pa,

o nar vikšhi kralj vezhne zhaſti! ſme nar revniſhi uboſhiz ſtopiti, in ſme, dokler ſam hozhe, ſ' teboj govoriti. V' preſvetim ſakramentu naſ ljubeshjivo perzhakujesh; in ſhelish, de pridemo, in ſe ſ' teboj od ſvojih teshav in potreb in vſiga, kar naſ na duſhi in na teleſu ſadene, s' ſaupanjem pogovarjamo. — Kralji in zeſarji na ſvetu ne dajo vſaki zhaſ ljudem pred-ſe; teshko je pred-nje pri- ti, in teshavne in fitne ſo ſhege, po kterih ſe mora obnaſhati, kdor hozbe s' njimi govoriti. Ti pa, o Jeſuf v' preſvetim ſakramentu! vezhni kralj nebeſ in ſemlje! ſi nozh in dan perpravljjen, naſ pred-ſe puſtiti; in nar uboſhniſhi zhlovek ſme ſ' teboj odkri- toſerzhno, kakor ve in ſna, govoriti.

O preſveti ſakrament vezhne lju- besni! kadar te per ſvetim obhajilu ſavſhijemo, ali kadar te na altarji prizhujozhiga molimo, uſbgeſh veliko ſerz s' ognjem ſvoje ſvete ljubeshni ta- ko, de ſe nad tvojo neſkonzhno do- broto ne morejo nazhuditi, in de vſe

svoje shelje in misli k' tebi povsdignejo in le v' tebi shivé. — O Jesuf! ushgi tudi moje mlazhno in revno serze f' svetim ognjem svoje boshje ljubeshi! Šej vidish, kako neisrezhenno shelim tebe samiga ljubiti, in v' tvoji ljubeshi shiveti in umreti.

O moj Bog! sdaj srozhim popolnoma in sa vselej tvoji neskonzhno dobrotljivi skerbi vse svoje namene in shelje, vse svoje nagnjenje in upanje, svojo dusho in telo in vse. Tebi se ves dam, in tvoj shelim biti in ostati; stori s' menoj po svojim dopadenji. Sdaj se nozhem nikedar vezh zhes to pertoshiti, kar ti storish, in kar ti meni poshljesh, ker dobro sposnam, de to vse pride is tvojiga ljubeshnjiviga serza, in je moji dushi v' svelizhanje. Sadosti mi je vediti, de je to tebi dopadljivo, in tedaj je tudi meni prav, sdaj in vezhne zhase. Naj se vselej tvoja volja s' menoj sgodi; popolnoma se shelim skleniti f' tvojo boshjo voljo, sakaj ona je nar svetejshi, nar boljshi,

nar lepšhi, nar popolnišhi in nar ljubesnivišhi. — O presveta volja boshja! kako prijetna si mi ti! s' teboj shelim sklenjen biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost; kar je tebi dopadljivo, naj tudi meni dopade; kar je tebi soperno, naj bo tudi meni. — O moj Jesuf, moj Bog in Gospod! daj mi gnado, v' prihodnje le tebi shiveti; le ljubiti, kar ti ljubish, le storiti, kar ti sapovešh. O, ko bi mogel is ljubeshni do tebe umreti, ker si tudi ti is ljubeshni do mene umerl, in se mi v' presvetim sakramentu ves dahl! — Sdaj saveršem in obshaljujem tisti zhas svojiga shivljenja, v' kterim sim le po svoji hudobni volji shivel, in tvoji presveti volji nasproti ravnal.

O presveta volja boshja, o presveti, preljubeshnivi Bog! tvoje naj bo moje serze, ti kraljui v' njem, in vse svoje sovrashnike is njega presheni.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Per meni je bogastvo . . . de tište, ki me ljubijo, obogatim, in njih saloge napolnim.*) — Te besede s. pisma se smejo tudi na Marijo, nebeshko kraljizo, obrniti; sakaj ona ref vsakimu, kateri va-njo saupa, in per njej pomozhi ishe, obilne gnade od Boga sadobi. — Ljubimo tedaj Marijo, in sa Bogam nar bolj va-njo saupajmo, in v' vseh dushnih in telesnih potrebah per njej pomozhi ishimo. Nikedar ne bo bres pomozhi in oveseljenja ostal, kdor se v' svojih teshavah k' mogozhni nebeshki kraljizi poda. Bog je Marii frozhil saklad svojih gnad, in rad vidi, de mi revni in sapusheni otrozi Evini k' usmiljeni nebeshki materi perbeshimo, kadar smo v' potrebah in teshavah.

*) Prip. 8, 18. 21.

O Marija, mogožhna nebeshka kraljiza! osri se na-me, ubosiga greslhnika, ker danf per tebi pomozhi in tolashbe ishem. Vem, de je tvoje veselje revnim pomagati, in greslhnike na pot prave pokore perpeljati. Profim te tedaj, o ljuba deviza Marija! sprofi mi od Jesusa resnizhniga duha pokore; sprofi mi gnado, de bom boshjo voljo vselej prav sposnal, in jo tudi vselej na tanko dopolnil; sprofi mi tudi stanovitnost v' dobrim. do konza mojiga shivljenja.

O Marija! ti mi samoreslh nebesa sprofiti, in imam upanje, de mi jih bosh sprofila.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdeslh na 21. strani.)

Enajsto obiskanje.

„**P**ersadevajmo si, kar je mogozhe, pravi s. Teresija, de se od svojiga ljubiga pastirja Jesusa Kristusa ne odlozhimo, in de predelezh od njega ne saidemo; sakaj pastir tiste ovzhize, ktere so rade blis okoli njega, vselej bolj ljubi, sa-nje skerbi, in jim raji kaj da, kakor tistim, ki ga rade sapushajo. Vzhafi jim she kruha, ki ga sam je, kak koszhik poda. In kadar se perméri, de pastir saspi, mu tudi takrat v' shkodo ne vtekó, ampak svesto okoli njega ostanejo, dokler se ne sbudi; in potlej jih she raji ima.“

Glej, moj Jesus, moj preljubi nebeshki pastir! jest shelim tudi tvoja svesta ovzhiza biti, in shelim ves zhas svojiga shivljenja in vso vezhnost tako bliso tebe biti, kakor se sdaj tu-

kaj snajdem pred teboj, o Jesuf v' presvetim reshnjim telesu. Daj mi, o usmiljeni nebeshki pastir! daj mi tako gorezho ljubesen do tebe, kakor jo tvoje nar svestejshi ovzhize imajo.

O moj Bog! tavshentkrat bodi sahvaljen sa sveto vero, ktera me uzhi, de je v' nar svetejshim sakramentu, v' presvetim reshnim telesu, sam Jesuf Kristuf v' podobi kruha resnizhno in is gol ljubeshni do nas prizhujozh. — O moj Jesuf! to jest s' tvojo gnado in pomozhjo bolj terdno verujem, kakor ko bi te s' lastnimi ozhmi tukaj vidil; sakaj moje mesene ozhi me lahko golufajo, in me tudi ref velikokrat golufajo; ti pa, o vezhna resniza! me ne moresh nikedar golufati. S' ozhmi vere te vidim v' posvezheni hostji, o nar vikshhi Bog in Gospod, kralj nebes in semlje, moj dobrotljivi Svelizhar!

Kakor si ti, o Jesuf! moje upanje, moje svelizhanje, moja mozh in moje oveseljenje; tako shelim, de bi bil tudi moja edina ljubesen, na kte-

ro naj bodo obernjene vse moje mi-
fli, vse moje shelje. — Vezhna zhast
in hyala bodi tebi, o Jesuf v' svitlim
raji! Tvoja boshja zhast in tvoje ne-
beshko svelizhanje, ktero vshivash na
desnizi Boga Ozheta, mi vezhi ve-
selje stori, kakor vse, kar samorem
jest, slaba stvar, tukaj in v' vezhnosti
veseliga vshivati. To je moje nar ve-
zhi veselje, ker te v' duhu vidim na
boshjim tronu, obdaniga od tavshent
in tavshent nebeshkih duhov, kateri
ti vezhno zhast in hvalo pojo.

O Jesuf! vezhna ljubesen, ti sam
si vse ljubeshni vreden; stori, de te
refnizhno ljubim, de ti svojo ljube-
sen v' djanji skasujem. Naj napolni
tvoja boshja ljubesen moje zelo ser-
ze, in naj is njega vse preshene, kar
mi ljubesen do tebe manjsha. Moja
volja, moj um in spomin, moje na-
gnjenje in moji pozhutki naj bodo
flushabniki tvoje ljubeshni; vse, kar
je v' meni, naj bo popolnoma tebi
pokorno.

O sveti Šerafi, ki se tukaj snajdete okoli Jesusa v' presvetim rešnim telef! o kako srezhni ste vi, ker imate tako gorezho ljubesen do njega! Profite ga sa-me, de bi ga tudi jest toliko ljubil, kolikor je mojemu revnimu serzu mogozhe, in de bi ga kedej s' vami vred v' nebesih vezhno ljubil.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

„Srezhen je zhlovek, kateri mene poslusha, in kateri vsak dan na mojih vratih zhuje. *) — Srezhen je, kdor, ko berazh pred vratmi bogatiga zhloveka, vsak dan pred vratmi Mariine milosti zhuje, in daru boshjih gnad zhaka. She veliko srezhnishi je pa, kdor si svesto

*) Prip. 8, 34.

persadeva po Mariinih sgledih shiveti, in njene presvete zhednosti posnemati.

Moja preljuba mati Marija! osri se na-me revniga uboshza, ki se snajdem pred vratmi tvoje milosti, in ne saversi moje proshnje. Jest vidim s' velikim veseljem nad teboj take lepe zhednosti, kakor jih nad nobenim drugim svetnikam ne najdem. Ah, kako perferzhno shelim, vsaj nekoliko teh zhednost imeti, ki jih nad teboj vidim, posebno tvoje ponishnosti, zhistosti in velike ljubesni! O Marija! sprosi mi od Boga vse zhednosti, kterih mi je v' svelizhanje treba; posebno te profim, sprosi mi ponishno ferze, de bom svojo veliko dufhno revfhino in nevrednost sposnal, in tako boshjih gnad se bolj vredniga storil; sprosi mi zhisto ferze, de se bom nar manjshiga greha bolj bal in varoval, kakor nar vezhi zhasne nesreze; sprosi mi ljubesnivo ferze, de bom samogel Jesusu toliko ljubesni skasati, kolikor fim mu je dolshan,

in de bom tudi tebe tako ljubil, kakor nar boljshi otrok svojo dobrotljivo mater.

O Marija, moje upanje! pridi mi v' vsih potrebah s' svojo proshnjo na pomozh.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesha na 21. strani.)

Dvanajsto obiskanje.

„**B**og je ljubesen; kdor v' ljubesni ostane, ostane v' Bogu, in Bog v' njem.“ *) — Kdor Jesusa ljubi, ostane smiram per Jesusu in v' Jesusu, in Jesus ostane v' njem. — „Kdor mene ljubi, pravi Jesus, ga tudi moj Ozhelubi, in bova k' njemu prishla in per njem prebivala.“

Kader je imel s. Filip Neri na smertni postelji obhajati biti, je na

*) I. Joan. 4, 16.

ves glas rekel, ko je mahnik s' svetim rešnjim telesam v' hišo stopil: „Glejte mojo edino ljubesen, glejte moje edino veselje! Hitro mi dajte mojo ljubesen savshiti!“ — Ravno tako naj tudi vsak, kateri pride Jesusa Kristusa v' presvetim rešnjim telesu obiskat, is serza rezhe: Tukaj je moja edina ljubesen, tukaj je moje edino in nar vezhi veselje na tem svetu, in na unim vso neskonzhno vezhnost.

O moj Jesuf! moj Bog in Gospod! ti sam nam povešh, de, kdor bo tebe ljubil, njega bošh tudi ti ljubil, in bošh v' njem prebival, in ga ne bošh sapustil. To me možno perganja k' ljubezni do tebe. Ljubim te, o vezhna ljubesen! kolikor mi je mogožhe, pa te s'he veliko bolj ljubiti shelim. Štori zhe dalej vezhi mojo ljubesen, o Jesuf! in ljubi tudi ti mene, sakaj zhe sim od tebe ljubljen, mi je ljubshi kakor bogastvo vsiga sveta. Pridi, o Jesuf! in prebivaj v' meni, ne saversi revniga prebivališha, ktero sim ti v' svojim ser-

zu perpravil. Revno je, grosno revno, in ni vredno te sprejeti; vender te profim, de pridi va-nj, in popravi si ga, de ti bo popolnoma dopadljivo. — Ostanj, o Jesus! vedno v' mojim serzu. — Pa sej vem, de po svoji nefkonzhni ljubeshni rad v' mojim serzu ostanesh, zhe te le sam ne preshenem is njega. Profim te tedaj, moj dobrotljivi Svelizhar! daj mi gnado, de te nikedar vezh s' kakim greham is svojiga serza ne preshenem. To sim do sdaj velikokrat storil, in ravno to se utegne v' prihodnje tudi she sgoditi; ali profim te, moj Bog! nikar te hudobije ne perpušti, nikar ne perpušti, de bi ti jest tako nehvaleshnost skasal, de bi tebe, svojo nar vezhi dobroto, ki mi vsak dan tolikanj gnad in dobrot dedelish, is svojiga serza preganjal. In vender se utegne ta hudobija in nehvaleshnost she sgoditi. Torej te profim, o Jesus! zhe je tvoja sveta volja, pušti me rajshi umreti, de te neham shaliti, in de se s' teboj sklenem v'

vezh
je s
den
se
nig
neh
svo
mi
ga
vel
ser
bli
pri
un
she
be
P
ti

vezhni ljubeshni. Refnizhno, to so mo-
 je shelje, to je moje upanje, ali ven-
 der ne moja, ampak tvoja volja naj
 se sgodi. — O Jesuf! stori me vred-
 niga tvoje ljubeshni; stori, de te bres-
 nehanja ljubim, in v' tvoji ljubeshni
 svoje nar vezhi veselje najdem. Daj
 mi gnado, de savoljo tebe tudi svoji-
 ga blishnjiga ljubim, kakor ti sapo-
 vesh; daj mi prav sposnati, in si k'
 serzu vseti, de ti je to, kar svojimu
 blishnjimu savoljo tebe storim tako
 prijetno, kakor ko bi tebi storil.

O moj Jesuf! na tem svetu in na
 unim vse vezhne zhase nizh tako ne
 shelim, kakor tebe ljubiti, in od te-
 be ljubljen biti.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

„Kdor si persadeva meni flushi-
 ti, pravi Marija, ne bo greshil; in

kdor si persadeva tudi druge na to perpraviti, de me prav sposnajo in ljubijo, bo vezhno shivljenje sadobil.

Torej terdno sklenem, o Marija, nebeshka kraljiza! vselej in povsod per vsaki perloshnosti, kjer bom le mogel, od tvojih zhednost in od tvojiga pozheshenja s' ljudmi govoriti, de bi koga k' vezhi ljubeshni do tebe obudil. — Profim te, pomagaj mi v tem persadevanji; stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! Srezhen je, kdor te vredno hvali, in tvojo zhaft na svetu povishuje; srezhen je, kdor te prav posnema, in po tvojih svetih sgledih shivi; srezhen je, kdor te prav ljubi, sakaj ljubeshen do tebe je nar gotovshi snamnje vezhniga svelizhanja, in ta ljubeshen je nar lepshi dar gnade boshje. Stori me vredniga te hvaliti, o sveta deviza! in daj mi mozh soper tvoje sovrashnike. Sprofi mi mozh in serzhnost, de nikoli ne perpustim, de bi kdo vprizho mene kaj tebi v' nezhaft govoril.

O de bi te vsi ljudje zhaštali in ljubili, ker te sam Bog vekomaj ljubi in zhašti!

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Trinajsto obiskanje.

„**M**oje ozhi in moje serze bodo tam vse zhase. *) — To zhaštitljivo in veselo oblubo si ti, o Jesuf! ljubesnivo dopolnil v' presvetim sakramentu, v' katerim nozh in dan med nami prebivašh. Ne le podnevi si per nas v' naših zerkvah, de te obiskujemo, molimo, in se tvoje drushine veselimo, ampak tudi po nozhi ostanesh med nami, defiravno se zerkve sapro, in te nobeden ne pride molit in zhaštit. O Jesuf!

*) III. Kralj. 9, 3.

tvoja neskonzhna ljubesen do nas to stori. Tvoje veselje je med zhloveshkimi otrozi biti, ker nas bolj ljubish, kakor samorejo starshi svoje otroke ljubiti. —

O preljubesnivi Svelizhar! tvoja nesapopadljiva ljubesen do nas bi nas mogla vse perganzati, de bi tudi mi radi smiram per tebi bili, de bi te radi v' presvetim reshnjim telesu obiskovali, in se per tebi tako dolgo pomudili, dokler bi ne bili perfiljeni te sapustiti; in tudi potlej bi te smeli le po telesu sapustiti, nashe serze bi pa moglo nozh in dan per tebi ostati, ker tudi ti, o usmiljeni Jesus! nozh in dan v' tabernakeljnu ostanesh v' presvetim sakramentu, in nas perzhakujesh, de te pridemo zhasit in molit, de ti svoje teshave in potrebe potoshimo, is kterih nam tako rad pomagash, zhe s' terdnim saupanjem pred svetim reshnjim telesam pomozhi ishemo. Tukaj ti sam prebivash, o milostivi kralj nebeshki! in frezhen je, „kdor pride, kader

mu je pomozhi treba, s' saupanjem pred sedesh tvoje milosti; tukaj usmiljenje sadobi, in gnado najde.“ *)

Resnizhno, o moj Jesus! v' prihodnje si bom terdno persadeval, smiram f' teboj sklenjen ostati, in tvoje dopadenje smiram bolj in bolj saflushiti; sato ti darujem svojo voljo in vse svoje shelje, de bom vsaj v' duhu smiram per tebi ostal, ker ne morem po telesu smiram tukaj biti. — O, kako bi jest frezhen bil, ko bi samogel nozh in dan smiram v' te misliti! —

O Jesus, preljubesnivi shenin nashih dush! ti se v' tem presvetim sakramentu snajdesh posebno sato, de se svojim ljubim nevestam savshiti dajesh. Ali od ene strani nas strashi tvoja neskonzhna visokost in svetost, in nas odvrazha od prejemanja tega nar svetejshiga sakramenta; sakaj kdo je vreden, tebe, praviga shiviga Bo-

*) Hebr. 4, 16.

ga prejeti? Od druge strani pa — o usmiljeni Jesus! kako samore nasha dusha bres tebe shiveti, ker ti sam pravish, de le, kdor tvoje meso je in tvojo kri pije, pravo shivljenje v' sebi ima? — O dobrotljivi Jesus! ti pridesh nashi slabosti na pomozh, in skrijesh svojo boshjo visokost in svetost v' ponishno podobo kruha, de si upamo k' tebi priti in te prejeti; sakaj ti neisrezheno shelish, de te prejemamo v' presvetim sakramentu.

Pridi tedaj, preljubi shenin moje dushe! pridi v' moje serze. Shelim f' teboj skleniti se, pa ker mi sdaj ni dano te refnizhno v' presvetim sakramentu prejeti, te profim, pridi f' svojo gnado in ljubesnijo v' moje serze, in ostani vedno v' njem. Vse, kar sim, in kar imam naj bo tebi darovano. — O presveta ljubesen boshja! napolni moje serze, in ga popolnoma v' svojo oblast vsemi; potrebi in isderi is njega vse, kar je she posvetniga in greslniga v' njem. — Nikar ne perpusti, o Jesus! de bi

jest, ko sim še tolikokrat tebe, svojiga stvarnika, prejel, svoje serze od tebe odvrzhal, in na stvari navesoval.

Potegni me k' sebi, o Jesuf! s' prijetno oblastjo svoje ljubesni.

(Sdaj opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Šveti Bernard nas opominja, da ishemo gnade per Bogu po prošnji Marije devize. Ona nam samore in nam tudi sbeli gnade sadobiti; ona je mati milosti boshje in posoda vsih boshjih gnad. Sato nas sama vabi, da k' njej pridimo, in per njej ishimo, kar nam je treba, ker vidi, kako smo revne stvari.

O preljubesnjiva mati Marija! jest, revni in sapušheni otrok Evin, pridem k' tebi, in te perserzhno prosim, nikar me nikedar ne sapusti; sej si ti moja preljuba mati, sprosi svojiga

mu otroku vse', kar na dushi in na telef potrebuje. Veliko gnad in dobrot si mi she sprofila; pa imam upanje; de vse to she ni dosti tvoji ljubesni. — O nar vikshi Gospa, nar prijasnishi kraljiza nebeshka! poglej milostivo na-me ubosiga greshnika, ki se s' velikim saupanjem v' tvojo proshnjo perporozham. Velik gresnik sim ref, to moram sposnati, in drusiga ne saflushim, kakor vezhne shtrafinge. Ali boshja gnada, ktero shelim po tvoji proshnji od Boga sadobiti, me samore od grehov ozhistiti, s' Bogam spraviti in mi nebesa odpreti. Toraj perbeshim k' tebi, o Marija, perbeshalifhe vsih spokornih gresnikov! in te ponishno profim, spravi me s' Bogam, sprofi mi praviga duha pokore, sprofi mi odpushenje grehov in stanovitno poboljshanje mojiga shivljenja.

Pod tvojo pomozh perbeshim, o sveta boshja porodniza! ne saversi moje proshnje v' mojih potrebah.

(Sdej opravi prošnjo ki jo najdeš
na 21. strani.)

Shtirnajsto obiskanje.

Preljubi Jesus! slishim te v' tabernakeljnu rêzhi: „To je moje pozhivalishe na vekomaj; tukaj bom prebival, ker sim si tukaj pozhivati isvolil.“ *) Ker si tedaj ti, o Jesus! nashe altarje v' svoje prebivalishe isvolil, de si tukaj v' presvetim reshnjim telesu nozh in dan med nami, in ker to le is ljubesni do nas storish; se saref spodobi, de tudi nashe serza s' vsimi svojimi miflimi in sheljami per tebi prebivajo, in v' tebi svoj mir in svoje narvezhi veselje najdejo. — O srezhne števe, kerfhanske dushe! ktere Jesusa zhes vse ljubiti, in na zelim svetu

*) Pf. 131, 14.

nobeniga lepfhiga in prijetnifhiga prebivalifha ne najdete, kakor v' Jefu- fu, v' presvetim sakramentu! Srezhen bom pa tudi jest, zhe se v' prihodnje na nobenim kraji ne bom s' vezhim veseljem snafhel, kakor v' zerkvi pred Jefusam, v' presvetim refhnjim telesu!

Ah, sakaj fim toliko let svojiga shivljenja sam sebi to frezho odjemal, ker fim tebe, o Jefus v' presvetim sakramentu! vse premalo fposnal in premalo ljubil! — O to fo bile nefrezhne léta, in is ferza fim jih sdaj shaloften! — Tebe pa zhaftim in hvallim, o nefkonzhno poterpeshljivi Bog! kateri fi toliko zhasa mene nehvaleshniga grefhnika voljno prenafhal, in fhe sdaj s' menoj tako dobrotljivo poterpifh. — Sakaj, o moj Bog! sakaj imash vender tako poterpljenje s' menoj? — Le sato, de bi me f' svojo poterpeshljivo ljubesnijo kedej premagal, in me popolnoma sebi perdobil. — Ah, moj Bog! sdaj se ti ne bom vezh vftavljal, in ti ne bom vezh tako nehvaleshen. Po vfi pravizi

in pameti se spodobi, de ves zhaf svojiga shivljenja, kolikor fi mi ga she namenil, naj ga bo veliko ali malo, popolnoma v' tvojo flushbo obernem; in imam upanje, o Jesuf! de mi bosh gotovo pomagat, de se popolnoma v' tvojo flushbo podam. Šej fi mi she takrat dober bil, in fi mi veliko gnad in dobrot skasoval, ko sim te bil sapustil, in ko sim tvojo ljubesen sanizheval; kolikanj bolj smem sdaj upati, de mi bosh dobrotljiv, ker te sam ishem, in v' prihodnje tebe samiga zhes vse ljubiti shelim. Daj mi tedaj gnado, o usmiljeni Jesuf! ker vidish, kako sim reven in slab; daj mi gnado tebe, vse ljubesni vredniga Boga, zhes vse ljubiti. Dopolni, o Jesuf! moje shelje. Shelim te ljubiti is zeze mozhi; shelim te ljubiti zhes vse, kar je na semlji in v' nebesih; shelim te ljubiti bolj kakor svoje shivljenje. Toliko te ljubiti shelim, kolikor sim te ljubiti dolshan. — Is ljubesni do tebe mi je is serza shal, de sim te kdej

rasshalil. Odpusti mi, o milostivi Jezus! vse moje grehe, in daj mi, te profim v' tvojim presvetim imenu, daj mi tako ljubesen do tebe, de te ne bom mogel nikedar vezh s' nobenim greham rasshaliti. — O Jezus, spreoberni me popolnoma s' svojo sveto gnado; in naj vidi svet nad menoj ta veliki zhudesh tvoje vsfigamogozhne ljubesni, de te bo moja dusha, ki ti je do sdaj tako nehvaleshna bila, v' prihodnje nar svestejshi ljubila! —

Ah, veliko profim, in skoraj se mi prevelika sdi moja profhnja! — Ali glej, moj Jezus! v' tvojim imenu te profim, ker saupam v' tvoje lastne besede: „Kar me bote v' mojim imenu profili, bom storil.“ *) Ne glej tedaj na moje grehe in na mojo nevrednost, ampak na svoje neskonzhno saflushenje; in tako me uflislihi.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jezus! de si mi tako dolgo sanashal. O, de

*) Joan. 14, 14.

bi ti jest mogel tvojo ljubesen s' ref-
nizhno ljubesnijo poverniti!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

O zhastitljiva in isvoljena deviza
Marija! ref si ti, kakor te s. zerkev
imenuje, nasha gospa, nasha sredniza,
nasha besedniza, nasha pomozhniza.
— Kadar kdo kako gnado od Boga
prejme, mu jo ti sprofiti pomagash;
kadar je kak gresnik s' pravo pokoro
od vezhniga pogubljenja reshen, se mu
je sa Bogam nar bolj tebi sahvaliti sa
gnado resnizhne pokore. O Marija!
moje upanje in moje veselje in moja
nar vezhi pomozhniza sa Bogam! zhe
mi ti s' svojo mogozhno proshnjo ne
pomagash, fim vezhno pogubljen, ni-
kedar me ne bosh per sebi v' nebe-
sish vidila. — Ali to tvoji ljubezni ni

mogozhe, o dobrotljiva mati milosti boshje! Ni mogozhe, de bi me ti kdej sapustila, ker te tako neisrezhe- no ljubim! — In tudi rasvetljeni sve- ti uzheniki pravijo, de ti nobeniga ne sapustish, kateri per tebi pomozhi ishe, in de ti vsakimu, kateri se tvojim pro- shnjam perporozha, in tebe prav zha- sti s' posnemanjem tvojih sgledov, vezhno svelizhanje sprofish. — Glej, tudi jest, revni gresnik, perbeshim k' tebi, in se tvoji mogozhni prosh- nji perferzhno perporozhim, ker sa Bogam vse svoje saupanje v' te posta- vim. — O Marija! sprosi mi tako ve- liko gnado od Boga, kakor je moja ljubesen do tebe velika. —

O Marija! moja nar vezhi sau- panje sa Bogam in sastava mojiga upanja! (S. Bernard.)

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 21. strani.)

Petnajsto obiskanje.

Ogenj sim na semljo pernefel, in kaj hozhem drusiga, kakor de se ushge.“ *) Nobene rezhi ni na svetu, ktera bi ogenj bo-shje ljubeshni v' nashih serzih bolj ush-gala, kakor sakrament presvetiga resh-njiga telefa. Ta nar svetejsihi sakra-ment je kakor velik ogenj, kateri se po vsim svetu rashiri; toraj je nesa-popadljivo, kako more kateri kristjan na svetu biti, kteriga serze se od lju-beshni ne vname, kadar premisli, ka-ko neskonzhno naf Bog ljubi.

Ushgi, o Jesuf! s' ognjem svoje svete ljubeshni moje serze; stori, de ne bom nizh drusiga mislil in shel-el, kakor tebi dopasti, in ljubeshni do tebe v' djanji skasovati. — O, ka-

*) Luk. 12, 49.

ko frezhen bi jest bil, ko bi bil od tega svetiga ognja vef vnet; in ko bi on f' svojo mozhjo vse posvetne mi-
fli in shelje v' mojim serzu do zhi-
stiga poshgal! — O Jesuf! is ljubesni
do naf fi se na f. krishi svojimu ne-
beshkimu Ozhetu sa naf v' dar dal,
in spomin daritve fi nam v' presve-
tim sakramentu altarja sapustil. Ker
fi se tedaj ti, o Jesuf! sa-me v' dar
dal, je moja dolshnost, de se tudi
jest tebi popolnoma dam. Tedaj po-
loshim danf k' tvojim nogam, o nar-
vikshi Bog in Gospod! svoje serze,
svojo voljo, svoj um in vse, kar je
mojiga, in te profim, vsemi s' do-
padenjem ta moj dar, in bodi mi
miloftiv.

O vezhni Ozhe! ki te sklenjeni-
ga f' tvojim Šinam, tukaj prizhujo-
zhiga molim; sklenem svoj flabi dar
s' neskonzhno daritvijo, ktero ti je
tvoj Šin, moj dobrotljivi Svelizhar,
Jesuf Kristuf, kdaj na f. krishi opravi-
vil, in sdaj vsak dan per vsaki sveti
mashi opravlja. Naj ti bo dopadljiv

moj dar savoljo neskonzniga saflu-
 shenja Jesufa Kristufa, in daj mi gna-
 do, de se ti bom vsak dan do konza
 svojiga shivljenja popolnoma tebi da-
 roval, dokler v' tvoji sveti gnadi in
 ljubeshni svojiga zhasniga shivljenja ne
 sklenem. — O Jesuf! shelim tisto ve-
 liko gnado sadobiti, ktero so imeli
 sveti marterniki; ki so svojo kri is
 ljubeshni do tebe prelili. Ali te velike
 gnade nisim zelo nizh vreden; toraj
 te profim, dodeli mi pa to gnado,
 de bom ves zhas svojiga shivljenja svo-
 jo voljo in svoje serze in vse svoje du-
 shne in telesne mozhi popolnoma tvo-
 ji sveti volji podvergel, in de bom
 popolnoma sadovoljin, kakorshno smert
 mi bosh hotel poslati. O moj Jesuf!
 edini Gospod mojiga shivljenja in mo-
 je smerti! daj mi v' tvoji sveti gna-
 di umreti, de te bom v' nebesih ve-
 komaj zhasstil in ljubil. V' tvoje ro-
 ke srozhil svoje shivljenje in svojo
 smert, in te profim, de naj se mi v'
 shivljenji in v' smerti vse po tvoji
 sveti volji sgodi.

O usmiljeni Jesuf! ki si is ljubeshni dō mene na s. krishi umerl, daj mi gnado, de tudi jest s' goreshho ljubeshnijo do tebe umerjem.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Perpušti, o sladka deviza Marija! de s' svetim Janesam Damaszhanam sposnam, de sim svoje nar vezhi saupanje, vse svoje saupanje sa Bogam na-te postavil. — Kjer je ljubeshen, tam je saupanje. Kako bi v' te ne saupal, ker vem, kako neisrezheno me ljubish, in kako resnizhno shelish, de bi kdaj s' teboj vred v' nebesih Boga zhaštil. — Ti si perbeshalishe greschnikov in pomozh vsih kristjanov. Te zhaštilljive imena, ktere ti s. zerkev da, me she bolj v' saupanji poterdijo. O Marija! naj ne

bo to moje saupanje sastonj, stori mi po mojim saupanji: sprosi mi odpustenje grehov, sprosi mi ponishno in spokorno serze, poboljšhanje mojiga shivljenja in frezhno smert; profi same tudi she po smerti, de bi me Bog skoraj is terpljenja vsel, ki ga bom mogel v' vizah prestati, in de bi mi dodelil vezhno-svelizhanje. — Kdorkoli je v' nebesa prishel, si mu ti s' svojo mogozhno proshnjo v' nebesa pomagala; profi tedaj tudi same, o usmiljena deviza! de, kar moja nevrednost ne saflushi sadobiti, po tvoji proshnji dofeshem.

O Marija! pokashi mi po tem revnim shivljenji Jesusa, shegnani sad tvojiga telefa.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 21. strani.)

Šestnajsto obiskanje.

O, de bi vendar vfi ljudje v' svojih teshavah in potrebah pred zhaſtitlivim sakramentam presvetiga reſhnjiga teleſa pomozhi ifkali! Gotovo bi ne bili tako revni, kakor ſo sdaj. — Prerok Jeremija je s' ſhaloſtnim ſerzam Iſraelze vpraſhal: „Kaj ni vezh sdravila na gori Galand, in ni nobeniga sdravnika tam?“ *) — Gora Galand v' Arabii: na kateri ſe groſno veliko lepo diſhezhiga kadila in masila najde, in poſebno tudi veliko sdravila, ſ' kterim ſe rane nar lepſhi ſazelujejo, je podoba Jeſufa Kriſtufa, kateri nam v' presvetim reſhnjim teleſu nar boljſhi sdravila ſa vſe duſhne bolesni in rane daje. — Kadar to premiſhljujem, ſe mi ravno

*) Jer. 8, 22.

tako sdi, kakor de bi slifhal Jesufa rezhi: „Sakaj se tako pertoshite, o Adamovi otrozi! zhes svojo slabost, zhes svoje dushne bolesni in rane? Šej imate v' presvetim sakramentu sdravnika in sdravilo sa vse svoje slabosti in bolesni. Pridite tedaj k' meni, kateri ste revni in s' teshavami oblosheni, in jest vam jih bom polajshal, vas bom oveselil.“ —

Na tvoje ljubesnjivo vabljenje s' velikim saupanjem k' tebi pridem, o preljubesnjivi Svelizhar! in te nagoovorim, kakor Lazarjeve sestre: „Gospod! glej, kteriga ljubish, je bolan.“ Ah, moj Jesuf! vem, de me ljubish, toraj pridem k' tebi pomozhi iskat. Glej, moja dusha je vsa slaba in mozhno ranjena, greh jo je tako ranil. O vsigamogozhni in usmiljeni nebeshki sdravnik! osdravi me s' svojo gnado, in pervarovaj me tudi v' prihodnje, de v' nobeni greh vezh ne padem, de svojo dusho zhisto in sdravo ohranim. Poterdi me prav v' svoji sveti gnadi, in ushgi v' mojim

serzu presveti ogenj boshje ljubeshni. Serze v' kterim ta ogenj gori, se ne more v' grehah in v' grehah nahadah sadershati. O, kako srezhen je, kdor tebe prav ljubi! Toraj te profim, o Jesuf! vse mi, zhe je tvoja sveta volja, vse, kar imam; le go-rezho ljubeshen do tebe mi daj. Vezhi veselje je sa-me, zhe fim s' teboj sklenjen, kakor ko bi zhes ves svet kraljeval; in raji bi vse sgubil, kakor tvojo ljubeshen. Malo fizer imam, in malo premorem; ali ko bi tudi vso zhaft in vse bogastvo vsiga sveta imel, bi hotel vse prav rad oddati, de bi bila le nekoliko tvoja ljubeshen v' mojim serzu povikshana.

Tedaj kar imam, popolnoma tebi srozhim, in se is ljubeshni do tebe, zhe je tvoja sveta volja, vsimu odpovem, kar mi je do sdaj kakoshno veselje storilo; tudi tistimu notranjimu veselju se radovaljno odpovem, zhe ti hozhesh, de bi ga jest vezh ne vshival, ktero fim do sdaj tolokrat per molitvah in per prejemanji

presvetiga sakramenta v' svojim ser-
zu obzhutil. — Shalofno je fizer bres
notranjiga pokoja shiveti, v' dushnim
sapufhenji in v' suhoti: ali de imam
per tem le upanje, de je to po tvoji
sveti volji, in de hozhesh mojo lju-
besen s' tem skasati, zhe je dosti
stanovitna ali ne; me to popolnoma
sadovoljniga stori.

O moj Jesus! stori s' menoj, kar-
koli hozhesh; le to te profim, naj
bo moja ljubesen do tebe zhe dalej
vezhi.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

O Marija! ref si perbeshalishe
in upanje vsih spokornih gresnikov.
Zhe je kdo she tako greshen, ga
vender ne sapustish, smiram Boga
sa-nj profish, in perferzhno ga she-

lišh s' Bogam spraviti. In to je tvoje nar vezhi veselje, kader vidish, de se kateri gresnik f' potertim serzam na pot pokore poda, in de se sheli f' pomozhjo tvoje proshnje s' Bogam spraviti. O usmiljena mati! f' kakoshnim veseljem sprejmesh vfaziga gresnika, kateri s' temi sheljami k' tebi pride, in kako svesto profish sanj Boga! Nizh vezh v' to ne mislish kolikokrat je ta gresnik tvojiga ljubiga Jesusa, in s' njim tudi tebe rashalil; ampak le v' to mislish, de bo ena dusha od vezhniga pogubljenja reshena, in Bogu perdobljena. — O Marija! ti si imenovana in si tudi resdravje bolnikov; slasti na dushi bolni in ranjeni, ki so she tavshentkrat bolj revni kakor drugi bolniki, se ti she posebno smilijo, in s' veliko ljubesnijo njih rane obesujesh, de popolnoma osdravijo.

O Marija, usmiljena mati Jesufova! ker si gresnikam tako usmiljena in dobrotljiva, in ker jim tudi pomagati samoresh in shelish, sato

perbeshim jest, revni gresnik, k' tebi, in te profim, govori sa-me Jesusu, in profi ga, de mi vse tiste gnade spet dodeli, ktere fim, kakor sgubljeni fin, s' gresnim shivljenjem sapravit; in de me do konza stanovitniga v' dobrim stori.

Šveta Marija, mati boshja! profi sa naš uboge gresnike!

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 21. strani.)

Sedemnajsto obiskanje.

Kdor kaziga praviga prijatla ima de ga prav ljubi, je nar raji v' njegovi drushini. — Zhe tedaj Jesusa ljubimo, moramo sheleti smiram per njem biti. Jesus v' presvetim resh-njim telef naš vidi in slifhi; sakaj bi ga tedaj ne prifhli radi obiskat in s' njim govorit? — Bodimo tedaj

radi v' njegovi preljubesnivi drufhi-
ni; veselimo se, kolikorkrat premisli-
mo njegovo veliko zhaft, ki je v' ne-
befih ima; in gorezho ljubesen, ki
jo ima veliko dufh do tega presveti-
ga sakramenta; in shelimo is serza,
de bi vfi ljudje Jesufa v' presvetim
refhnjim telefi prav ljubili, in mu
svoje serza dali. — Dajmo vsaj mi
Jesufu svoje zelo serze. Jesuf naj bo
nafha edina ljubesen, Jesuf nafhe edi-
no veselje, k' Jesufu naj bodo povsdi-
gnjene vse nafhe shelje.

Bil je nekdej bogabojezh klofh-
teski duhoven, imenovan Pater Ša-
lesi. Ta je presveti sakrament altarja
neisrezheno ljubil; kadar je le od te-
ga sakramenta govoril, ali govoriti
flifhal, je bilo njegovo serze polno
veselja in fladkofti; nikedar mu ni
bilo dosti presvetiga refhnjiga telefa
obiskati. Kadar je is hishe fhel, ali
spet nasaj v' hisho, in per vsaki per-
loshnosti, je svojiga preljubiga Sveli-
zharja fhel obiskat, tako de so se
njegovi tovarfhi preprizhali, de je fko-

raj vsako uro presveti sakrament obiskal. Savoljo te velike ljubesni do presvetiga reshnjiga telesa si je pa tudi to gnado saflushil, de je marternik presvetiga sakramenta svoje shivljenje v' rokah krivovernikov zhaftljivo dokonzhal, ravno takrat, kadar se je s' nar vezhi gorezhnostjo sa refnizo in zhaft tega nar svetejshiga sakramenta potegoval.

O, ko bi tudi jest imel to frezho in gnado, de bi umerl v' ljubesni in is ljubesni do presvetiga reshnjiga telesa, v' katerim si ti sam, o pravi shivi Bog, Jesus Kristus, refnizhno prizhujozh, de nam svojo neskonzhno ljubesen prav ozhitno na snanje dajejh! — O Jesus! koliko zhudeshev si she storil, de si ljudi v' veri na ta presveti sakrament bolj poterdil, profim te, stori nad menoj samo ta zhudesh, de bo moje ferze, ktero je bilo do sdaj le prevezh na posvetne rezhi navesano, v' prihodnje le tebe samiga ljubilo, in se sa vse drugo nizh ne smenilo. O moj dobrotljivi

Jesuf! sej si ref le ti sam vse nashe ljubeshni vreden, vse drugo, kar je na svetu, saflushi le toliko zhislan biti, kolikor naf k' tebi napeljuje in hvaleshno ljubeshen do tebe v' nashih serzih poviksha. — Jesuf! edino bogastvo moje dushe! zhe le tebe imam, fim dosti bogat, dosti imeniten. Daj le posvetno bogastva tistim, ki imajo veselje nad njim; jest ne maram vezh sa-nj, ampak le to te prosim, de me obdaruj s' svojo sveto gnado, in mi daj veliko ljubeshen do tebe, potlej fim dosti srezhen, dosti bogat.

O moj Jesuf! kdaj te bom sazhel zhes vse, is zeliga serza ljubiti?

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nebeshka kraljiza! kako grosno mi dopade tisto zhasitljivo ime, ki ti ga s. zerkev daje in vfi tvoji sve-

sti otrozi, ker ti pravijo: mati ljubesnjava. Res si neisrezheno ljubesnjava, sa Bogam vse nashe ljubesni vredna. Savoljo tvoje svetosti in prezhudne zhivosti te sam Bog zhasti in ljubi. Bog Ozhe te ljubi, kakor svojo nar ljubishti hzher; Bog Sin te ljubi, kakor svojo preljubesnjava mater; Bog s. Duh te ljubi, kakor svojo prezhisto nevesto. In vsi svetniki so te ljubili in te ljubijo, bolj kakor nar bolishti otrozi svojo dobro mater.

O ljubesnjava mati Marija! kako po pravizi pishe od tebe tvoj svesti flushabnik s. Bonaventura te besede: „O sladka, o dobrotljiva, o preljubesnjava deviza Marija! zhlovek ne more tvojiga imena isrezhi, de bi se njegovo serze od ljubesni do tebe ne vnelo; in de le tvoje ime saflishti, se mu serze s' sladkim veseljem napolni.“ — Tedaj se spodobi, de te tudi jest perferzhno ljubim. — Ali to mi she ni dosti; shelim tudi, o preljubesnjava mati Marija! shelim she tukaj na tem svetu in potlej vso

vezhnost med vsemi nar vezhi ljubesen do tebe imeti. — Ali morebiti prevezh shelim? — Ref je, de nisim vreden, de bi se te moje shelje spolnile; ali prevezh te pa ne morem nikedar ljubiti. Ti si she smiram vezhi ljubesni vredna, kakor ti jo vsi ljudje na semlji skasati samorejo. Nikedar te ne moremo tako ljubiti, kakor te Bog ljubi.

O Marija! sprosi mi tako ljubesen do tebe, kakorshno imeti shelim. Bolj ko te bom prav ljubil, bolj bom Bogu dopadel.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesha na 21. strani.)

Osemnajsto obiskanje.

Sodni dan bo Jesus sedel v' svoji boshji zhaсти, kakor ojster sodnik na sodnim stolu; sdaj pa v' presvetim

sakramentu sedi na sedeshi svoje milosti in ljubesni, kakor nar dobrotljivshi kralj, kateri sheli vse svoje podloshne zhasno in vezhno frezhne storiti. — Ko bi se kakoshin kralj is sgol ljubesni do kaziga revniga zhloveka, tako delezh ponishal, de bi k' njemu prishel v' njegovo revno slabo stanovalishe, in per njem prebival, de bi ga frezhniga storil; kako nespameten in nehvaleshen bi bil leta revni zhlovek, ko bi se sa to dobrotljivo djanje svojiga ponishniga kralja nizh ne smenil, ampak bi ga sapustil; sanizheval, in njegove dobrote sametoval! — Kdo ne sposna, de tak nehvaleshen zhlovek nizh drusiga ne saflushi, kakor de bi ga njegov kralj popolnoma sapustil, in mu nobene dobrote vezh ne skasal. — O moj Jesus! ti si tisti neskonzhno dobrotljivi in nesapopadljivo ponishni kralj, kateri si is svojiga nebeshkiga sedesha na ta revni svet prishel, si dolgo na svetu prebival, in ljudem neisrezhenno velike dobrote skasoval; in po

tem si se nam v' presvetim reshnjim telefi sapustil, de sdaj nozh in dan med nami ostanesh, in nam prav ozhitno svojo neskonzhno ljubesen skasujesh. — Res, moj Jesus! is sgol ljubesni do nas si v' presvetim sakramentu prizhujozh, in tvoje veselje je med zhloveshkimi otrozi biti. Daj mi gnado, o Jesus, de bo tudi moje nar vezhi veselje nozh in dan per tebi biti. Truma nebeshkih angelov se snajde okoli tebe v' presvetim reshnjim telesu, kateri te zhaste in molijo, in se ne morejo nazhuditi tvoje velike ljubesni do nas; spodobi se tedaj, de se tudi jest vezhkrat tukaj snajdem, de spremishljujem in hvallim tvojo neskonzhno ljubesen do mene, ktere mi ne moresh leplshi pokazati, kakor v' sakramentu presvetiga reshnjiga telefa, ker se mi savshiti dajesh, de mojo dusho sa vezhno shivljenje ohranish; „Sato ti bom pred tvojimi angeli hvalo pel, in te hom molil v' tvojim svetim tempelnu, in bom tvoji-

mu imenu zhaft dajal savoljo
tvojiga usmiljenja in tvoje re-
snize.“ *)

O kruh angelov, o nebeshka jed,
o dobrotljivi, pod podobo kruha skri-
ti Bog! molim te v' tej nesapopadlji-
vi skrivnosti, in te ljubim is zeliga
serza; ali moja ljubesen je tako fla-
ba, de se she meni preflaba sdi, ko-
likanj bolj tebi. O Jesuf! daj mi
tvojo lepoto in neskonzhno dobroto
prav sposnati, de te bom bolj lju-
bil; issheni is mojiga serza vse, kar
she posvetniga v' njem najdesh, de
bo le tvoja ljubesen v' njem prebi-
vala. — Ti prideh vsak dan is ne-
bes na nashe altarje, de nam svojo
ljubesen skasujesh, de se sa naš ne-
beshkimu Ozhetu darujesh, de se
nam savshiti dajesh, in nasho ljube-
sen do tebe bolj poterdujesh. Ker vse
to is ljubeshni do naš storish, je mo-
ja velika dolshnost, de tudi jest po-
sebno v' to mislim, kako bi tebe

*) Pf. 157, 1. 2.

prav ljubil, zhaftil in molil, in tvoje sveto dopadenje saflushil. — Prosim te, o Jesuf! ushgi v' mojim ferzu ogenj svoje ljubesni, in dopolni moje shelje tebe zhe dalej bolj ljubiti, in is ljubesni do tebe veliko dobriga storiti, in veliko hudiga prestatu, in tvojo boshjo zhaft na svetu vikshati. To so moje nar vezhi shelje, in sato te v' tvojim imenu profim, o Jesuf! dopolni mi jih.

O Jesuf! daj mi gnado, de te na tem svetu prav ljubiti sazhnem, in na unim svetu vso vezhnost ljubim.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)
Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Nekteri bolniki imajo take nagrusne bolesni, de se jih vsak zhlovek boji, in pred njimi beshi; in taki bolniki morajo potlej v' bolnifh-

nize vseti biti, kjer se sa njih shi-
 vljenje in postreshbo skerbi. Ravno
 tako so nekteri gresniki od vseh sa-
 pufheni in saversheni; le Mariina
 ljubesen jih sprejme, ona se jih usmi-
 li, njih nagnusne rane ljubesnivo
 obesuje, in tako dolgo sa-nje skerbi
 in profi, de jih spet s' Bogam spravi.

O Marija, mati milosti boshje!
 Bog te je vsem gresnikom pomozh-
 nizo dal. Sato pravi s. Basili, de si
 kakor velika bolnisthniza, v' ktero so
 vfi, ki so na dushi, bolni, to je,
 gresniki, s' veseljem sprejeti; in s.
 Efrem pravi: de si kakor stanovanje
 per poti, v' kterim vfi gresniki po-
 zhitek in pomozh najdejo, kteri se
 na poti greha utrudijo, in sdaj na
 pravo pot, ktera v' nebefa pelja, pri-
 ti shelé. — O dobrotljiva mati Ma-
 rija! to meni ubogimu gresniku ve-
 lik pokoj daje; sakaj jest sposnam, de
 sim velik gresnik, pa se shelim spet
 s' Bogam spraviti in njegovo gnado
 dobiti. In to saupam s' pomozhjo
 tvoje proshnje dosezhi, desiravno ni-

sim vreden, de bi ti sa-me profila, ker sim tolikokrat tvojiga Jesusa in tudi tebe rasshalil; ali ravno moj revni dushni stan mi upanje daje, de se me bosh she pred usmilila, ker vidish, de si sam zelo nizh ne morem pomagati, in ker ti ravno sa nar vezhi gresnikes' nar vezhi gorezhostjo Boga profish, zhe se le resnizhno spokoriti shelé.

O Marija! ti pravo perbeshalish vseh spokornih gresnikov! k' tebi perbeshim, per tebi pomozhi ishem, ti si moje upanje in moje veselje; nikar me ne sapusti, de se vezhno ne pogubim! —

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesth na 21. strani.)

Devetnajsto obiskanje.

Shalosten zhlovek najde vselej tolashbo in polajshanje v' pogovori s' svojim dobrim in svestim prijatlam;

tedaj nam mora grosno prijetno biti,
 de imamo v' tej dolini sols nar bolj-
 shiga in nar svestejshiga prijatla ve-
 dno per sebi, kateri nam samore vse
 dobrote skasati, in kateri nas tako
 perferzhno ljubi, de sheli smiram
 per nas biti. — Jesus v' presvetim
 reshnjim telefi smiram per nas osta-
 ne, in nas perzhakuje, de pridemo
 in prijasno s' njim govcrimo, de mu
 svoje serze odpremo, svoje teshave po-
 toshimo, ga gnad profimo; s' eno be-
 sedo, tukaj smemo s' kraljem nebes
 in semlje saupljivo govoriti, in se
 njegove visokosti ne ustrashiti. — Egip-
 tovski Joshef je bil grosno frezhen,
 ker je Bog f' svojo gnado in pomozh-
 jo k' njemu prishel v' shtirno in v'
 jezho, de ga je podpiral in rasvese-
 lil. Ali veliko vezhi je pa nasha fre-
 zha, ker imamo v' tej dolini sols
 smiram Jesusa, svojiga praviga shivi-
 ga Boga v' presvetim reshnjim telesu
 per sebi, v' katerim je on resnizhno
 prizhujozh, de nas tolashi, nam v'
 vsh teshavah in potrebah pomaga, in

nafhe dushe v' vezhno shivljenje ohra
 ni. — Kakofhno veselje ima ubog
 jetnik nad syojim svestim in ljubesn
 vim prijatlam, kadar ga pride v' je
 zho obiskat, kadar ga dobrotljivo to
 lashi, mu upanje daje, de bo skoraj
 is jezhe reshien, mu kaj podari, in
 si persadeva, de bi ga is jezhe reshil,
 ali de bi mu vsaj njegovo shivljenje
 v' jezhi polajshal. — Jesus Kristus,
 nash nar. boljshi, nar. svestejshi pri
 jatelj, nam vsm upanje in oveseljenje
 daje v' presvetim reshnjim telesu s
 temi besedami: Glejte, le sato sim is
 nebes prishel v' leto vashe revno je
 zho, de vam pomagam, vas reshim,
 vas oveselim. Ostanite smiram per
 meni, radi me med seboj imejte,
 ljubite me, in svesti mi bodite, de
 vam bodo vashe teshave polajshane,
 in de kdaj k' meni pridete v' moje
 kraljestvo, kjer vas bom vezhno sre
 zhne storil.

O moj Jesus, o vezhna ljubesen!
 ker se tedaj tako delezh ponishash,
 de tako prijasno med nami prebivati

hoz
 ga
 tero
 kra
 ifka
 bou
 vat
 lov
 O,
 pre
 tim
 stil
 Jes
 kd
 ali
 ko
 sh
 bi
 —
 bi
 lj
 do
 sh
 sh
 sv
 d

hozhesh, in ker is svojiga nebeshki-
 ga sedesha na nashe altarje prideh;
 terdno sklenem v' prihodnje te vezh-
 krat v' presvetim reshnjim telesu ob-
 iskati. Kadar bom le perloshnost imel,
 bom prishel tvojo prizhujozhnost vshi-
 vat, ktera je nar vezhi veselje ange-
 lov in vsih svetnikov v' nebesih. —
 O, de bi jest mogel nozh in dan
 pred teboj ostati, o Jesus v' presve-
 tim sakramentu! de bi te molil, zha-
 stil in vredno ljubil! — Profim te, o
 Jesus! sbudi mojo dusho, ko bi te jest
 kdaj savoljo posvetnih opravil posabil,
 ali is mlazhnosti in sanikernosti obis-
 kovati opustil. Ushgi v' meni gorezhe
 shelje, de bi smiram rad bliso tebe
 bil, o Jesus v' presvetim sakramentu.
 — O moj preljubesnjeni Svelizhar! ko
 bi te bil jest vender smiram prav
 ljubil! o ko bi bil smiram le tebi
 dopasti iskal! — S' tem se she tola-
 shim, de mi bosh she toliko zhasa
 shivljenje na svetu pustil, de bom
 svojo sanikernost popravil. V' priho-
 dnje te hozhem resnizhno in is zeli-

ga serza ljubiti, o nar vezhi dobrota, o vezhna ljubesen, moj Bog in Gospod, Jesuf Kristuf v' presvetim reshnjim telefu!

Moj Bog, pomagaj mi te prav ljubiti!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Bogabojezhi Bernardin, ki je mater boshjo posebno zhastil, f' temi besedami greshnika nagovori: „Moj greschnik! nikar ne obupaj, temuzh perbeshi k' Marii, k' njej mogozhni in usmiljeni gospej, in terdno saupaj, de ti bo ona pomagala; nikoli ne bosh bres pomozhi od nje shel, sakaj ona je polna usmiljenja, in njeno veselje je greschnikam gnado od Boga sprofiti. Premisli, de ta usmiljena kraljiza nebeshka ti sheli she

vezh gnad in dobrot od Boga spro-
fiti, kakor jih ti sam prejeti shelish.“

O Marija, mati boshja! kako hva-
leshen fim Bogu sa to veliko gnado,
de tebe sposnam! Ah! kako nefrezhen
bi bil, ko bi te ne posnal, ali ko bi
te kdaj posabil; gotovo bi bil pogu-
bljen. Sdaj pa te posnam, zhaštim
in ljubim, in s' velikim saupanjem
svojo dušho in svoje vezhno svelizha-
nje v' tvoje roke poloshim.

Moja preljubesnjiva mati Marija!
škerbi sa-me, de bom svelizhan.

*(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdešh
na 21. strani.)*

Dvajseto obiškanje.

Takrat bo imela hišha Davi-
dova in vsi prebivavzi Jerusa-
lema odpert študenez, v' kte-
rim se bodo greshniki ozhi-

shevali. *) — Jesus v' presvetim re-
 shnjim telesu je studenez, kateri je
 vsakimu odpert; in v' tem studenzi,
 v' presvetim sakramenti, kadar ga
 vredno prejmemo, ozhifimo svojo du-
 sho od vsih madeshev greha, f' kte-
 rimi jo vsak dan ognjufimo. Ino ka-
 der kdo kak majhen greh stori, tu-
 di f' tem odpushtenje svojiga majh-
 niga greha sadobi, zhe s' saupanjem
 pred Jesufa v' presvetim sakramentu
 pride, in ga f' potertim in ponish-
 nim serzam odpushtenja profi. — To
 v' prihodnje per vsaki perloshnosti
 storiti, je moj terden sklep. Poterdi
 me, o Jesus! de to svesto storim, sa-
 kaj obiskovanje in pozheshevanje pre-
 svetiga sakramenta, in njegovo vre-
 dno prejemanje bo mojo dusho zhe
 dalej bolj od vsih madeshev ozhifiti-
 lo, in mi bo vezhi sposnanje in
 mozh dajalo, de se bom loshej gre-
 ha varoval, in f' poterpeshljivostjo
 vse svoje teshave preterpel. — Voda

*) Zah. 13, 1.

is studenza mojiga Svelizharja pogafi ogenj posvetnih in greslnih shelj, in vname ogenj boshje ljubeshni. — O Jesus v' presvetim sakramentu! ti me tukaj ljubeshnjivo perzhakujesh, kakor shenin svoje neveste, me vabish, de naj te pridem obiskat, in per vsakim obiskanji obdarujesh mojo dusho, svojo nevesto, s' velikimi gnadami.

Ozhisti me tedaj, o Jesus! od vsih grehov, ki sim jih she danš in ves zhas svojiga shivljenja storil. Is serza mi je shal, de sim gresnil, sato ko sim s' svojimi grehi tebe, o nar vezhi dobrota! rasshalil. Podpiraj me, prosim te, s' svojo gnado, de vezh ne padem; daj mi gorezho ljubeshen do tebe, o Jesus! daj mi tako ljubeshen, kakor so jo imeli svetniki, slastitisti, kateri so posebno veliko gorezhnost do presvetiga sakramenta imeli, v' katerim so te posebno radi zhaslili in molili, in so sheleli nozh in dan pred tem nar svetejsim sakramentam prebivati.

Od bogabojezhiga meniha se bere, ki je imel tako ljubesen do presvetiga rešnjiga telefa, de ni mogel memo zerkve iti, v' kateri je bil ta presveti sakrament, de bi ne bil vanjo shel, in Jesusa obiskal; in je djal, de se ne spodobi, de bi prijatel memo hishe svojiga nar boljshiga in nar svestejshiga prijatla shel, in se nizh per njem ne glafil, de bi vsaj s' malo besedami posdravil. — Ali njemu ni bilo dosti, svojiga nar ljubesnjevshiga prijatlja Jesusa le malo besedami posdraviti, temuzh je per njem pomudil, dokler je smel.

O Jesuf! moja edina in nar vezhi dobrota! vera me uzhi, de nam ta presveti sakrament sato dal, in de fi sato na nashih altarjih prizhujozh, de bi te molili in ljubili. — Ti fi mi ferze dal, ktero je perpravno in nagnjeno ljubesni; ah, sakaj te pa vender jest nehvaleshni zhlovek tako malo ljubim! To ni prav, de je tako ljubesnjevi Bog tako malo

ljub
men
s' v
fim
ti t
Zhi
ljub
je s
ni
ga
in
ved
dan
naf
do
de
to

v' r
ne

ljubljen. Tvoja velika ljubesen do mene saflushi, de bi ti jo jest tudi s' veliko ljubesnijo povrazheval. Kdo fim jest sanizhljivi zherv semlje proti tebi, o vfigamogozhni, vezhni Bog! Zhisto malo bi bilo, ko bi jest is ljubesni do tebe vse sgubil, tudi svoje shivljenje, ker si tudi ti is ljubesni do nas na svetim krishi umerl, in v' tem presvetim sakramentu sdaj vedno per nas ostanesh, in se vsak dan svojimu nebeshkimu Ozhetu sa nas darujesh; vse is velike ljubesni do nas. — O Jesuf! daj mi gnado, de tudi jest is ljubesni do tebe vse to storim, kar je tebi dopadljivo.

O Jesuf, vezhna ljubesen! ostani v' meni in jest v' tebi, sdaj in vezhne zhase.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba deviza Marija, nebeshka kraljiza, kako prijetno in terdno saupanje do tebe obudé v' meni besede s. Bernarda, ki jih od tebe pishe, de ti ne gledash na saflushenje in vrednost tistih, kateri per tebi pomozhi ishejo, ampak vsakimu, kateri je pomozhi potreben, in te jo profi, rada pomagash, in mu she ponujash svojo pomozh — Kadar tedaj s' kako proshnjo k' tebi pridem, o usmiljena nebeshka kraljiza! me do brotljivo poslushaj, in mi pomagaj v' mojih potrebah.

Nevreden gresnik sim, kateri sim she tolikokrat pekel saflushil; ali sdaj sim pa terdno sklenil svoje shivljenje poboljšhati, in svojiga Boga, ki sim ga do sdaj tolikokrat rasshalil, posihmal stanovitno ljubiti. Ali moja slabost je tako velika, de tega ne bom mogel storiti, zhe mi Bog s' svojo

gnado ne pomaga. Prosim te tedaj, preljuba deviza Marija! pomagaj mi, in prosi sa-me Boga. Ti si perbe-shalifhe grešnikov; k' tebi perbe-shim vbogi grešnik, in se tvojim mogozhnim prošnjam perporozhim. Ti si moja fredniza in besedniza pred Jesusam; govori sa-me in prosi Je-susa, de me spet v' svojo prijasnost vsame, in mi gnado da, se popolna-ma s' njim spraviti, in mu sa smi-ram svešt ostati.

O Marija! prosi sa-me, de me Bog vezhniga pogubljenja obvaruje.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Eno in dvajseto obiskanje.

„**K**jerkoli bo mertvo truplo, tam se bodo orli sbirali.“ *) —

*) Luk. 17, 37.

Nekteri uzheniki raskladajo te besede s. pisma tako, de truplo je presveto reshnje telo Jesufa Kristusa, in orli so tiste dushe, ktere se od posvetnih rezhi odtergajo, in proti nebesam povsdignejo, kjer s' vsemi svojimi mislami in sheljami pozhivajo. Pa te dushe najdejo svoje nebesa she na semlji, namrezh tamkaj, kjer se Jesus v' presvetim sakramentu snajde, in se tako rade v' teh krajih pomude, de se skoraj ne morejo od njih odlozhit. — S. Hieronim pravi: „Zhe orli, kadar mertvo truplo sadishé, od delezh na-nj perlete; koliko bolj bi mogli mi hiteti k' shivimu telesu Jesufa Kristusa v' presvetim sakramentu, ktero je nar slajshi shivesh nashih dush.“ — Sato so si svetniki vselej persadevali se povsdigniti is lete revne doline sols, in so se kakor na perutah vsdignili k' ktemu presvetimu sadu nebeshkiga raja. Pater Alvarez, kadar se je v' kazih teshavah in potrebah ali v' teshkih opravlilih snashel, je vezhkrat svoje ozhi proti ti-

stimu kraju povsdignil, kjer je vedil, de se presveto reshnje telo snajde. Vzhasi je tudi po nozhi presveti sakrament obiskal, in je tudi velikokrat vso nozh pred tem nar svetejšim sakramentam molil in premishljeval. Ni se mogel joka sdershati, kadar je premishljeval, kako so kraljeve hifhe polne flushabnikov in drugih ljudi, kateri zhloyeku, od kteriga kako zhasno dobroto ali plazhilo upati smejo, tako streshejo; zerkve pa, v' kterih prebiva kralj nebes in semlje kakor na sedeshi svoje milosti, perpravljen v' sim, ki ga profijo, vezhne dobrote deliti, so vezhi del prasne in sapushene. — Leta sveti menih je to nar vezhi frezho klofhterskih duhovnov sposnal, de imajo lepo perloshnost po nozhi in po dnevi v' svojih zerkvah Jesusa v' presvetim sakramentu obiskati, ker drugi ljudje nimajo toliko perloshnosti, posebno po nozhi ne.

O moj dobrotljivi Jesuf! kako nehvaleshen fim ti do sdaj bil, in

kako malo fim tvojo neskonzhno ljubesen do mene sposnal, in ti me vender is sgoli velike dobrote she k' tebi klizhesh; toraj se hozhem sdaj f' pomozhjo tvoje gnade vfm greslnim in posvetnim sheljam popolnoma odpovedati. Poglej, o moj Bog! tukaj pridem k' tebi, se perblisham k' sedeshu tvoje milosti, in te ponishno profim, prenaredi me vsiga, de bom ves drug zhlovek; posebno te profim, presheni is mojiga serza vso ljubesen, ktera ni k' tebi obernjena; vse shelje, ktere niso tebi dopadljive; vse misli, ktere na kaj drusiga, kakor na-te, gredo. — O Jesuf, moja edina nar vezhi ljubesen! po tvojim presvetim dopadenji shelim sdaj popolnoma svoje shivljenje ravnati. Ti sam si vse ljubesni vreden, in sato hozhem v' prihodnje le tebe samiga ljubiti. Odtergaj me od vsih stvar, in naveshi moje serze f' stanovitnimi vesmi le na-se samiga; stori lete vesi tako mozhne, de se nikedar in nikedar vezh od tebe ne odlozhim, ne

v' shivljeni, ne v' smerti, ne v' nekonzhni vezhnosti.

Preljubi moj Jesuf, nikar ne perpušti, de bi bil jest kdaj od tebe odlozhen.

(Sdaj opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Preljuba mati Marija! ti si imenovana perbeshalishe gresnikov in nasha fredniza in besedniza pred Jesusam; ti se v'fih gresnikov usmilish, kateri s' potertim in ponishnim serzam k' tebi perbeshé, in per tebi pomozhi ishejo. — Ker si nam tedaj ti od Boga dana, de imamo nad teboj mogozhno pomozhnizo, in ker tako rada takim gresnikam pomagash, kateri svoje gresne poti sapusté, in se resnizhno shelé s' Bogam spraviti; te profim, osri se danfi tudi

milostivo na-me ubosiga gresnika,
 ki te v' svojih velizih potrebah na
 pomozh klizhem. Terdno saupam v'
 tvoje materno usmiljenje, moja pre-
 ljuba mati Marija! in rezhem is ser-
 za: Moja besedniza, moja pomozhni-
 za! usmili se me. Glej moje sveli-
 zhanje je v' veliki nevarnosti; koliko-
 krat fim svojiga dobrotljiviga Boga
 rasshalil, fim mu njegove velike gna-
 de in dobrote s' nehvaleshnostjo pov-
 razheval! Kaj bo s' menoj, zhe se res-
 nizhno ne poboljsham in dosti ne spo-
 korim. Le poboljshanje in stanovitna
 pokora me samoreta od vezhniga po-
 gubljenja reshiti. Ali kako slabo in
 nestanovitno je moje poboljshanje, in
 kako malo imam she praviga duha
 pokore! Profim te tedaj, o Marija,
 upanje in pomozh vsih gresnikov!
 profi Jesusa sa-me, de naj mi da
 potrebno gnado, de se bom mogel
 od vsih svojih grehov ozhistiti, no-
 vih grehov se varovati in s' spokor-
 nim shivljenjem vezhno svelizhanje sa-
 flushiti.

O Marija! zhe bosh prav sa-me Boga profila, imam terdno upanje, de bom svelizhan.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 21. strani.)

Dva in dvajseto obiskanje.

Nevesta v' visoki pesmi Šalomonovi si je resnizhno persadevala svojiga ljubiga najti; in ko ga ni mogla najti, je skerbno oprashevala, ali ga je kdo vidil, kteriga njena dusha ljubi. — Takrat ko je bila leta visoka pesem sloshena, she ni bil Jesus na svet prishel. Sdaj pa, kadar hozhe dusha, ktera Jesusa ljubi, njega najti, ga vselej lahko v' presvetim sakramentu najde. Švetniki in vse bogabojezhe dushe niso nobeniga svetejshiga in prijetnishiga kraja na svetu posnali, kakor zerkve, v' kterih je presveto reshnje telo.

O Jezus, neskonzhno ljubesnjivi Bog, vreden vse nafhe ljubesni! kako si se mogel tako globoko ponishati, de si se v' tako majhno podobo kruha skrila, de vedno med nami ostanesh, in se loshej s' nami sklenesh? — O dobrotljivi Jezus! is neskonzhne ljubesni si se tako globoko ponishal, de v' tej podobi med nami prebivash. — Kako je vender to, de si jest is zeles mozhi ne persadevam tebe ljubiti, ker tako dobro sposnam, koliko si ti is ljubesni do mene storil, in de bi si mojo ljubesen perdobil. — O moj Jezus! ljubim te, in te shelim she veliko bolj ljubiti; tebi dopasti, tebe rasveseliti, tega bolj shelim, kakor vfiga, kar mi samore kakoshen zhasen dobizhek ali posvetno veselje storiti. — Ushgi v' mojim serzu, o Jezus! gorezhe shelje, smiram tukaj per tebi biti, in te per svetim obhajilu vredno in pogosto prejemat.

Ref je, o moj Bog! de me od ene strani tvoja neskonzhna visokost

in svetost, in od druge strani moja revščina in nevrednost možno strahite; ali tvoja dobrota, s' ktero me tako ljubesnjivo vabish te prejemati, ali vsaj tukaj s' teboj v' družini biti, mi spet upanje daje, in me rasveseli. Grosno nehvalesen bi mogel biti, ko bi mi tako ljubesnjivo vabljenje zelo nizh mar ne bilo. — O moj Jesus! moj Bog in Gospod! odverni moje serze od vsih posvetnih rezhi. Ti mi sapovedujesh, de naj nobenih drugih shelj, nobene druge ljubesni nimam, kakor do tebe; in tega tudi is serza shelim. — O preljudesnjivi Bog! ljubim te savoljo tebe samiga, ker si vse ljubesni vreden; shelim, de bi se vselej tvoja sveta volja sgodila, ne pa moja, zhe je tvoji nasproti. Naj ti bodo, o Jesus! dopadljive te dobre shelje ubosiga greshnika, kateri sdaj terdno sklene tebe samiga ljubiti. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado, in stori, de se bom, ki sim do sdaj le hudobnimu duhu slushil, od sdaj na dalej v' tvojo prijet-

no in ljubesnjivo flushbo podal, in popolnoma tebi shivel, in v' tvoji gnadi umerl.

O Jesuf! tvoj shelim biti in ostanti sdaj in vekomaj.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O Marija, prezhišta deviza! velikokrat fim bil do sdaj tvojimu Šinu nehvalesen in nepokoren; ali sdaj mi je pa to is serza shal, in f' potertim serzam pridem k' tebi, moja dobrotljiva mati, in te profim, sado bi mi odpushtenje mojih grehov. Nikar moje proshnje ne saversi; sakaj ti mi samoresh storiti, kar te profim. Tvoj flushabnik s. Bernard naf uzhi, de Bog spokornim greshnikam, sa ktere profish, rad odpuhti. Pomagaj tedaj, o mogozhna deviza! vsm

ubogim grešnikom, kateri so v' nevarnosti se vezhno pogubiti; pomagaj posebno meni, te profim, sakaj kdo se v' vezhi nevarnosti snajde, kakor jest? She tolikokrat fim Boga rasshalil, in njegovo sveto gnado sgu-bil, in tolikokrat pekel saflushil; in sdaj she gotovo ne vem, ampak le upam, de mi je Bog odpustil. In tudi fim she smiram v' veliki nevarnosti, de ga lahko she sgubim. Ti, o mogo-zhna deviza! ti mi samoresh v' mo-ji nevarnosti f' svojo mogozhno profh-njo pomagati; ti mi samoresh odpu-shenje grehov, kar fim jih do sdaj storil, sprofiti; in mi tudi samoresh stanovitno poboljšhanje do konza mo-jiga shivljenja, in vezhno svelizhanje sadobiti. — Profim te, preljuba de-viza Marija! sprofi mi to, de te bom v' nebesih vezhne zhase zhaštil in lju-bil savoljo tvoje velike dobrote.

O Marija, mati milosti! skashi mi milost in sprofi mi vezhno sveli-zhanje.

*(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh
na 21. strani.)*

Tri in dvajseto obiskanje.

Veliko je bilo nekdam tazih kristjanov, in so sbe sdaj nekteri, ki se trudijo, in gredo v' velike nevarnosti, de pridejo v' tiste svete kraje, v' kterih je Jesus, nash preljudi Svelizhar rojen bil, terpel in umerl. — Nam ni treba take dolge in teshavne poti storiti, in v' take nevarnosti hoditi; sej so tukaj v' nashim kraji bliso nashih hish zerkve, v' kterih prebiva v' presvetim reshnjim telesu ravno tisti dobrotljivi Jesus, ki se je sa nash vzhlovezhil, terpel in umerl. Zhe se romarji, kteri pridejo is svete deshele, frezhne shtejejo, kadar le malo prahu od svetiga groba ali od tistiga kraja, kjer je bil Jesus v' jasli pološen, seboj perneso, f' koliko vezhim

veseljem bi mogli mi presveti sakrament obiskovati, v' katerim je Jesus refnizhno in vedno prizhujozh; posebno ker per tem obiskovanji ni treba nobene teshave in nevarnosti preštati.

Bila je bogabojezha nuna kateri je Bog posebno veliko ljubesen in poboshnost do presvetiga refhnjiga telefa dal. Ta je enkrat tako pisala: „Dobro sposnam, de vse dobro, kar imam, od tega presvetiga sakramenta pride. Sato fim se pa tudi Jesusu v' presvetim sakramentu popolnoma dala. Veliko vezh gnad bi bilo kristjanam dodeljenih, ko bi vezhkrat fhli presveto refhnje telo obiskat in molit. Nash Svelizhar ima velike shelje, nam v' tem presvetim sakramentu svoje gnade deliti. — O presveta skrivnost, o boshja hostja! ali nam samore Bog svojo vfigamogozhnost in ljubesen bolj na snanje dati, kakor v' tem nar svetejshim sakramentu, v' katerim je vse sapopadeno, kar je kdaj Bog sa naf storil? — Ne bodimo nevosfhljivi

svetnikam, de v' nebesih Boga gledajo; sej imamo ravno tistiga Boga tudi tukaj na semlji v' tem presvetim zhudeshi njegove ljubeshni. Ah, naj si vsak persadeva, de bo te f' kterim ima perloshnost od tega govoriti, na to perpravil, de bodo leta presveti sakrament is zeliga serza ljubili, in se mu popolnoma dali! Jest sato tako govorim, ker me ljubeshen do tega sakramenta zhisto prevsame. Ne morem se sdershati, de bi od tega sakramenta ne govorila, kteri je vse nafhe ljubeshni vreden. Šama ne vem, kaj mi je storiti, de bi svojimu, v' presvetim reshnhjim telefu skritimu Jesusu svojo ljubeshen bolj skasala.“ — Tako pishe leta sveta dusha.

O sveti Šerafi, vsi gorezhi od ljubeshni stojte tukaj okoli svojiga in mojiga Boga. In vender se leta kralj nebeshki ne savoljo vas, ampak savoljo naf v' tem presvetim sakramentu snajde. — O de bi bil tudi jest, kakor vi, od ljubeshni do njega vnet! — Šveti Šerafi! profite sa-me Jesusa,

de v' meni sveto ljubesen do njega ushge, de bo tudi moje serze vse go-rezhe od prijetne ljubesni do mojiga Jesufa.

O moj dobrotljivi Jesuf! daj mi prav sposnati velikost tvoje ljubesni do mene, de bodo po tem moje shelje tebe ljubiti in tebi samimu dopasti bolj povikshane. — Ljubim te, o moj Bog, in shelim te vselej le sa-to ljubiti, ker si sam v' sebi vse lju-besni vreden.

O moj Jesuf! v' te verujem, v' te upam, tebe zhes vse ljubim, tebi se popolnoma dam.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de-vize Marije.

Preljuba deviza! sveti uzheniki te imenujejo mater sirót. — Lete firote smo mi ubogi greslhnik, ki

Imo Boga, svojiga nebeshkiga Ozheta, s' gresnim shivljenjem sgubili. — Glej, o milostiva deviza Marija! s' saupanjem k' tebi perbeshim, Boga, svojiga Ozheta, fim sgubil; ti pa si moja mati, ki mi samoresh pomagati. de ga spet najdem, in spet njegovo gnado dobim. V' svojih velikih teshavah in potrebah klizhem k' tebi sa pomozh; ali me bosh mogla bres pomozhi puftiti? Kdo je kedaj tebe na pomozh klizal, in je bil sapushen? Kdo se je kedaj pogubil, kateri je per tebi pomozhi iskal? — Presveta nebeshka kraljiza! tvoja proshnja in moje poboljshanje mi samoreta v' nebesa pomagati. Sato s' velikim saupanjem per tebi pomozhi ishem, in se tvojim proshnjam perporozham.

Ne sapusti me, o Marija!

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesh na 21. strani.)

Shtiri in dvajseto obiskanje.

„Saref si ti skriti Bog, Bog Israelov, Svelizhar.“ *) — V' nobenim drugim delu boshje ljubeshni se te besede s. pisma tako ne spolnujejo, kakor v' presvetim reshujim telesu, v' katerim je nash Bog ves skrit. — Kadar se je Jesus vzhlovezhil, je svojo boshjo natoro skrili, in je na svet prishel v' zhlovezhki podobi; tukaj pa v' presvetim reshujim telesu she svojo zhlovezhko podobo skrije, in se nam v' podobi kruha pokashe, de nam svojo ponishnost in svojo neskonzhno ljubeshen do nas na snanje da.

O moj Jesus! kadar leto tvojo neskonzhno ljubeshen do nas premishljujem, se mi vfa nesapopadljiva sdi.

*) Is. 45, 15.

Is sgol ljubesen si svetlobo svojiga boshjiga velizhastva sakril, de Te samo-remo s' saupanjem k' tebi perblishati. In ti v' tem presvetim sakramentu le sato ostanesh, ker naf tako neisrezheno ljubish, in ker shelish, de bi tudi mi tebe zhes vse ljubili; ali, o moj Jesus! kako slaba in nepopolnama je ljubesen, ktero ti skasujemo!

O Jesus, preljubesnivi shenin nashih dush! kako delezh te je tvoja ljubesen perpravila! Nafhe svelizhanje ti je vezh, kakor tvoja boshjazhast. Dobro si vedil, de te bo malokteri v' tem presvetim sakramentu tako zhastil, kakor se spodobi; vendar si ga nam postavil nashim dusham v' svelizhanje. Ti si vse to previdil, kar mi sdaj vidimo, de te malokteri zhlovek v' tem nar svetejshim sakramentu tako sposna in moli, kakor si ti, o moj Bog in Gospod! vreden. Grosa me obide, kadar smiflim, de se je she velikokrat sgodilo, de so hudobni neverni ljudje svete hostje v' vodo ali v' ogenj vergli, ali

na tla isfuli, in s' nogami poteptali. Ravno tako me tudi velika shalost opade, ker vidim, de jih je tudi veliko med pravovernimi kristjani, kteri ti v' presvetim sakramentu malo zhafti skasujejo, kteri, ne de bi ti tisto zhaft povrazhevali, ki ti jo neverniki odjemljejo, ti s'he sami veliko nezhaft delajo, ker te nikedar v' presvetim sakramentu ne obishejo in ne molijo, ker sa potrebno snashnost tvojih altarjev, in s'he zelo sa potrebno luzh pred svetim reshnjim telesam ne poskerbe; ali ker v' zerkev gredo, in ti s' svojim rasmusdanim vedenjem nezhaft delajo.

O moj preljubi Jesus! ko bi samogel s' svojimi solsam ali zelo s' svojo kervijo tiste nesrezhne kraje omiti, na kterih se je tvojimu presvetimu reshnjimu telesu nezhaft storila! — Ali ker mi to ni perpusheno, pa terdno sklenem te v' prihodnje, kadar bom le mogel, v' presvetim sakramentu obiskati, in ponishno moliti, kakor te tudi danš obishem,

te shelim v' duhu ponishnosti in f' spodobno zhaftjo moliti, de nekoliko tisto sanizhevanje popravim, ki ti ga nehvaleshni ljudje v' tem presvetim sakramentu store.

Vsemi tedaj, o nebeshki Ozhe! leto moje majhno pozheshenje, ktero revni gresnik danf tvojimu ljubimu Šinu skasujem, in naj bo f' tem vsaj nekoliko popravljena nezhaft, ktera se tolikokrat tvojimu preljubimu Šinu v' presvetim sakramentu sgodi. Prosim te, Ozhe nebeshki! ne glej na moje pozheshevanje, kakor je samo na sebi, ampak sklenjeno naj bo f' tistim pozheshenjem, ki si ga ti svojimu boshjimu Šinu v' shivljenji in v' smerti in po smerti skasoval, in ko mu ga she sdaj vedno skasujesh v' presvetim sakramentu; in tako naj ti bo dopadljivo.

O moj Jesuf v' presvetim resh-njim telesu! ah, ko bi mogel storiti, de bi te vsi ljudje v' tem nar svetejshim sakramentu zhes vse ljubili!

O Jesuf! stori, de te homo vfi
prav sposnali in prav ljubili!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)
Na 13. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

O Marija, nebeshka kraljiza! ka-
dar smislim v' vezhnost, me velik
strah obide, ker vidim revni stan svo-
je dushe, in sposnam, de fim veliko
pred Bogam gresnil. Ali kadar se pa
smislim, de si ti, o mogozhna ne-
beshka kraljiza! moja dobrotljiva ma-
ti, se terdno upanje vezhniga sveli-
zhanja v' mojim serzu obudi; pose-
bno kader premislim, koliko gnad nam
od Boga sprosih, tako, de te sveti u-
zheniki imenujejo morje gnad, po-
soda gnad, sbiralishe vsih do-
brot; in kadar tudi premislim, ka-
ko rada nam pomagash in dobro sto-
rish. — O mogozhna, o modra, o

ufmiljena kraljiza nebeshka! vem, de bolj vesh, kaj je moji dushi v' svelizhanje potrebno, kakor jest sam, in de me bolj ljubish, kakor te ljubiti samorem; toraj te danš profim, sprosi mi od Boga gnado, ktera je moji dushi nar bolj potrebna svoje shivlje-nje poboljšhati, in vse grehe sapustiti. To mi sadobi od tvojiga ljubiga Šina, potlej fim vesel in pokojin.

O moj Jesus! daj mi tisto gnado, ktere te tvoja ljuba mati sa-me profi.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesh na 21. strani.)

Pet in dvajseto obiskanje.

Sveti Pavl hvali Jesusovo pokorshino, „ker je svojimu nebeshkimu Ozhetu pokoren bil do smerti, zelo do smerti na kri-

shi.“ *) V' sakramentu presvetiga re-
 shnjiga telefa se pa njegova pokor-
 shina she bolj skashe; sakaj v' tem
 presvetim sakramentu ni le svojimu
 nebeshkimu Ozhetu, ampak je tudi
 ljudem pokoren, in jim bo pokoren
 do konza sveta. Kralj nebeshki pride
 is svojiga nebeshkiga sedesha na na-
 she altarje na besedo maschnikovo, in
 smiram ostane v' podobi kruha lju-
 dem pokoren; sakaj pusti se, kakor
 mashniki hozhejo, is eniga kraja v'
 drusiga prenashati; se pusti v' kasav-
 nizi na altar postaviti, ali v' taber-
 nakelj sakleniti; se pusti zhes hribe
 in doline k' bolnikam nesti, v' slabe
 revne hishe, ali v' kraljeve gradove;
 se pusti per svetim obhajilu od vsih sa-
 vshiti, kterim ga mashniki dajo, pra-
 vizhnim ali greschnikam. Dokler je na
 svetu bil, je bil pokoren, kakor pishe
 s. Lukesh, svoji presveti materi in sve-
 timu Joshefu; v' tem presvetim sakra-

*) Filip. 2, 8.

mentu je pa vſim maſhnikam, kar jih je na ſvetu, pokoren.

O preljubesnjivo ſerze Jeſusovo! is kteriga vſi ſakramentje isvirajo, poſebno ta nar ſvetejſhi ſakrament; daj mi danſ, de ti ſvoje ſerze odprem. Moje reſnizhne ſhelje ſo, de bi ti mogel toliko zhaſti in hvale ſkaſati, kolikor je ti v' tem preſvetim ſakramentu ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu ſkaſujeſh. Vem, de ſi tukaj s' ravno tako ljubesnijo do mene prizhujozh, kakorſhno ſi mi ſkaſal, kader ſi na terdim krishi v' neisrezhenih britkoſtih ſa-me umerl. — Raſſvetli, o boſhje ſerze Jeſusovo! vſazi ga zhloveka, de te bodo vſi prav ſpoſnali. Nar vezhi zhaſt in hvalo ti ſhelim ſkaſovati, in ſe ſklenem v' ſvojih molitvah in v' ſvojim pozheſhevanji s' vſimi tiſtimi duſhami v' nebeſih in na ſemlji, ktere pravo ljubesen do tebe imajo. Odreſhi tudi, te proſim, ſ' ſvojim ſafluſhenjem vſe revne duſhe is terpljenja viz; ſej ſo tudi tvoje ljube neveſte, de bodo ſhe

one tvojo zhaft v' nebesih povikšhe-
 vale. — O prezhisto serze Jesusovo!
 ozhisti moje nagnjusno serze od vse
 ljubesni do posvetnih rezhi, in napol-
 ni ga s' tvojo presveto ljubesnijo. —
 O prekladko serze Jesusovo! vsemi mo-
 je serze tako v' tvojo oblast, de bo
 odslej popolnoma tvoje, de bom sa-
 mogel v' resnizi rezhi: „Kdo me
 bo odlozhil od ljubesni Jesusa
 Kristusa?“ *) — O presveto serze
 Jesusovo! vtisni v' moje serze tiste
 tvoje grenke skerbi in britkosti, kte-
 re si ti, moj dobrotljivi Svelizhar!
 ves zhaft svojiga shivljenja na semlji
 sa moje svelizhanje imel, de bom
 vselej, kader se jih bom spomnil, sa-
 te kaj terpeti shelel, ali de bom vsaj
 tiste sopernosti, ki jih imam v' svojim
 shivljenji prestati, voljno preterpel. —
 O nar ponishnihi serze Jesusovo!
 vdeleshi me svojiga sanizhevanja. —
 O nar krotkejšhi serze Jesusovo! do-
 deli mi svojo ljubesnivo krotkost, in

*) Rom. 8, 35.

vsemi is mojiga serza vso jeso in nepoterpeshljivost; oberni moje serze popolnoma po tvojim serzu, de ne bom nobene rezhi tako shelel, kakor tvoje presveto dopadenje sadobiti. — Profim te tudi, o pokorno serze Jesusovo! stori de v' prihodnje popolnoma v' tvoji pokorshini shivim, in se smiram po tvoji boshji volji ravnam. Šposnam, de fim ti grosno veliko, de fim ti vse dolshan; toraj bi bilo she vse premalo, ko bi jest v' tvoji flushbi in is ljubesni do tebe vse dal in sgubil, she svoje shivljenje.

O serze Jesusovo! bodi in ostani edini gospodar mojiga serza.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Šveti Bernard pravi, de Marija je tista nebeshka barka, v' kateri bo-

mo, gotovo vezhniga pogubljenja obvarovani, zhe o pravim zhasu k' njej perbeshimo. Barka, v' kateri je bil Noe is potopa refhen, je bila podoba Marije; ali Marija je veliko vezhi, mozhnej in boljshi barka, kakor je bila Noetova. V' Noetovi barki je bilo le malo ljudi in shival refhenih; Marija pa vse sprejme, kateri per njej pomozhi ishejo, in jih perpelje h' kraju vezhniga svelizhanja. — S. Joshef Kalafanzi sprizhuje, de je bil vselej uflifhan, kolikorkrat je Marijo kaj profil.

Kaj bi bilo s' nami ubogimi gresniki, ko bi tvoje profhnje in tvoje pomozhi ne imeli, o Marija, nebeshka kraljiza! — In vender, ah, koliko se jih pogubi! Pa sakaj? Sato ko pregreshno shivé, nobene pokore ne delajo, in per tebi, o perbeshalshie gresnikov! nobene pomozhi ne ishejo. — O milostiva mati Marija! jest shelim svelizhan biti, toraj hozhem svoje gresne poti sapustiti, in pravo pokoro steriti; in tebe, o mo-

gozhna deviza! ponishno profim, sprofi mi praviga duha pokore in stano-
vitnost v' dobrim do konza mojiga
shivljenja.

O Marija! sprofi nam vsim pra-
viga kerfhanskiga duha, de homo sa
Bogam tebe hvalili sa svoje svelizhanje.

*(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesth
na 21. strani.)*

Shest in dvajseto obiskanje.

Veselite se, in hvalite Boga,
kteri v' Sionu prebivate, sakaj
velik je v' sredi med vami svet-
nik Israelov.*) — Moj Bog!
kakoshno veselje, kakoshno upanje,
kakoshni ljubesnivi obzhutljeji bi se
mogli v' nashih serzih obuditi, ka-

*) Is. 12, 6.

der se spomnimo, de tukaj per nas, v' nashih zerkvah, bliso nashih hish, shivi in prebiva v' presvetim resh-njim telesu, Švetnik v'fih svetnikov, Jesus Kristus, pravi shivi Bog, ravno tisti, kteriga v'fih isvoljeni v' nebesih gledajo, in v' tem svoje nar vezhi svelizhanje najdejo; ravno tisti, kteri je sgol ljubesen. — Ta presveti sakrament ni le skrivnost ljubesni, ampak je sama ljubesen, in je ravno tisti Bog, kteri je savoljo svoje neismerne ljubesni do nas ne le ljubesniv, ampak sama ljubesen imenovan.

O Jesus! ti se pertoshish, de si v' svoje prishel, in tvoji te niso hotli sprejeti. *) — Po pravizi se pertoshish, o moj Jesus! Ah, tudi jest sim eden tistih nehvaleshnih, kteri te pre malo zhasle, in v' presvetim resh-njim telesu ne obiskujejo! Jest sim te fizer vzhafi obiskal, ali bil sim ves rastresen in mersel. Zhe me

*) Joan. 1, 11.

sato fhtrafati hozhesh, naj se sгоди po tvoji sveti volji, velike fhtrafenge fim vreden; le to te profim, ne fhtrafaj me tako, kakor fim saflushil, de bi mi svojo gnado odvsel, in me vezhno od sebe savergel. Terdno ti obljubim, o Jesuf! de te bom v' prihodnje vezhkrat in s' vezhi poboshnostjo in zhaftjo obiskal, in de se bom, dokler mi bo mogozhe, v' molitvi in v' premishljevanji pred teboj mudil.

O moj dobrotljivi Svelizhar! daj mi gnado, de leto obljubo svesto spolnim, in de f' svojim sgledam tudi she druge vnamem, de se bodo tukaj v' tvoji drushini, o Jesuf v' presvetim reshnjim telefu! vezhkrat snafhli. Vem, kaj pravi troj nebeshki Ozhe: „Leta je moj ljubesnivi Sin, nad katerim imam svoje dopadenje.“ *) — Tedaj Ozhe nebeshki svoje neskonzhno veselje in dopadenje v' tebi najde. In jest, re-

*) Mat. 17, 5.

vni zherv semlje, jest ne bom v' tej dolini s'ols svojiga nar vezhiga veselja v' tvoji drushini najdel, o moj dobrotljivi Jesus! — O vsigamogozhni ogenj boshje ljubeshni! poshgi v' mojim serzu vse nagnjenje do posvetnih rezhi; sakaj one me samorejo tebi nesvestiga storiti, me od tebe odverniti. — O moj Jesus! ti si she toliko is ljubeshni do mene storil, profim te, stori she to: presheni is mojiga serza vso ljubeshen, ktera je kam drugam, kakor na-te, obernjena. Vsigamogozhni Bog! ti lahko to storish, zhe je tvoja sveta volja. Profim te, vsemi me popolnama v' svojo oblast, tebi se ves dam; vse svoje shivljenje, kar si mi ga she namenil, hozhem k' zhasti presvetiga sakramenta preshiveti; in s' tvojo gnado in pomozhjo sdaj terdno sklenem, tebe, o Jesus v' presvetim reshujim telesu! kolikorkrat mi bo mogozhe s' poboshnostjo obiskati, in presvetim obhajilu vselej po mozhi vredno prejeti. O moj Jesus! poterdi moj sklep, in stori ga stanovitniga.

Daj mi, o Jesuf; de bom le v' te saupal, le tebe ljubil v' shivljenji in v' smerti. O Jesuf! pridi v' smertni uri k' meni, de te prejmem kakor popotnizo, in de me spremish v' svoje vezhno nebeshko kraljestvo.

O Jesuf! kdaj bom pred tvoje ljubesnivo boshje oblizhje prishel.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Per tebi, o usmiljena mati! najdemo pomozh v' vsih svojih teshavah; per tebi najdemo rasveseljenje in mozh v' svojih slabostih. Ti si kakor odperte vrata, skosi ktere samoremo ubogi greshniki is fushnosti greha ubeshati; v' tebi in f' tvojo pomozhjo samoremo pravi mir vshivati; v' tebi najdemo revni popotniki polajshanje in pokoj v' tej dolini solis;

v' tebi tudi najdemo velike gnade boshje, ker nam Bog, kakor pravijo zerkveni uzheniki, na tvojo proshnjo nar raji gnade deli. — O Marija! mati milosti boshje! ti si nam Jesusa rodila, kateri nas je s' rasshaljenim nebeskim Ozhetam spet spravil, profim te, govori sa-me pred Jesusam, in profi ga, de bi njegovo odreshe-nje nad menoj ne bilo sjubljeno.

O Marija! sa Bogam si ti moje nar vezhi upanje, moja mozh, moje veselje, moja ljubesen.

(Sdej opravi proshnjo ki jo najdesth na 21. strani.)

Sedem in dvajseto obiskanje.

Sveta zerkev pravi v' svojih molitvah od presvetiga reshnjiga telefa, de ni nikedar nikjer tako imenitniga in frezhniga ljudstva, de bi svoje bogove

tako bliso imelo, kakor imamo mi kristjani svojiga praviga shiviga Boga v' frede med seboj. — Kader so neverniki flifhali in svedili, koliko je Bog is ljubesni do ljudi storil, so s' sazhudenjem rekli: „Kako dobrotljiv Bog je leta Bog kristjanov!“ — In saref, desiravno so si neverniki svoje bogove sami ismishljevali, in jim po svoji volji in po svojim dopadenji lastnosti dajali: se vender med vsimi tistimi, kateri so od njih bogov pisali, nobeden ne najde, de bi si bil kteriga svojiga boga tako dobrotljiviga do ljudi mislil, kakor je nash Bog nam dobrotljiv in ljubesnjev; sakaj on je is ljubesni do tistih, kateri ga molijo in zhasste, de bi jih s' obilnimi gnadami obdaroval, prezhudni sakrament svetiga reshnjiga telefa postavil, v' kterim on tako rekozh nash tovarsh postane, in nozh in dan na nashih altarjih med nami prebiva.

Ti si tedaj, o Jesuf! tako velik zhudesh storil, de svoje shelje dopolnish, ki jih imash, smiram med na-

mi ostati. Ah! sakaj se pa mi nehvaleshni ljudje tebe tako ogibljemo? Kako moremo tako dolgo od tebe odlozheni biti? Sakaj te tako malokdaj obisfhemo? In zhe te tudi zhetertinko ure obisfhemo, ah, kako dolg se nam ta zhas sdi! — O kako velika je tvoja poterpeshljivost, moj Jesuf! kako dolgo in dobrotljivo nam nehvaleshnim gresnikam sanasfhasf, in smiram zhakasf na nashe spreobernjenje! O moj Jesuf! tvoja velika poterpeshljivost s' nami pride od tvoje nefkonzhne ljubesni do nas. Leta tvoja ljubesen te med nami obdershi, defiravno smo ti tako nehvaleshni.

O moj Bog! vse tvoje lastnosti so nefkonzhno popolnoma, in tako je tudi tvoja ljubesen nefkonzhna. Profim te, o preljubesnivi Bog! ne perpuisti, de bi jest she v' prihodnje v' shtevilu takih nehvaleshnih bil, kakor fim bil do sdaj. Daj mi tako ljubesen do tebe, kakorsfeno ti saflushisf, in kakorsfeno fim ti skasovati dolshan. — Tudi meni je bilo vzhaf

dolgozhalno se pred teboj snajti, ker te s'he premalo ljubim; kadar bom pa s' tvojo gnado in pomozhjo v' ljubesni do tebe prav poterjen, bom shelel nozh in dan tukaj pred teboj biti, o Jesuf v' presvetim reshnjim telesu! —

O vezhni Ozhe! po neskonznim saflushenji Jesusa, tvojiga ljubiga Šina, te prosim, daj mi tako gorezho in perferzhno ljubesen do presvetiga sakramenta, de bom, kader bom le mogel, rad v' zerkev s'hel, tvojiga ljubiga Šina, svojiga dobrotljiviga Svelizharja v' presvetim reshnjim telesu molit in pozhaštit. Daj mi tako ljubesen do tega presvetiga sakramenta, de bom smiram va-nj mislil, de se bom smiram per njem snajti shelel, in de bom komaj zhakal tistiga zhafa, de mi bo perpusheno Jesusa v' presvetim reshnjim telesu obiskati, in se s' njim prijasno pogovarjati.

O moj Bog! is ljubesni do tvojiga Šina Jesusa mi daj veliko in go-

rezho ljubesen do tega nar svetejšihga sakramenta.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Marija je tisti turn Davidov, od kteriga pravi s. Duh v' svetim pismu, de je previden s' brambami, de na njem visi tavshent skitov, vse oroshje mozhnih vojshakov. *) — In sato, o presveta deviza! te imenuje sveti martnik Ignazi terdno mesto, v' kterim so njegovi prebivavzi pred sovrashtnikam dobro obvarovani. — Ah, koliko sovrashtnikov streshe na mojo dusho, ki ji shele gnado boshjo in tvoje varstvo in tvojo pomozh odvseti, in jo ishejo v' vezhno pogublje-

*) Vis. Pef. 4, 4.

nje spraviti! Ali ti, o preljuba mati Marija! si moja mozh in moje upanje. Tvoje veselje je nam ubogim grešnikom pomagati, ker vidish, kako smo slabi, in koliko imamo sovražnikov svojiga svelizhanja; posebno veselje imash pa tistim pomagati, kateri v' tvojo mogožno prošnjo terdno saupajo. Pomagaj mi tedaj, o mogožna deviza, in varuj me pred vsimi sovražniki moje dushe, sakaj jest vse svoje saupanje sa Bogam na-te postavim.

O Marija, mogožna pomozhniza! pomagaj mi v' shivljenji in v' smerti.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdeš na 21. strani.)

Osem in dvajseto obiskanje.

Ker nam je Bog svojiga lastniga Šina dal, kako se moremo bati, de

nam bo ktero drugo rezh odrekel? Šej vemo, de je v' Jesusu Kristusu vse sapopadeno, kar samore nebeshki Ozhe dati; sakaj on je njemu vse dal v' nebesh in na semlji. Sato tedaj hvalimo in zhaštimo dobroto, usmiljenje in ljubesen svojiga preljubiga Ozheta nebeshkiga, kateri nas je hotel s' vsemi gnadami in dobrotami obilno obdarovati, ker nam je svojiga ljubiga Šina Jesusa v' presvetim reshjim telesu dal.

Toraj, o preljubesnivi Svelizhar! smem s' saupanjem rezhi, de si ti moj, de si ves moj, zhe le sam prav hozhem. Pa tudi smem rezhi, de sim jest ves tvoj; sakaj ti sam me hozhesh in shelish imeti. Ah, moj Bog in moj Gospod! prosim te, ne perpušti, de bi se na svetu tako velika hudobija in gerda nehvaleshnost sgodila, de bi se jest branil se tebi popolnoma dati, ki me shelish imeti, ker vidim, de se ti meni popolnoma dash, zhe te le sam prav hozhem imeti.

Leta velika nehvaleshnost in hudobija se ne sme vezh sgoditi. Terdno sdaj sklenem, o moj dobrotljivi Jesuf! se tebi popolnoma dati bres vsiga sadershka; ves tvoj shelim biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost; tebi samimu dam v' dar vse svoje misli, shelje, nagnjenje, besede, djanje in nehanje. Poglej s' dopadenjem na leta dar, kteriga ti tukaj pernesem. Vsim stvarjem se odpovem, in se k' tebi obernem; ti sam si ljubeshni vreden; ushgi v' mojim serzu ogenj svoje boshje ljubeshni, de bom le tebe samiga zhes vse ljubil. Ne perpušti, o Jesuf! de bi jest sdaj na kakoshno stvar svoje serze navesal, ktero sim ti sdaj popolnoma dal. — Ljubeshen, ktero si mi ti she takrat skasoval, ko te nisim ljubil, mi saupanje daje, de me sdaj, ko te ljubim, in ko se ti ves dam, ne bosh savergel.

Vezhni nebeshki Ozhe! v' dar ti danš dam vse zhednosti, vse sdihljeje in svete obzhutljeje presvetiga serza

Jesufa, tvojiga ljubiga Šina. Vsemi leta dar s' dopadenjem od mene; in po Jesufovim saflushenji, kteriga me je on vdeleshil, te profim, dodeli mi vse tiste gnade, kterih te Jesuf, moj pravi frednik in besednik, sa-me profi. Po tem saflushenji se ti tudi sahvalim sa vso tvojo milost, ki mi jo tako obilno skasujesh; leto saflushenje naj nadomesti to, kar moji pokori she manjka, ker she nisim sa svoje grehe tvoji boshji pravizi sado-stil; s' tem saflushenjem tudi upam od tebe sadobiti odpushenje grehov, tvojo sveto gnado, stanovitnost v' do-brim, vezhno svelizhanje in posebno tvojo boshjo ljubesen, ki je vezh vre-dna, kakor vse bogastvo sveta. Špo-snam, de je le moja nevrednost kri-va, de nimam toliko gnade in lju-besni, kolikor je imeti shelim. Ali ti mi samoresh tudi leto nevrednost od-vseti. Profim te tedaj, o dobrotljivi Ozhe nebeshki, odvsemi mi mojo ne-vrednost, ktera mi tvojo gnado in ljubesen tako manjsa; profim te sa

to v' imenu Jesufa, tvojiga Šina, in imam upanje uflifhan biti, ker sam Jesuf pravi, de, kar te bomo v' njegovim imenu profili, bomo prejeli. O moj Bog! sej drusiga nizh ne shelim in ne profim, kakor gnado tebe zhes vse ljubiti, gnado se tebi popolnoma dati, gnado tebi nikedar vezh tako nehvaleshen ne biti, kakor do sdaj. — Osri se na-me, dobrotljivi Ozhe nebeshki! f' svojimi milostivimi ozhmi, in uflifhi me. Naj bo f' tvojo gnado in pomozhjo danf tisti frezhni dan sa-me, de se popolnoma k' tebi podam, in terdno sklenem, te nikedar ne sapustiti. Tebe samiga hozhem zhes vse ljubiti, o moj Bog, moja edina ljubesen, moje veselje, moje vse!

O moj Jesuf, moj Bog in moj Gospod! ti mene neskonzhno ljubish, in tudi jest shelim tebe neskonzhno vse vezhne zhase ljubiti.

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

O kakofhno pomozh zhutim v' svojih potrebah in teshavah; kakofhno tolashbo najdem v' svojih britkostih in sopernostih; kakofhno mozh sadobim v' svojih skufhnjavah, kadar se tebe spomnim, in v' tvoje presladko ime klizhem, o preljubesnjava deviza, presveta mati boshja, Marija! — Po vsi pravizi te imenujejo sveti uzheniki „varno perbeshalifhe tistim, kateri se po morji shivljenja vosijo, polajfhanje v'fim revnim in nadloshnim, oveseljenje v'fim shaloftnim in sapufhenim, pozhitik v'fim, kateri v' teshavah sdihujejo.“ — O Marija, moja preljubesnjava mati! pomagaj mi, in me oveseli: vidim, kako fim grosovito grefhen, vidim tudi, od kolikanj sovrashnikov svojiga svelizhanja fim obleshen; sraven tega tudi vidim, de nimam fhe nobene prave ljubeshni do Boga, nobene prave mozhi v' dobrim, de me vfaka majhna skufh-

njava v' greh perpravi. Ah, kako shalosten fim sam sebe! Potolashi me, o Marija! in rasveseli me. Ali to rasveseljenje nima nobeno drugo biti, kakor to, de s' pomozhjo tvoje proshnje novo shivljenje sazhnem, tako shivljenje, ktero bo tvojimu ljubimu Jesusu in tebi, o presveta deviza! dopadljivo.

Špreoberni me, o Marija! spreoberni me v' boljshiga zhloveka. Vem de mi samoresh spreobernjenje sprofiti, in imam upanje, de mi ga bo sh sprofila.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdesht na 21. strani.)

Devet in dvajseto obiskanje.

O preljubesnjivi pastir, Jesus Kristus! ni ti blo sadohti, de si se is ljubeshni do svojih ovzhiz enkrat na svetim krishi nebeshkimu Ozhetu daroval; ampak se

tudi tukaj na nashih altarjih vsak dan, v' presvetim sakramentu, nebeshkimu Ozhetu sa nashe svelizhanje darujesh, in nozh in dan med nami ostanesh, de naf smiram svoje neskonzhne ljubesni do naf opominjash, in de smiram na duri nashih serz terkash, ker shelish v' nashih serzih prebivati. O, ko bi si jest mogel leto tvoje prebivanja per naf tako v' svelizhanje svoje dushe oberniti, in ga tako vshivati, kakor ga je vedila vshivati sveta nevesta v' visóki pesmi. (2, 3) —

O prezhastitljivi sakrament! o presveto reshnje telo nashiga Gospoda, Jesufa Kristusa! Ah, ko bi te jest prav ljubil, kakor fim te ljubiti dolshan, gotovo bi shelel nozh in dan pred altarjem klezhati v' molitvi, in v' premishljevanji tvoje neskonzhne ljubesni, ktero nam v' tem preljubesnjevem sakramentu skasujesh! Tukaj pred sedeshem tvoje boshje visokosti, ktera je s' sunajo podobo kruha sakrita, bi nashel in vshival tisto nesapopadljivo veselje, tiste nebeshke fladkosti, ki jih tukaj vshi-

vajo tvoje sveste dushe, ki te refnizhno ljubijo. — Ah, potegni me k' sebi s' ljubesnivo mozhjo svoje nebeshke lepote in s' prijetnim duham svoje nefkonzhne ljubeshni, ki jo nam tako ozhitno fkasujesh v' tem nar svetejschim sakramentu! — Glej, moj dobrotljivi Svelizhar! sdaj spuštlim is misel in is serza vse stvaru in vse posvetno veselje, de bo tvoja ljubeshen, o Jesus! vezh prostora v' mojim serzu imela, in de bom rajshi hodil tebe, o Jesus v' presvetim refshnjim telesu obiskovat. —

O, kakofhen lep in tebi prijeten sad svetih zhednost pernesó tiste dushe, ktere se rade pred svetim sakramentam snajdejo, in is serza k' svojimu preljubimu Sheninu sdihujejo! Mene pa mora fram biti, se pred teboj perkasati, o Jesus! ker fim tako reven in ves prassen od vsih zhednost. Ti si sapovedal, de naj se nobeden tvojimu altarju ne perblisha te zhastit, zhe nobeniga daru s' seboj ne pernese. *) Ki mi je te-

*) II. B. Mojs. 23, 15.

daj storiti? Ali te hozhem popolna-
 ma sapustiti, de te nikedar vezh obi-
 skati ne pridem? Ah, tega ne, to ti
 ne bo dopadljivo? Prishel bom te-
 daj, kakorshen sim, reven, neumen,
 greshen; in te bom s' velikim saupa-
 njem narpred tistih gnad in zhednost
 profil, ktere ti nad menoj najti she-
 lish, in bres kterih se ne smem pred
 teboj pomuditi, o presveti sakrament
 boshje ljubesni! Tvoja neskonzhna lju-
 besen, o Jesus! mi saupanje daje, de
 bo moja proshnja uflishana; sakaj ti
 nisi le sato v' tem presvetim sakramentu
 prizhujozh, de sveste in ljube dushe
 rasveselujesh, in jim njih svestobo in
 ljubesen povrazhujesh, ampak tudi sa-
 to, de tiste dushe, ki so revne in u-
 boshne, s' gnadami obdarujesh.

Štori mi tedaj danf to, in obda-
 ruj me s' vsemi gnadami in zhednosti-
 mi, ktere me tebi dopadljiviga storé. —
 Zhaštim in molim te tukaj, o dobrot-
 ljivi kralj mojiga serza, o nar vezhi
 perjatel in dobrotnik vsih ljudi, o nar
 ljubesnjivshi pastir svojih ovzhiz! —

Perblisham se s' saupanjem k' fedeshu tvoje ljubeshni; in ker ti nimam nobeniga drusiga daru pernesti, ti darujem svoje revno serze, in te profim, ozhisti ga, in napolni ga s' ljubeshnijo, de ti bo popolnoma dopadljivo. Vsemi ga popolnoma v' svojo oblast, in podversi ga svoji sveti volji, de bom samogel s' veselim serzam na-se oberniti tiste besede tvojiga svestiga aposteljna Pavla, kteriga je sgol ljubeshen do tebe v' jezho in v' ketine perpravila, tiste besede namrezh: „Jest sim uklenjen in jétnik Jesufa Kristufa.“ *) — Skleni me, o Jesuf! popolnoma s' seboj, in daj mi gnado de sebe zhisto posabim, in tako srezho dofeshem, vse posvetne rezhi in tudi sam sebe sapustiti, de le tebe najdem in tvojo sveto ljubeshen. — Ljubim te, o Jesuf v' presvetim refhnjim telesu! in se f' teboj sklenem; ah, daj mi gnado in mozh te smiram bolj in bolj ljubiti, se smiram bolj in bolj f' teboj skleniti,

*) Efes. 3, 1.

de se nikdar vezh od tebe ne odlo-
zhim!

O moj Jesuf! ti si moja edina lju-
besen in vse veselje mojiga serza!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete de- vize Marije.

Šveti Bernard pravi, de je Mari-
ja prava in ravna pot, po kateri se
pride k' Jesufu in k' vezhnimu sveli-
zhanju. — Ker si tedaj ti, o sveta de-
viza! tišta, ktera nam s' svojo mogozh-
no proshnjo k' vezhnimu svelizhanju
pomaga, pomagaj mi. O Marija! ker
je Bog she tolikanj zhudeshev svoje mi-
losti na tvojo proshnjo nad gresniki
storil, te prosim ponishno, pròsi sa-me
nevredniga gresnika, de Bog tudi nad
menoj leta velik zhudesh svoje mi-
losti stori, de me is hudobniga, nehva-
leshniga gresnika, kakorshen fim sdaj,

spreoberne v' spokorniga in poboshniga kristjana.

O mogozhna deviza! spròfi mi duha pokore in refnizhno spreobernjenje, de ne bom vezhno pogubljen.

(Sdej opravi proshnjo, ki jo najdešh na 21. strani.)

Trideseto obiskanje.

Bogabojezhimu Jobu je to velik strah in veliko shalost delajo, ker se mu je bil Bog skril. Nam pa naj to ne dela shalosti in strahu, kadar premislimo, de Jesus Kristus svojo nebeshko svetlobo v' sakramentu presvetiga refhnjiga telesa pred nami sakrije, temuzh to naj nas v' saupanji in v' ljubeshni do njega she bolj poterdi; sakaj on ravno sato ponishno podobo kruha na-se vsame, in v' tej podobi vedno per nas ostane, de nam bolj

ozhitno svojo ljubesen skashe, in de fi nafhe saupanje bolj perdobi. Kdo bi fi fizer kedaj upal pred altar stopiti, in prijasno in odkritoserzhno tukaj govoriti, ko bi se leta kralj nebeshki v' svoji boshji visokosti in svetosti tukaj perkasal!

O moj Jesus! kako modra se nam tukaj tvoja ljubesen skashe, ker fi v' presvetim sakramentu v' ponishni podobu kruha prizbujozh, de se s' nami sdrushish, in de te tudi smiram v' svojih zerkvah imamo, kjer te lahko prijasno obishemo. Po pravizi tedaj opominja ljudi prerok Isaija, de naj po vsem svetu pravijo in rasglafujejo, kako velika je modra ljubesen, katero ima nash dobrotljivi Bog do nash. *)

O preljubesnivo serze Jesusovo, vredno od vseh zhloveshkih serz ljubljeno biti, o gorezhe serze Jesusovo, vse vneto od presvete, prezhiste boshje ljubeshni! o boshji ogenj! ushgi moje serze, in poshgi v' meni moje nevre-

*) Is. 12, 4.

dno, v' grehah in v' hudobnih sheljah postarano shivljenje, in daj mi novo shivljenje, shivljenje v' tvoji gnadi in v' tvoji prezhisti ljubeshni! O usmiljeno serze Jesusovo! ki si bilo prebodeno, de zhiste dushe v' tebi svoje perbeshalishhe najdejo, vsehi me v' se, in ozhisti me od vseh grehov, in nikar ne perpuhti, de bi se kdaj vezh od tebe odlozhil. O shalostno serze Jesusovo! ki si bilo savoljo nashih grehov do smerti shalostno, ki si na svetim krishi neisrezheno shalovalo nad grehi vfiga sveta, daj mi grenko shalost nad vsemi mojimi grehi in stanovitno poboljshanje. Vem, de imash ti, o Jesus! v' tem presvetim sakramentu she ravno tako ljubeshen do mene kakor si jo imel, kadar si sa-me na gori Kalvarii umerl, in sato shelish se s' menoj skleniti; ali jest se te bom pa branil, in se ne bom popolnoma s' teboj sklenil? O Jesus! po tvojim saflushenji te profim, napolni moje revno serze s' ljubeshnijo do tebe, vsehi ga v' svoje presveto serze. Sdej

terdno sklenem s' tvojo gnado in pomozhjo v' prihodnje smiram po tvojim dopadenji shiveti. Sato poloshim sdaj k' tvojim svetim nogam vse svoje namene, nagnjenja in shelje, vso svojo nepokorshino in svojoglavnost, vse rasveseljenje nad posvetnimi rezhmi, in sploh vse, kar me od tebe odvrazhuje. Daj mi gnado, o moj Bog! de bom odslej vse svoje misli, besede, djanje in nehanje po tvojim boshjim dopadenji ravnal. — O Marija in vsi svetniki boshji! sprosite mi stanovitno ljubesen do Boga.

Kdo me bo mogel lozhiti od ljubesni do Jesusa Kristusa!

(Sdej opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

Po sprizhevanji s. Bernarda ne more ljubesen Mariina do nas vezhi in mozhnejši biti, kakor je. Sato se

nam ona per vsaki perloshnosti tako milostljivo skashe, in nam v' vsih nashih potrebah f' svojo mogozhno proshnjo na pomozh pride. — Sares, o mogozhna kraljiza! sares je velika tvoja mozh, velika tvoja ljubesen. Vsfakimu shelish k' svelizhanju pomagati, in mogozhna je tvoja pomozh. Toraj te profim danf in vselej, o mogozhna nebeska kraljiza! pomagaj mi vojskovati se f' peklenfskim sovrashnikam, kateri tako grosno sheli mojo dusho pogubiti; in kadar bosh vidila, de she omagujem, in de she padam, o takrat stegni svojo mogozhno roko, in me obvaruj padza. — Ah, f' kako teshkimi skushnjavami se moram vojskovati, in koliko jih bom mogel she prestati do konza svojiga shivljenja. Zhe mi ti ne pomagash, o dobrotljiva deviza Marija! ne bom mogel srezhno vsih pomagati. Toraj te profim, o moja usmiljena mati, moje upanje, moja ljubesen! pròfi vedno sa-me Boga, de mi potrebno mozh da v' skushnjavah, de nikedar njegove svete gnade ne sgu-

bim. In sdaj tudi terdno sklenem vselej v' skušnjavah tebe na pomozh poklizati, in is serza k' tebi sdihniti:

O Marija, pomagaj mi! o Marija, pomagaj mi!

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesih na 21. strani.)

Eno in trideseto obiskanje.

Okako prijetno je moglo biti nashiga dobrotljiviga Svelizharja viditi, ko je, od velike boje utrujen, perjasno in ljubesnjivo per studenzu sedel, in Samarijanke zhakal, de jo je s' svojim boshjim naukam k' poboljshanju shivljenja perpravil! *) — Ravno tako, tudi nas perzhakuje nozh in dan v presvetim reshujim telesu, per tem studenzu boshjih gnad perjasno in lju-

*) Joan. 4.

besnjivo sedé, ker je le sato is nebel v' presveti sakrament prishel, de nam tukaj nar vezhi gnade obilno deli. On naf vabi, de k' njemu pridimo, in se s' njim perjasno pogovarjamo, de bomo v' njegovi drushini vezhi ljubesen do njega dobili. — Kristjanam, kateri imajo shivo vero, se tako sdi, kakor de bi Jesus is altarjev, na kterih se v' presvetim reshnjim telesu snajde, tako ljudem govoril: „O preljubi moji! sakaj beshite spred mene? Sakaj ne pridete k' meni, ki val tako neskonzhno ljubim, in ki is ljubesni do val tukaj na valhah altarjih stojim v' ponishni podobi, malo sposnan in pozheshen? Sakaj se me bojite? sej val she nisim prishel sodit, sej sim le is sgoli ljubesni do val v' tem sakramentu prizhujozh, de vam velike gnade delim, in vsaziga svelizham, kateri s' saupanjem k' meni perbeshi, in me prav zhasti in moli.“

Tako nam govori Jesus v' presvetim sakramentu. In res, kakor v' nebesih pred stolam nebeshkiga Ozheta

smiram sa naš profi, *) ravno tako je tudi v' tem presvetim sakramentu vedno našh srednik in besednik per nebeshkim Ozhetu, in se mu sa naš daruje, de nam neskonzhne gnade in obilno milost sadobi. Sato pravi bogabojezhi Tomash Kempzhan, de naj s' serzhnostjo in s' saupanjem k' Jesusu gremo, in naj s' njim bres strahu govorimo, kakor prijatel s' prijatlam.

Ker tedaj smem s' teboj, o Jesuf! prijasno govoriti, bom danš prav is serza s' teboj govoril. O dobrotljivi Jesuf! ki tako neisrezheno našhe dushe ljubish; dobro sposnam, kako grosovitno te ljudje shaliyo, in kako veliko nezhaft ti delajo. Ti jih ljubish, oni pa te ne ljubijo; ti jim neskonzhno veliko dobriga storish, oni so ti pa le nehvaleshni, in te sanizhujejo; ti jih uzhish, in ljubesnjivo k' sebi vabish, oni si pa ushela satisfkajo; ti jim svojo gnado ponujash, oni jo pa sametajo. — O moj Jesuf!

*) Hebr. 7, 25.

s' shalofnim serzam moram obstati, de fim tudi jest she velikokrat v' svojim slabim shivljenji ravno tako f' teboj ravnal. — Ali sdaj fim pa terdno sklenil se poboljšhati, in vse svoje shivljenje, kolikor si mi ga she odlozhil, v' to oberniti; de ti sdaj s' vestim dopolnovanjem tvoje svete volje toliko veselja storim, kolikor fim te pred s' greslnim shivljenjem shalil. Daj mi le vselej tvojo sveto voljo prav sposnati; jest fim perpravljen jo f' tvojo gnado in pomozhjo na tanko dopolniti. Terdno sklenem nikedar vezh kaj opuštiti, kar bom sposnal, de je k' tvoji boshji zhašti. Ko bi imel tudi vse sgubiti, kar mi je ljubo na svetu, prijatle, premoshenje, sdravje, dobro ime, she zelo shivljenje, vse rad sgubim, de bo le tvoja boshja zhašt povishana, in dopolnjena tvoja sveta volja. O frezhna sguba, zhe vse sgubim, de tvojo ljubesen sadohim, in tvoje dopadenje saflushim! — O Bog mojiga serza! neskonzhno te ljubiti shelim. Svoje revno, fla-

bo serze, ki te vse premalo ljubi, sklenem s' gorezhim serzam vsih nebeskih Šerafov, ga sklenem s' prezhistim serzam Marije, tvoje preljubesnive matere, zelo s' tvojim boshjim serzam ga sklenem, ker shelim, de bi vse vneto bilo od presvetiga ognja boshje ljubesti. — O moj Jesus, moj preljubesnivi Jesus! tako te shelim ljubiti, kakor vidim, de ti mene ljubish.

O Jesus, tebi shivim! o Jesus, tebi umerjem! o Jesus, tvoj shelim biti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost!

(Sdaj opravi obhajilo v' duhu.)

Na 18. strani.

Posdravljenje presvete devize Marije.

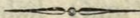
Nasha preljubesniva mati Marija vedno pred boshjim sedeshem stoji, in smiram sa nas prositi, in njena prošnja veliko per Bogu velja. Marija dobro posna nasho revshino in nasho nevarnosti; sato ima; kakor ljubesniva

mati, v' svojim serzu usmiljenje s' nami, in nam s' svojimi prošnjimi per Bogu rada pomaga.

O usmiljena mati Marija! ti tudi mojo revshino in moje velike nevarnosti posnash, in sa-me Boga prošish. Ah, le pròsi smiram sa-me, dokler me per sebi v' nebefih ne vidish, kjer ti bom vezhno hvalo vedil sa tvojo dobroto! Vem, de fi ti, o sveta deviza! sa Jesufam nar vezhi upanje svojih svetih flushabnikov; spròsi mi gnado, ktere te danš prošim, de bi do konza svojiga shivljenja to srezho imel v' shtevilu tvojih flushabnikov biti, in te smiram svešto ljubiti, de tako kedej v' nebefa pridem, in te tamkej vezhno zhaštim in ljubim, terdno preprizhan, de potlej nikedar vezh od tebe ne bom odlozhen.

O Marija, moja preljubesnjava mati! spròsi mi vezhno svelizhanje, de bom s' teboj vred vse vezhne zhaše Boga v' nebefih gledal.

(Sdej opravi prošnjo, ki jo najdesth na 21. strani.)

M o l i t e v

per sveti mashi.

(Perva visha.)

De bosh per sveti mashi bolj poboshno in spodobno; premisli vselej, preden jo slishish, kaj de je sveta masha.

Sveta masha je nekervavi dar noviga testamenta, vedni spomin tistiga kervaviga daru, kteriga je Jesus Kristus na svetim krishi nebeskimu Ozhetu sa nas opravil, de nas je od vezhniga pogubljenja odreshil. Kakor se je Jesus na krishi svojimu Ozhetu daroval, ravno tako se mu tudi she dan danashnji per vsaki sveti mashi po rokah mashnikovih daruje. Ravno to se tedaj per vsaki sveti mashi

na altarji sgodi, kar se je na gori Kalvarji sgodilo, kjer je Jesus sa nas na svetim krishi umerl. Bodi tedaj vselej spodobno v' Bogu sbran per sveti mashi, ktera je tako imeniten in velik dar. Misli si, kadar si per mashi, de si na gori Kalvarji, pred krishanim Jesusam, in kakor bi bil tamkej, tako bodi per sveti mashi. Nikar se tedaj ne osiraj, nikar se ne posmehuj, nikar se ne pogovarjaj, temuzh svesto pasi na vse shtiri dele svete mashe, na evangeli, na dorovanje, na povsdigovanje, in na savshivanje, in prav s' gorezhnostjo moli. Prosi Boga gnade, to sveto masho s' pravo poboshnostjo slishati, stori dobre sklepe, preden se sveta masha sazhe, in skleni se s' mashtnikom rekozh:

O moj Bog, darujem ti to sveto masho, v' tvojo boshjo zhalt, ker si ti sam moj Bog in nar vishi Gospod; v'

odpušhanje mojih grehov in grehov ves-
voljniga svetá de bi jih Jesufova pre-
sveta kri vse isbrifala; v' sahvalo sa
vse gnade in dobrote, ktere neprene-
hama od tebe prejemam; v' sadobljenje
novih gnad in dobrot, kterih vsak dan
potrebujem. V' tej sveti mashi ti da-
rujem samiga Jesusa Kristusa, tvojiga
ljubiga Šina, nad kterim imash svoje
dopadenje. On je moj srednik, in be-
sednik, on naj sa-me pred teboj go-
vori. — Darujem pa tudi to sveto ma-
sho sa vse shive in mertve, slasti sa
tiste, sa ktere fim she posebno dol-
shan moliti: sa svoje staršhe, sa oblast-
nike in prednike, sa vso svojo rodo-
vino, sa vse svoje dobrotnike, sa svoje
perjatle in sovrashnike, sa vse, ktere
fim morebiti kaj pohujšhal, in sa vse
verne dushe v' vizah. Daj mi gnado,
o Gospod! de se bom prav poboshno
in tebi dopadljivo per tej sveti daritvi
snajdel. Amen.

Pervi del svete mafhe,
od sazhetka do evangelija.

(Kadar mafhnik pred spodnjo shtablo moli, stori sveti krish in moli tako:)

V' imenu Boga † Ozheta, in † Šinu
in svetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar.
Pred Boga, ki rasveseluje mojo
mladost.

Pfalm XLII. Šodi me, o Bog, in
rasodi mojo rezh od nesvetiga ljud-
stva; reshi me od krivizhniga in sa-
peljiviga zhloveka.

Ker tí, o Bog, fi moja mozh, sa-
kaj fi me odvergel? in sakaj moram
shalostin hoditi, satert od sovrashni-
ka?

Poshlji svojo luzh in resnizo, de me peljate, in perpeljate na tvojo sveto goro in v' tvoje prebivalishe.

Štopil bom k' boshjimu altarju pred Boga, ki rasveseluje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom s' zitrami. Zhimu si shalostna moja dušha? in zhimu me motish?

Saupaj v' Boga, she ga bom hvalil; pomozh moja, Bog moj je on.

Zhašt bodi Bogu Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vselej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna spoved.) Še spovem Bogu vfigamogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janesu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, v'fim svetnikam, in tebi ozhe, de fim veliko grešhil s' mislijo, s' besedo in s' djanjem. Kriv fim, kriv fim, filno fim kriv. Sato profim sveto Marijo vselej devizo, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra

in Pavla, vse svetnike, in tebe ozhe, moliti sa-me per Gospodu našim Bogu.

Usmili se naš, vfigamogozhni Bog, odpusti nam naše grehe, in naš perpelji v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpuštenje naših grehov nam dodeli vfigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvsemi nam; profimo, o Gospod, naše pregrehe, de bomo vredni stopiti f' zhistim serzam k' nar sve-tejšhimu.

Gospod usmili se naš! Kriste usmili se naš! Gospod, usmili se naš!

Zhašt Bogu na visokim, in mir ljudem na semlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zhaštimo te, molimo te, povishujemo te. Sahvalimo se ti savoljo tvoje zhašti, Gospod Bog, nebeski kralj, Bog vfigamogozhni Ozhe! Gospod edinorojeni Šin Jesus Kristus, Gospod-Bog! Jagnje boshje! Šin Boga Ozheta, kateri grehe sveta odjemlješ, vsemi našho proshnjo; kateri sediš na desnizi Boga Ozheta, usmili se naš! Sakaj sam ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si nar

višhi, Jesuf Kristuf s' svetim Duhom
v' zhafti Boga Ozheta. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Šalomona.

Moder fin rasveseluje ozheta, nespametin fin pa je shaloft svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko bres greha; kdor je pa gospodar svojiga jesika, je nar bolj pametin. Lashnjivi shnabli so Gospodu gnjusoba; kdor pa svesto ravna, mu dopade. Kdor s' modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga blishniga sanizhuje, greshti; srezhin pa bo, kdor se ubosiga usmiluje. Poterpeshljiviga zhloveka vodi velika modroft; kdor je pa nepoterpeshljiv, rasodeva svojo neumnost. Mehek odgovor potolashi jeso; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali materi kaj vsami, in pravi, de to ni greh, je tovarsh ubijavzov. Nespametin zhlo-

vek se posmehuje svarjenju svojiga ozheta; kdor pa svarjenje rad poslušha, bo smiram pametnihi. Dufha pravizhniga misli v' pokorshino; usta hudobnih so pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudobnih; molitve brumnih pa bo uflifhal. Srozhi Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelij svetiga Janesa v' 6. postavi.

Tisti zhaft je Jesus Judovski mnozhizi rekel: Jest sim shivi kruh, kateri sim is nebes prifhel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jest dal, je moje meso sa shivljenje sveta. Judje so se tedaj med saboj prepirali rekozh: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jesus jim je tedaj rekel: Resnizhno, resnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Sinu zhlovekoviga, in ne bote pili njegove kervi; ne bote imeli

shivljenja v' sebi. Kdor moje meso jé, in mojo kri pije, ima vezhno shivljenje; in jest ga bom obudil poslednji dan.

(Kadar maslnik po evangelii pred darovanjem na sredi altarja postoji, in vero moli; moli apostolsko véro.)

Molitev pred pridigo.

O troshtar s. Duh! kateri si Jesufove aposteljne tako rasvetlil in poterdil, de so njegov uk popolnoma vedili in umeli, in s' veliko gorezhnostjo osnаноvali: rasvetli ravno tako tudi tega Jesufoviga namestnika, kateri nam bo sdaj tudi njegov nauk osnаноval: poloshi mu take besede na jesik, ktere vesh, de nam nar bolj k' serzu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de homo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perserzhin glas, de nashe terde serza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v' dobrim

ſhe bolj poterdi, terdovratne greſhni-
ke pa na pravo pot pokore perpelje.
Nam pa daj gnado ga ſ' tako pobosh-
noſtjo in ſ' tako gorezhnoſtjo poſlú-
ſhati, kakor ko bi ſam Jeſuf Kriſtuf
pred nami ſtal, in nam ſvoje nebeſn-
ke nauke osnаноval.

O Marija, mati Jeſusova, proſi
ſa naſ Jeſusa, de bi njegovo ſveto be-
ſedo vſelej tako ſveſto poſluſhali, in
v' ſerzu ohranili, kakor ſi jo ti, de
bi v' naſhkih ſerzih obilni ſad prave
kerſhanske poboshnoſti obrodila, de
bi ſmiram bolj in bolj v' boſhjim
ſtrahu in v' ljubesni boſhji raſtli, in
tako enkrat vezhno plazhilo ſadobili.
Amen.

Molitev po pridigi.

O Goſpod Jeſuf Kriſtuf! ſahvali-
mo te, de ſi nam ſdaj po tim ſvo-
jim nameſtniku ſvoje ſvete nauke osna-
noval, in te ponishno profimo, daj
nam gnado, de bomo, kar ſmo ſli-
ſhali, tudi v' djanji dopolnili, in kar

smo sdaj na sebi s'he pomankliviga in
pregres'hniga najdli, s' pomozhjo tvoje
svete gnade poboljšhali, in tako svo-
jo vest bolj in bolj ozhishevali, in smi-
ram v' tvoji sveti gnadi ostali, dokler
naš k' sebi ne vsamešh, kjer bomo
kar tukaj verujemo, vezhno gledali;
kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in
tebe, vse ljubeshni vredniga Boga, vezh-
no ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja: in vsi
sveti aposteljni, profite Boga sa naš,
de bi po svestim dopolnovanji svete
boshje besede enkrat v' vašho drushbo
prishli. Amen.

Drugi del svete mashe,

od darovanja do povsdigovanja.

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni
vezhni Bog! leta zhisti dar, kteriga
jest, tvoj nevredni flushabnik, tebi
svojimu shivimu in pravimu Bogu da-

rujem sa svoje breshtevilne grehe, same in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, nash stvarnik in odreshenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, de bomo boshje natore Jesusa Kristusa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, nasho zhloveshko natoro na-se vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo tvojo milost, de naj pride s' prijetnim duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva, sa nafhe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s' dopadenjem ta dar, kteriga v' duhu ponishnosti in s' shalostnim serzam pernesemo, ozhisti nafhe serza od vsih makeshev greha, de ti vselej s' zhistim serzam flushimo, in smiram v' tvoji gnadi ostanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa,

Gospoda našhiga; in na zhaft svete Marije vselej devize in vsih svetnikov. Naj bo k' zhafti njim, nam pa k' svelizhanju, in profijo naj ti v' nebefih sa naf, ki obhajamo spomin njih na semlji. Po Jesusu Kristusu Gospodu našhim. Amen.

Povsdignimo svoje serza k' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Špodobi se in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kateri si s' svojim edino rojenim Šinam in s' svetim Duham eden Bog, eden Gospod, ne v' edinosti ene pershone, ampak v' trojizi eniga bistva. Kar od tvoje zhafti po tvojim rasodenji verujemo, to tudi od tvojiga Šina in od s. Duha bres vfiga raslozhka mišlimo: tako de v' sposnanji praviga in vezhniga Boga tri resnizhne pershone, in eno edino bitje in enako velizhastvo molimo. Ktero hvalijo angeli in arhangeli, tudi Kerubi in Šerafi, ter ne jenjajo prepevati vsak dan, in s' enim glasam

rezhi: Svet, Svet, Svet fi Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhaſti. Zhaſt tebi na viſokim! Zheſhen bodi, kateri pride v' imenu Gospodovim! Zhaſt tebi na viſhavah!

O uſmiljeni nebeſhki Ozhe! perneſemo ti ta preſveti dar, in te v' imenu Jeſufa Kristuſa, tvojiga Šina, po-niſhno proſimo ſa tvojo ſveto katoliſhko zerkev, ſa naſhiga papeſha I., ſa naſhiga ſhkofa I., ſa naſhiga zefarja I., ſa vſe verne kriſtjane, ſa vſe prizhijo-zhe: in te proſim tudi ſa vſe tiſte, ſa ktere ſim ſhe poſebno dolſhan moliti, ſlaſti pa ſa (Tukaj ſtori ſpomin ſa ſhive, in imenuj tiſte, ſa ktere to ſveto maſho poſebno darujeſh, in tudi tiſte, ſa ktere poſebno moliti imaeſh dolſhnoſt.)

Sdaj ſe ſklenemo s' vſimi ſvetniki boſhjimi, poſebno s' viſoko zhaſtitljivo Marijo devizo, materjo boſhjo, in te proſimo, dodeli nam po njih ſafluſhenji in njih proſhnji ſmiram in povſod ſvojo mogoſhno pomoſh. Po Jeſuſu Kristuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Tretji del svete mafhe,

od povsdigovanja do savshivanja.

Per sadnji vezherji je vsel Jesus kruh v' svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je kruh poshegnal, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in jejte vfi od tega: sakaj to je moje telo.“

O presveta hostja, v' kateri je sam Jesus Kristus prizhijozh! Bodi sto tavshentkrat zhesheho, o sveto reshnje telo! presveto telo Jesusovo, ktero je prezhista deviza Marija rodila, ktero je sa naf na s. krishi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in zhesheho vekomaj!

Po vezherji je vsel Jesus kelh s' vinam v' svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je vino poshegnal, in svojim uzhenzam dal

rekozh: „Vsemite in pite, vfi is njega: Sakaj ta je kelh moje kervi, noviga in vezhniga testamenta, (skrivnost vere!) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpuhanje grehov. Kolkorkrat bošte to delat', storite v' moj spomin.

O presveta refhnja kri Jesusova, ktera fi bila sa naf na s. krishi prelita, bodi sto tavshentkrat zhesfiena! Operi mojo omadeshvano dusfo od vfih grehov, kateri jo gnjufijo pred Bogam. Ozhisti moje serze, stori ga Bogu dopadljiviga, de ne bofh saftonj sa-me prelita, temuzh de me perpe-ljesh v' vezhno shivljenje. Amen.

Ker je Jesus sapovedal, to v' njegov spomin delati; sato ti darujemo, o moj Bog! v' spomin presvetiga terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa, ta prezhisti in presveti dar, ta sveti kruh vezhniga shivljenja, in ta kelh vezhniga svelizhanja.

Poglej s' milostljivim in perjasnim oblizhjem na ta nafh dar, o Gospod! in ga ravno tako dobrotljivo prejmi,

kakor si prejel dar svojiga pravizhniga flushabnika Abeljna, dar ozhaka Abrahama in višhiga duhovna Melki-sedeka.

Ponishno te profimo, vfigamogozhni Bog! rezi si ta dar po rokah svojiga svetiga angela perneſti na svoj nebeſhki altar pred svoje boſhje oblizhje, de homo vſi s' vſo nebeſhko dobroto in gnado napolnjeni, kar naſ bo vſhilo preſveto Jeſusovo telo in njegovo preſveto kri.

Sdaj te pa tudi profimo, dobrotljivi nebeſhki Ozhe! uſmili ſe vſih vernih duſh v' vizah; poſebno te pa profim ſa te duſhe (tukaj ſtori ſpomin ſa duſhe v' vizah, in imenuj tiſte, ſa ktere ſi poſebno dolſhan moliti.)

Pa tudi na naſ, uboge greſhnikе, ſe miſloſtljivo osri, o Goſpod, ker ſaupamo na tvojo neſkonzhno miſloſt; in vſemi naſ po tem revnim ſhivljenji v' druſhbo vſih svojih iſvoljenih, ne ſa voljo naſhiga ſafluſhenja, ampak iſ svoje persaneſne miſloſti po neſkonzhnim

saflushenji Jesufa Kristufa Gospoda nafhiga. Amen.

Ozhe nafh, kateri si v' nebesih, i. t. d. Odreshi naf, usmiljeni Ozhe! od vfiga hudiga po svoji nefkonzhni milosti, in na proshnjo prezhiste devize Marije in vsih svetnikov nam daj mir v' nafhim shivljenji in brani naf pred vsemi sovrashniki, de naf v' smote ne sapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del svete mafhe,
od savshivanja do konza.

O Jesuf, nedolshno jagnje boshje, usmili se naf! usmili se naf! in daj nam mir. Daj nam serzhni mir, daj nam tisti mir, o Jesuf, kateriga svet ne more dati. Ohrani tudi svojo f. zerkev v' miru in v' edinosti.

O Jesuf, Šin boshji, ki si po volji svojiga Ozheta f' pomozhjo f. Duha f'

svojo smertjo svet oshivel! ponishno te profim, ozhisti vselej, predin tvoje s. reshnje Telo prejmem, moje serze od vsih grehov; in daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih sapoved nikdar ne odlozhim.

O moj Jesuf! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me te nar vezhi nesrezhe, de ne bom sam sebi sodbe in pogubljenja jedel, temuzh de bo tvoje presveto telo vselej mojo dusho ohranilo sa vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod nifim vredin, de gresih pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med mashtnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj, in rezi:)

O Jesuf, moj usmiljeni odreshenik! kako neisrezhenno ljubish svoje nehvaleshne stvari! Svoje shivljenje si sa nal dal v' strashtnih bolezhinah, do sadnje kaplje si svojo sveto kri sa nal prelil, in sdaj v' tem presvetim sakra-

mentu vedno per nas ostanesh, se vedno sa nas rasshaljenimu nebeshkimu Ozhetu ofrujesh, in nashe revne dushe sa nebefa shivish. O neskonzhna ljubestin! O Jesus, preljubi shenin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi, kokor shejim jelen po mersli vodi! O pridi, moj Jesus, f' svojo gnado in ljubesnijo v' moje serze, rasvefeli, potolashi, oshivi me spet! Nafiti mojo dusho f' svojim presvetim reshnjim Telesam, napoji jo f' svojo presveto reshnjo kervjo. O, nikar ne glej mojih grehov, f' kterimi fim te she tolikokrat rasshalil! glej le moje gorzhe shelje, f' kterimi je moje serze napolnjeno, in potrebo moje dushe, ktera je tako revna in slaba, kader f' teboj ni sklenjena. Pridi tedaj, o Jesus, prekladka nebeshka mana! pridi v' moje serze, ostani ti v' meni in jest v' tebi, in ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Dusha Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, svelizhaj me!

Kri Kristusova, napoji me!
 Voda is desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jesus! uflifhi me!
 V' svoje svete rane skri me,
 Od tebe lozhiti se, ne pusti me,
 Šovrashnika peklenškiga varuj me,
 Ob uri moje smerti poklizhi me,
 K' tebi priti sapovej mi,
 De s' tvojimi angelji hvalim te
 sdaj in vekomaj. Amen.

Naj ti bo o sveta Trojiza! prijete-
 tin ta dar, kteriga smo ti tukaj per-
 nefli; in dodeli nam, svojim nevred-
 nim slushabnikom, po tem svetim o-
 fru gnado in milostljivo odpushtenje
 vsih nashih grehov. Po Jesusu Kri-
 stusu, Gospodu nashim. Amen.

Poshegnaj nas, profimo te, sveta
 Trojiza: Bog Ozhe, Bog Šin in Bog
 s. Duh, in tvoj shegin naj ostane vle-
 lej per nas. Amen.

Sadnji Evangeli.

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so po nji ustvarjene. V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava luzh, ki rasvetli vsaziga zhloveka; kteri pride na svet. Na svetu je bil, in svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno zhašt, zhašt kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in resnize.

Sahvalna molitev po sveti mafhi.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! Is zelig serza te sahvalim sa to veliko gnado, de sim bil per tem ofru svete mafhe, v' kterim se ti je tvoj ljubi Sin Jesuf sam sebe v' dar dal tebi v' zhašt, in nam v' svelizhanje. Odpusti mi,

o moj Bog! zhe nisim bil s' tako poboshnostjo, kakorshna se spodobi, per tem presvetim ofru, v' kterim se ti sam Jesus Kristus ofruje. Daj mi, te profim, gnado posihmal vsako sveto maslo s' spodobno poboshnostjo in s' perferzhno-gorezhnostjo slishati, in Jesusoviga saflushenja smiram bolj se vdeleshevati.

O Marija, prezhistá deviza! sahvali ti sa-me dobrotljiviga Boga, ker je moja sahvala vse preflaba: de me je, nevredniga greshnika, pustil per tem svetim ofru biti; in profi ga, de naj mi to v' svelizhanje moje dushe saleshe. O mati Jesusova, prezhudna mati deviza! profi svojiga ljubiga Sina Jesusa, kteri je sa nal svojo sveto kri prelil, de bi sa-me sahtonj ne bila prelita. Amen.

M o l i t v e

p e r s v e t i m a s h i .

(Druga visha.)

Premišljevanje Kristusoviga
terpljenja.

*Ljubi moj kristjan! ker je sveta ma-
sha vedin spomin tistiga kervaviga
ofra, kteriga je Jesus Kristus na
s. krishi opravil, lahko per sveti
mashi tudi Kristusovo terpljenje s'
velikim pridam premišljuješ. On
sam je per sadnji vezherji, kjer
je ta presveti sakrament postavil,
svojim uzhenzam rekel: „To delaj-
te v' moj spomin.“ — Po njegovim
povelji bosh tedaj storil, moj krist-
jan, zhe bosh per sveti mashi nje-
gov spomin obhajal, to je, njego-*

vo terpljenje in njegovo smert premishljeval.

Predin se pa sveta masha sazalne, moli sa perpravo tisto molitev, ki se najde na 184. strani: „O moj Bog, darujem ti“ i. t. d.

Pervi del svete masha.

Evangéli.

(Kadar mashnik pred spodnjo shtablo moli, sazalni tako Kristusovo terpljenje premishljevati:)

O moj Jesus, moj dobrotljivi odrešnik! koliko si vender is ljubesni do nas terpel! Na oljski gôri se je sazhele tvoje britko terpljenje. Ondi si po svoji boshji natori v' duhu prevedil, kakoshno neisrezheno terpljenje, kakoshna strashna smert te zhaka; vender se pa od vsiga tega nifi dal ostrahiti: hotel si terpeti in umreti, de

bi le mi svelizhani bili, in vezhno v' nebesih shiveli. Take grosovitne britkosti in teshave so te na oljski gori obfhle, de ti je bilo umreti, in de je tvoja sveta kri, kakor gost pot, is tvojiga svetiga trupla na semljo tekla.

O neisrezhena ljubestin tvoja, moj dobrotljivi Jesuf! kako nam moresh tako dober in ljubesnjev biti, ker smo ti mi tako nehvaeshni in hudobni! — Ref, bres vfiga nashiga saflushe- nja nam delish obilno odreshenje po svoji presveti, do sadnje kaplje sa nal preliti kervi.

O Jesuf, kako grosovitin je bil she sazhetik tvojiga terpljenja! V' svojih velizih teshavah si trikrat svojiga nebeshkiga Ozheta profil, naj ti odvsame kelih terpljenja, de bi ga ne pil; pa popolnoma si se tudi boshji volji podvergel, si le shelel, de bi se sgodilo, kar Bog hozhe, naj bi ti bilo she tako teshavno; in po tem ti Bog angelja poshlje, de te potolashi in ti mozh da.

O kako lepe sglede mi tukej daješ! Daj mi tudi gnado, de bom mogel po tvojih sgledih delati, de bom v' vseh svojih dušnih in telesnih teshavah in potrebah stanovitno Boga pomozhi profil, per tem pa se popolnoma njegovi sveti volji vdal.

(Kadar mašnik pred altar pride, in altar kushne, in potlej na desni strani moli.)

Toliko si, o Jesuf, sa naf terpel, in mi ti vezhi del le nehvaleshnost povrazhujemo. Zlo éden tvojih uzhenzov, Juda, ti je bil gerdo nehvaléshin. Ti si mu toliko dobriga storil, si njegov perjatel bil; on je pa le gledal, kako bi te bil tvojim nar vezhim sovrashnikam, tvojim ubijavzam prodal. Hinavsko pride k' tebi v' vertu Gezemani, te kushne, in te isda tvojim sovrashnikam, de te popadejo, neusmiljeno sveshejo, in pred tvoje krivizhne sodnike shenejo.

O Jesuf! mi gresniki smo sdaj tvoji sovrashniki, tvoji Judeshi. Koli-

kokrat ravnamo gerdo in nehvaleshno f' teboj! kolikokrat te sa majhin zha-fin dobizhik, sa kratko posvetno veselje prodamo; kolikokrat v' tvojih namestnikih sanizhujemo, ker jih nozhemo poslushati, in ubogati, desiravno nam tvoje vezhne resnize osnanujejo! — Daj nam gnado, o Jesus! de bómo posihmal tvoji perjatli, in de te be tolikanj bolj ljubimo, kolikor bolj smo do sdaj svet in gréh ljubili.

Pa tudi she drugi uzheniz je f' svojo nehvaleshnostjo tvoje ljubesnivo serze ranil. Peter, kterimu si toliko ljubezni skasal, te trikrat sataji, trikrat is strahu pred ljudmi poterdi, de te ne posna; desiravno si bil njegov nar vezhi dobrotnik, njegov gospod in uzhenik, in si ravno njega svojiga nar vishiga namestnika na semlji postavil. — Šam v' sé je Peter prevezh saupal, sato je tako globoko padel. Kakor hitro je pa, kadar si ga ti milo pogledal, svoj greh sposnal, in s' shalostnim serzam v' tvojo neiskonzhno milost terdno saupal; je od-

pušhenje svojih grehov sadobil, in je s' pomozhjo tvoje svete gnade v' refinizhni pokori do konza stanovitin ostal.

Daj tudi nam gnado, o Jesuf, de homo le v' tvoje neiskonzhno milost saupali, in v' pravi pokori do konza sveſti ostali.

(Kader mafhnik list in evangeli bere.)

Grosa me obhaja, o moj Jesuf! kader premishljujem, kako krivizhno in sanizhljivo so hudobni Judje s' teboj ravnali. — Sgol sama svetost in nedolshnost, sodnik shivih in mertvih si, in vender se puſtiſh savoljo naſ pred krivizhniga sodnika Pilatusha peljati in toshiti, kakor de bi bil narvezhi hudodelnik. Vſe preneſeſh s' veliko poterpeſhljivoſtjo, ſe ne vſtavljah, ſe ne prepirah, ſe ne maſhujeh; in pred svojim hudobnim sodnikam le toliko govorih, kolikor je v' ſprizhevanje reſnize potrebno, in kolikor je nam v' ſgled.

O nedolshni Jesuf! Mi, mi greſhniki ſaſluſhimo terdo ſojeni, in v' ſmert

v' vezhno smert obsojeni biti. — Bil si toshen, de se soper deshelfko oblast in soper zesarja vsdigujesh, in de she druge k' nepokorshini napeljujesh in shuntash; desiravno si bil ves svet in nedolshin. Le savoljo naf si hotel vse to prestati, le savoljo naf si hotel tako hudó sojen biti; de bi mi loshej per sodbi boshji obstali, ker se tolikokrat soper tebe, svojiga nar vishiga Gospoda in nebeshkiga kralja vsdigujemo, in she druge s' svojim slabim sgledam pohujshamo, in od tebe odvrazhemo. — O nesapopadljivo usmiljeni Jesuf, kdo sapopade tvojo neiskonzhno ljubesin! De revnimu, nehvaleshnimu hlapzu sodbo polajshash, se ti, o nar vishi Gospod, sam pustish neusmiljeno soditi; de smo mi greshniki pred vezhno pravizo opravizheni, vsamesh ti vse nashe hudobije in pregrehe na-se, in se pustish kakor nar vezhiga hudodelnika toshiti; in de mi nad teboj lep sgled svéte poterpeshljivosti imamo, prenesesh vse svoje krivizhne sodbe s' veliko,

prezhudno poterpeshljivostjo. — Daj nam gnado, o Jesuf! de te bomo vredno sahvalili in pozhastili sa vse tvoje velike dobrote, in de te bomo svesto posnemali v' tvojih svetih sgledih, de nam ne bo tvoje neiskonzhno saflusjenje bres prida.

Tvojim sovrashnikam pa she ni bilo sadoſti, de so te le pred hudobniga in krivizhniga sodnika Pilatusha pergнали; she pred drusiga te peljejo, ki je she hudobniſhi bil, pred Herodesha. Ta te she bolj sanizhuje, kakor Pilatush, te sa norza ima, in te poſhlje s' sanizhljivim plajſhem oger-njeniga Pilatushu nasaj. Ti pa, o moj Jesuf! vse voljno poterpiſh, nobene beſede ne pregovorish. Ti ſi vezhni ſin boshji, vezhna modroſt, in ſe puſtiſh od neſpametniga, prevsetniga greſhnik-a sa norza imeti; mi pa, ki ſmo vſi hudobni in neumni, kmalo samerimo, zhe nam ljudje soper govoré, zhe naſ preganjajo, zhe nam sadoſti zhaſti ne ſkaſujejo. Kmalo naſ laſtna ljubedin k' jeſi in k' ſovraſhtvu nadrashi. — O

Jesuf! daj nam gnado, de bomo svojo hudobno natoro in lastno ljubestin vselej premagali, in de bomo vse sanizhevanje in vse terpljenje s' keršhanfko poterpeshljivostjo in ponishnostjo prestali.

(Ob nedeljah in prasnikih moli pred pridigo in po pridigi tiste molitve, ki se snajdejo na 191 strani.)

Drugi del svete mafhe.

Ofrovanje.

Ozhitna je bila kriviza, ktero so ti, o Jesuf! tvoji hudobni sovrashniki delali. Kamor si bil peljan, kjer si bil toshen in sojen; povsod so mogli tvoji sodniki sposnati, de nizeh hudobniga in shtrafinge vredniga nad teboj najti ni. Vender so bili pa tako hudobni in krivizhni, de te niso hotli ispuštiti; temuzh so strashno sodbo zhes-

te sklenili, in te v' smert obsodili. Tebe tedaj, o nedolshni Jesus! so v' smert obsodili! Oh! gresne stvari so svojiga presvetiga stvarnika v' smert obsodile! — Tebe, kateri si edini Gospod shivljenja in smerti, kateri dasi v' vsem shiveti zhasno in vezhno, kateri sploh vse is s' golj ljubeshni dasi, kar je kdej kak zhlovek na svetu prejel; tebe tedaj so kakor nar vezhiga hudodelnika v' smert obsodili! — Jest se ne morem sadoosti sazhuditi zhes leto nesapopadljivo hudobijo in slepoto tvojih sovrashnikov; ti pa vse s' voljo prenesesh, in le molzhish. Ah, kaj bo, ker smo tako kmalo rasshaljeni, kader se nam le kakoshna majhina kriviza s' godi! Pomagaj nam, o Jesus! s' svojo sveto gnado, kader nas svet sanizhuje, kader nas krivizhno sodi, in vse hudo soper nas lashnjivo govori, de homo po tvojim presvetim s' gledu per v' s' h hudobnih krivih sodbah tega sveta le molzhali, in vse s' voljo preterpeli. De bi le tvoja sodba, o Jesus! na strashni sodni dan milost-

ljiva bila, naj bodo sodbe tega sveta
sne tako hudobne in neusmiljene; se
ne bodo obstale, tvoja sodba pa osta-
ne vekomaj. — Ah, nikar nas ne po-
gubi per svoji strašni sodbi! —

Nar krivizniški sôdba tedaj je
soper tebe sklenjena bila, in kader si
enkrat v' smert obsojen bil, so si tvo-
ji hudobni sovrashniki prav persade-
vali, de so te po mozbi saframovali
in martrali. Oblazhilo so s' tebe ster-
gali, so te strašno sazheli tepsti, de
si bil ves kervav in rasbit; in sne ni
bila hudobija in serditost tvojih so-
rashnikov nasitena, sne novo martro
si ismislijo, strašno ternjeve krono
ti na glavo nabijejo. Oh, kakoshne
krivize! kakoshno saframovanje! ka-
koshne bolezhine! In vse to le is sgolj
ljubesni do nas terpiš, nam v' sve-
lizhanje in v' sgled. Tvoji sovrashni-
ki ti vsamejo tvoje nar potrebniški
oblazhila, mi greshniki pa imamo to-
liko nepotrebniga in prevsetniga ob-
lazhila, s' kterim tebe shalimo, sa-
mi sebe povishujemo, in blishnjiga

pohujšamo. Neusmiljeno te tepejo, in zelo tvoje nedolšno truplo rasbi-jejo, mi grešniki pa, kateri s' hudob-nimi sheljami svojiga mesa, in s' vshi-vanjem pregrešnega posvetniga vese-lja tebe tolikokrat rasshalimo, mi se hozhemo le smiram dobro pozhutiti, in smo kmalo nevoljni, kader nam je kaj slabo. — Sanizhljivo ternjevo krono ti na glavo nabijejo, de je ves tvoj sveti obras s' kervjo oblit, in te vnovizh saframujejo, in po gla-vi tolzhejo; mi grešniki pa hozhemo le smiram pozhašteni biti, in se soper svojiga blishnjiga vsdigujemo.

Ah, ali je to tvojih sgledov po-snemanje! — Daj nam gnado, o Je-sus! de bomo krotki in is serza po-nishni, de bomo poterpeshljivi in v' tvojo sveto voljo vdani, in de homo radi sanizhevani savoljo tebe, de ho-mo enkrat pozhašteni od tebe. —

O Jesus, nedolšno jagnje bosh-je! vse kar si terpel, si nedolšno ter-pel. To so tvoji sodniki in sovrash-niki dobro sposnali; pa is sgolj jese

in nevoshljivosti ti niso hotli pravize
 skasati, temuzh so le tvoje terpljenje
 in tvojo smert sheleli. Pilatush je po-
 sebno dobro sposnal tvojo nedolshnost,
 in ni hotel nizeh kriv biti tvoje ne-
 dolshno prelite kervi, tako, de si je
 pred vsim ljudstvam roke umil rekozh:
 „Jest sim nedolshin nad kervjo tega
 pravizhniga.“ On si je fizer persade-
 val, de bi te bil reshil, pa si je pre-
 malo persadeval, is strahu pred ljud-
 mi. Iskal je usmiljenje obuditi per
 tvojih sovrashnikih, in te je, s' rude-
 zhim plajsham ogernjeniga, vsiga ras-
 gajshljaniga in s' ternjem kronaniga,
 Judam pokasal rekozh: Glejte, zhlo-
 vek! oni so pa le she hujshi vpili:
 Krishaj ga! krishaj ga! — In tako so
 ti, o nar svetejsi in nar dobrotljivsi
 svelizhar! nar grosovitnisi shtrafinge
 profili. — O kako strashno greh zhlo-
 veka preslepí! — Varuj nas! o Jesus!
 pred vsim greham, varuj nas, poseb-
 no pred sovrashtvam, pred jeso in ne-
 voshljivostjo, de na dusi ne oslepi-

mo, in v' vezhno pogubljenje ne sajdemo.

K' Šanktufu.

O Jesuf Kristuf, kralj vezhne zhasi! sdaj angelji in arhangelji, Kerubi in Šerafi, in vsi isvoljeni duhovi v' nebesih vedno pojo: Švet, Švet, Švet! Kader si pa na tem nehvaleshnim svetu bil, so pa tudi hudobni Judje soper tebe vpili: Krishaj ga! krishaj ga! koker soper nar hujshiga hudodelnika; in tvoji krivizhni sodniki so tudi v' to vpitje pervolili, de imash krishan biti, in na to so ti teshek krishnaloshili, de si ga mogel sam na svojih kervavih ramah nositi. — O usmiljeni Jesuf! s' tako teshkim krishem te vidim obloshêniga, de medlish pod njim, in padesh od slabosti, predin ga na goro Kalvarijo pernesesh, kjer imash krishan biti; in le nashe pregrehe ga tako teshkiga storé. — O kako velika je tvoja ljubestin do nas! Daj nam gnado, de bomo tudi mi tebe zhes

vse ljubili, in eden drusiga kakor sami sebe. (Takej stori is kerfhanfke ljubesni spomin sa shive, slasti sa tiste, sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jesus, Sin boshji! ker si nas od vezhniga pogubljenja odreshil, in s' rasshaljenim nebeskim Ozhétam spet spravil. — Oh! pa savoljo velike dobrote, ktero si nam skasal, si mogel svoje shivljenje sgučiti; in dasi s' veseljem svoje shivljenje tje, de le nas od vezhne smerti reshish; se pustish od svojih hudobnih sovrashnikov na krish perbiti, neusmiljeno ti s' sheblji roke in noge prebodo; in tako na krish raspeta se ofrujesh, o nedolshno jagnje! nebeskimu Ozhetu sa nas greshnike, kateri bi bili imeli vsi na vezhno pogublje-

ni biti, ko bi ne bil ti sa naš na f. krišhi našh dolg poplazhal. —

O krishani Jesuf, kako obilno te zhe tvoja presveta reshnja kri is tvojih svetih ran! O, pušti jo tezhi na našhe mlazhne, nehvaleshne serza, de bomo v' ljubesni do tebe bolj vneti, de ti bomo s' vezhi gorezhnostjo tudi v' britkostih in v' sapušhenji flushili, in de se ti bomo sa vso tvojo ljube-sin f' svetim shivljenjem hvaleshne skasovali.

Švojo presveto kri, o jagnje bosh-je! she dan danashni is našhih altar-jev sa našhe odreshenje in svelizha-nje nebeshkimu Ozhetu sa našh gresh-nike per vsaki sveti našhi ofruješh. — O daj nam gnado, de se bomo tega presvetiga ofra vselej prav vdeleshili, de bodo našhe hudobije isbrisane f' tvojo kervjo.

Usmili se pa tudi vsih vernih dušh v' vizah, in stori jih deleshne tega sve-tiga ofra. (Tukej stori spomin vsih dušh v' vizah, slasti tistih, sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Pa ne le tvoje britko terpljenje, o Jezus! ampak tudi tvoji sgledi na s. krishi nam v' vezhno svelizhanje pomagajo, zhe jih svesto posnemamo: Vsim svojim sovrashnikam odpustitih is serza, she profish sa-nje, de bi jim Bog njih djanje v' greh ne sarajtal. O dobrotljivi Jezus! daj tudi nam tako ljubesin do blishnjiga, de bomo vsazimu dobro sheleli, in dobro storili, kolikor je v' nafhi mozhi; de bomo s' vsakim v' miru in v' dobri spravi shiveli, in de bomo she sa sovrashnike molili, in jim dobrote skasovali po tvojim sgledu. — Desniga rasbojnika Dismasa, kateri na-te saupa, in per tebi pomozhi ishe, potolashish, in mu obljubish, de bo she tisti dan s' teboj v' raji. O usmiljeni Jezus! daj nam gnado, de bomo tudi mi, ubogi greshniki, le per tebi tolashbe in pomozhi iskali, kader naf teshave in britkosti sadenejo, ali kader naf hozhe spomin doprejsbnih grehov v' obupanje perpraviti. Daj nam gnado, do bomo v' dushnih in telesnih teshav

vah vselej v' duhu pod tvoj s. krish perbeshali, ga objeli, in pogledali s' saupanjem proti tebi, ki savoljo nashiga svelizhanja na s. krishi vifish. — Švojo preljubo mater srozhisih svoji-mu nar ljubshimu uzhenzu Janesu; svojo dusho pa v' roke nebeshkiga Ozheta. Po tem nagnesh glavo, in mirno umerjesh. O Jesus! spreober-ni nashe serza, de bomo tudi mi s' tako ljubesnijo sa svoje blishne sker-beli, kakor ti; in de v' v'fim dobrim do konza svesti ostanemo. Kako sve-to je bilo tvoje shivljenje, kako sveta tvoja smert! Kakorshno shivljenje, ta-koshna smert. Daj nam gnado, de bomo tebi enaki v' shivljenji, de ti bomo potlej tudi v' smerti enaki. Pri-di nam sadnjo uro s' svojo sveto gna-do na pomozh; varuj nas pred hu-dobnim sovrashnikam, kateri nashiga pogubljenja sheli, daj nam sadnjo uro to misel, de bomo svoje uboge dushe v' roké nebeshkiga Ozheta, in v' tvo-je svete kervave rane perporozhili; in dodeli nam to veliko gnado, de bo-

mo s' tvojim presvetim reshnim Telesam prevideni is tega sveta shli. — O krishani Jesus, ki si sa naf na krishi umerl! daj nam vsim prav freshno smert.

Zheterti del svete mashe.

Savshivánje.

O Jesus! mogel si fizer tako smert storiti, kakorshino nar vezhi hudodelniki; vender so pa she takrat nekteri Judje sposnali, de si resnizhno Sin boshji, in de po nedolshno terpisih. Shalostni in pobiti so na svoje persi terkali, in so se domu vernili.

Tudi jest terkam sdaj s' shalostnim in potertim serzam na svoje persi, in rezhem: O Gospod! jest ubogi greshni zhlovek, kateri sim te tolikokrat s' svojimi grehi rasshalil, jest tvojih gnad in dobrot zlo nizh vredin nisim; in she manj sim vredin, de bi

kedaj tebe v' presvetim sakramentu prejel. — Ah! pa moja dusha tebe potrebuje, in nima praviga shivljenja bres tebe. — O Jesus, pravi shivi Bog! pridi tedaj, presferzhno te prejeti shelim, pridi v' moje serze; kakor si prishel v' Zahejevo hisho, in ga spreoberni, de bo pravizhno, zhisto, ponishno in poterpeshljivo postalo. Ker te sdej ne morem v' svetim sakramentu prejeti, te prejmem v' sheljah. Pridi tedaj o Jesus; moja dusha po tebi sdihuje, moje serze tebe sheli. Le ti samoresh vse moje shelje spolniti: Kadar je moja dusha lazhna, jo le ti, o nebeshki kruh angelov! kateri vse rasveseljenje v' sebi imash, samoresh napasti; kader je shejna, jo le ti, o studeniz vezhniga shivljenja! samoresh napojiti; kader je revna, jo le ti, o vezhni shaz nebeshkih gnad! samoresh obogatiti; kader je shalostna, jo le ti, o veselje vsih isvoljenih! samoresh rasveseliti; kader je bolna, jo le ti, o nebeshki sdravivez, in sdravilo! samoresh osdraviti; kader je sapushena, sa-

nizhevana, savershena od sveta, pridesh ti, o nebeshki shenin! in jo vsameh sa svojo perjatlizo in nevesto! — O dobrotljivi in usmiljeni Jesus! pridi tedaj v' moje serze, in dopolni vse shelje moje dushe, ktera le v' tebi in per tebi najde veselje, tolashbo in pomozh! — O Jesus! ostani v' meni in jest v' tebi vekomaj. Amen.

(Kader mashnik sadnje molitve na desni strani moli, in potlej ljudstvo shegna.)

Š' ponishnim serzam se ti sahvalimo, o dobrotljivi svelizhar! sa vse, kar si storil in terpel sa naf. — Švoje shivljenje si sa naf dal, de si nam vezhno shivljenje perdobil, ki ga bosh vsakimu dodelil, kteri se bo le sam hotel f' tvojo gnado tvojiga neskonzh-niga saflushenja prav deleshin storiti. Kakor si ti tretji dan zhahtitljivo od smerti vstal, in sdaj na vekomaj per svojim nebeshkim Ozhetu shivish in kraljujesh; takó si tudi nam obljubil, de naf bosh poslednji dan k' vezhni-

mu shivljenju obudil, zhe bomo v' tvoji sveti gnadi shiveli in umerli.

O Jesuf, ki si naf s' svojo smertjo na s. krishi od vezhniga pogubljenja odreshil, in s' svojim vstajenjem tudi nam vstajenje od mertvih sadobil! daj nam vsm gnado is groba nafhih pregreh frezhno vstati k' novimu shivljenju v' kershanski pravizhnosti in v' resnizhni svetosti. In kader naf bofh poklizal is tega revniga sveta, imej s' nami usmiljenje, in ne perpusti, de bi nam tvoje neisrezheno terpljenje, tvoja britka smert, in tvoja presveta, do sadnje kaplje sa naf prelita reshnja kri k' pogubljenju bila; temuzh pelji naf is te doline sols v' frezhno prebivalishe, ktero si nam per nebeskim Ozhetu perpravil, de se bomo tamkej s' teboj in s' vsmi isvoljenimi vekomej veselili. Amen.

(Sahvalno molitev po sveti mashi najdesh na 204. strani.)

M o l i t v e

per zhernih mafhah.

Ljubi moj kristjan! kader imash perloshnost zherno masho slishati, ofruj jo vselej sa vse shive in mertve, posebno pa sa tisti dushe v vizah, ki imash posebno dolshnost sa-nje moliti, postavim, sa starshhe, zhe so she na unim svetu, ali sa kakoshne druge shlahtnike, dobrotnike, perjatle i. t. d.

Sa perpravo pa lahko ravno tisto molitev molish, kakor per drusih mafshah (ktera se snajde na 184 strani,) le ta posebin namen she sravin postavi, sa ktere dushe slasti shelish to sveto masho Bogu v dar pernefti.

Pervi del.

*(Kader mashnik pred spodnjo shtab-
lo moli, rëzi.)*

V' imenu Boga Ozheta in Šina in sve-
tiga Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar ;
Pred Boga, kateri mojo mladost
rasveseluje.

Nasha pomozh je v' Gospodovim
imenu.

Kteri je nebo in semljo ustvaril.
Ozhitna spoved. Še spovem
Bogu vfigamogozhnimu, sveti Marii
vselej devizi, svetimu Mihaelu arhan-
gelu, svetimu Janesu kerstniku, sveti-
ma aposteljnama Petru in Pavlu, vsm
svetnikam in tebi, ozhe ! de fim veli-
ko gresnil, s' mislijo, s' besedo in s'
djanjem. Kriv fim, kriv fim, filno
fim kriv. Satorej profim sveto Mari-

jo vselej devizo, svetiga Mihaela arh-
angela, svetiga Janesa kerstnika, sve-
ta aposteljna Petra in Pavla, vse svet-
nike in tebe, ozhe! profite sa-me Go-
spoda, nashiga Boga.

Usmili se nas, vsigamogozhni Bog!
odpušti nam nashe grehe, in nas pe-
lji v' vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpushtenje na-
shih grehov nam dodeli, vsigamogozh-
ni in usmiljeni Gospod. Amen.

O Bog! ko se bosh ti na nas o-
serl, bomo oshivljeni; in tvoje ljud-
stvo se bo v' tebi rasveselilo.

Škashi nam, o Gospod! svoje us-
miljenje, in svoje svelizhanje nam dodeli.

Odvsemi nam, profimo te o Go-
spod! nashe pregrehe, de bomo vred-
ni k' nar svetejšhimu s' zhistim ser-
zam perstopiti. Po Kristufu, Gospodu
nashim. Amen.

(Kader mashnik na desni strani moli.)

O Gospod! daj vsim vernim du-
sham v' vizah vezhni mir in pokoj,
in vezhna luzh naj jim sveti. Gospod,

usmili se jih: Kriste, usmili se jih:
Gospod, usmili se jih!

O Bog, kateri odpušhanje delišh,
in nashe svelizhanje ljubišh! tvojo mi-
lošt profimo, de našim bratam, sest-
ram, shlahtnikam, dobrotnikam in
vsim vernim kristjanam, kateri so is
tega sveta shli, po prošnji Marije
devize in vsih svetnikov dodelišh, v'
drushino vezhno svelizhutih priti.

O Bog, stvarnik in odreshnik vsih
vernih! dodeli dušham svojih slushab-
nikov in slushabniz odpušhenje vsih
grehov, de milostljivo odpušhenje, kte-
ro so vselej shelele, po bogabojezhnih
prošnjah doseshejo.

Berilo is I. lista s. Pavla aposteljna do Kor. 15.

Bratje! skrivnost vam povem: Vsi
bomo fizer od mertvih vstali, pa ne
bomo vsi premenjeni: Na enkrat, ka-
kor bi s' ozhmi trenil, na poslednjo
trobento; trobenta bo sapela, in mert-
vi bodo nestrohljivi vstali; in bomo

Spremenjeni. Sakaj leto strohljivo mora nestrohljivost oblezhi, in leto umerjuzhe mora neumerjuzhnost oblezhi. Kader bo pa leto umerjuzhe neumerjuzhnost obleklo, takrat se bodo spolnile besede, ki so sapifane: Šmert je pošherta v' premaganji. Šmert, kje je tvoje premaganje? Šmert, kje je tvoje selo? Selo smerti pa je greh, mozh greha pa poštava. Bogu pa bodi hvalla, kateri nam je premaganje dal po Gospodu našhim Jesusu Kristufu.

O Gospod! daj všim vernim dušham v' vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. Ozhisti jih, o Gospod, od vših madeshev greha, savoljo kterih she ne morejo v' nebefa, kamor nizh omadeshvaniga ne pride.

Evangelij f. Janesa v' 5.

Tisti zhal je Jesus Judam rekel: Refnizhno vam povem, de ura pride, in je she sdaj, kader bodo mertvi flifhali glas Sinu boshjiga; in kateri bodo flifhali, bodo shiveli. Sakaj ka-

kor Ozhe sam v' sebi shivljenje ima, tako je tudi Šinu dal, shivljenje sam v' sebi imeti. In je njemu oblast dal tudi sodbo delati, ker je on Šin zhloveka. Ne zhudite se nad tem, sakaj ura pride, v' kateri bodo vsi, kateri so v pokopalishih, glas Šinu boshjiga slishali. In kateri so dobro storili, bodo vun prishli s' vstajenjem k' shivljenju; ti pa, kateri so hudo storili, s' vstajenjem k' obsojenju.

Drugi del.

O Gospod Jesus Kristus, kralj vezhne zhasti! reshi dushe vsih vernih mertvih od vsih shtrafing; reshi jih is temote, in rezi jih svetimu arhangelu Mihaelu v' sveto luzh perpeljati, ktero si nekedej Abrahamu in njegovimu sarodu obljudil. Pusti, o Gospod! te verne dushe, sa ktere ti danš ofer in molitve opravljamo, v' vezhno shivljenje priti.

Vsemi, sveti Ozhe, vfigamogozhni vezhni Bog! ta zhisti ofer, kteriga ti jest, tvoj nevredni flushabnik ofrujem svojimu shivimu in pravimu Bogu, sa vse svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti, sa vse prizhujozhe; tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim sa svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, nash stvarnik in odreshenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina boshje nature Jesusa Kristusa ravno tako se vdeleshiti, kakor se je on ponishal, nasho zhloveshko natoro na-se vseti.

Ofrujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo tvojo milost, de naj pride s' prijetnim duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva, sa nashe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

Vsemi, o Gospod, ta sveti ofer is roke tega mashnika k' svoji boshji zhasti in k' nashimu svelizhanju; posebno pa sa vse verne dushe v' vizah. Perkrajshaj jim njih terpljenje, in vse-

mi jih po svoji neskonzhni milosti v' vezhni mir in pokoj.

Profimo te o Gospod! osri se milostljivo na ofer, kteriga ti sa dushe tvojih flushabnikov in flushabniz ofrujemo: in ker si jim na tem svetu gnado kerfhanfke vere dodelil, daj jim tam vezhno plazhilo kerfhanstva.

Bodi milostljiv, profimo te, o Gospod! vsim vernim dusham v' vizah, sa ktere ti ta sveti ofer damo, in tvojo boshjo visokost ponishno profimo, in dodeli, de te uboge dushe skosi ta mogozhni ofer s' teboj spravljene k' vshivanju vezhniga miru in pokoja vsete biti saflushijo. Sa vse to te profimo v' imenu Jesusa Kristusa. Amen.

Povsdignimo svoje serza h' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te smiram in povsod hválimo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! skosi Kristusa, Gospoda nashiga. Skosi kteriga tvojo boshjo visokost hvalijo angeli, molijo gospostva, in se trefejo poglavarstva. Nebesa in nebeshke mo-

zhi in sveti Šerafini tvoje velizhastvo s' sdrushenim veseljem povishujejo. Prosim te, perpušti, de tudi mi svoj glas s' njimi sklenemo, in ti s' ponishnim sposnanjem rezhemo: Švet, svet, svet si Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhafti! zhaft tebi na vishavah! zheshen bodi, kateri pride v' imenu Gospoda! Hosana ti na vishavah!

O milostljivi Ozhe! v' imenu Jesusa Kristusa, tvojiga Šinu, te prosimo, de s' dopadenjem vsamefh in poshegnafh ta sveti ofer, kateriga ti pernesemo posebno sa tvojo sveto katolshko zerkev, sa nashiga papesha I., sa nashiga shkofa I., sa nashiga zesarja I., in sa vse verne kristjane, in sa vse, sa ktere vesh, de nam je posebno moliti treba, slasti pa sa . . . (tukej stori spomin sa shive, hakor si pred Bogam dolshan sa-nje moliti)

Šklenjeni posebno s' visoko zhaftitljivo vselej devizo Marijo, materjo nashiga Gospoda Jesusa Kristusa; in s' vsimi tvojimi svetniki, te prosimo, dedeli po njih saflushenji in njih prosh-

nji, de bomo v' vseh rezheh f' tvojo pomozhjo obvarovani in podpirani. Po ravno tem Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del.

Daj nam, profimo te o Bog! de bo ta sveti ofer od tebe ves posvezhen, tebi dopadljiv in prijetin; de nam bo spremenjen v' telo in kri tvojiga ljubiga Šina Jesusa Kristusa. Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vsel kruh v' svoje svete in zhasite roke, te sa-hvalil, ga posvetil, raslomil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vsemite in jejte vsi od tega: Sakaj to je moje Telo.“

O Jesuf v' presvetim reshnjim telesu! pravi shivi Bog! O presveto Telo Jesufovo, bodi sto tavshentkrat zhes-heno! O shivi kruh angelski! molim te kakor svojiga praviga shiviga Boga. O Jesuf v' presvetim reshnjim telesu!

bodi sadnjo uro moj trofht in moja popotniza; in daj tudi vsim vernim dusham v' vizah vezhni mir in pokoj.

Ravno tako je vsel Jesus po vezherji kelih s' vinam v' svoje svete in zhasnite roke, je spet svojiga nebesh-kiga Ozheta sahvalil, vino posvetil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vse-mite in pite vfi is njega: Sakaj ta je kelih moje kervi, noviga in vezhniga testameta, (skrivnost vere!) ktera bo sa val in sa njih veliko prelita v' odpushanje grehov. — Kolikokrat bofte to delali, storite v' moj spomin.“

O bodi sto tavshentkrat zheshe-na, presveta reshnja kri Jesusova, is njegovih svetih ran in is njegove prebo-dene svete strani prelita v' odpushe-nje vesvoljniga sveta! Ozhisti mojo dus-ho od vsih makeshev greha, in stori moje serze Bogu dopadljivo. Potolashi in pogasi ogenj viz, in perpelji vse verne dushe v' vezhno veselje. Amen.

Po povelji Jesusa Kristusa, tvoji-ga Sina, tedaj obhajamo, o Gospod, spomin njegoviga presvetiga shivljenja

in terpljenja, in darujemo tvojimu prezhudnemu velizhastvu ta zhisti, sveti in bresmadeshni ofer, sveti kruh vezhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Osri se milostlivo in prijasno na ta sveti ofer, in naj ti bo, profimo te tako prijetin, kakor ti je bil prijetin ofer tvojih nar pravizhnishih flushabnikov v' starih zhafih.

Poshlji, o Gospod! svojiga svetiga angela is nebes, de pernese ta sveti ofer pred oblizhje tvoje boshje visokosti; in posveti nas, de bomo Jesusa v' presvetim sakramentu vselej vredno prejeli. Amen.

Usmili se tudi, o Gospod! vsih vernih dush v' vizah, in savoljo Jesufoviga saflushenja jim daj vezhni mir in pokoj. Posebno te pa prosim sa... (takej stori spomin sa dushe v' vizah, sa ktere slasti shelish to sveto masho ofrati, in sa ktere si posebno dolshan moliti.)

Ravno tako pa tudi nam, ubogim gresnikam, ker saupamo na velikost tvoje milosti, dodeli delesh in

drushbo s' vsemi tvojimi svetniki; ne fizer savoljo nashiga saflushenja, ampak is neskonzhniga saflushenja Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Ozhenash, kateri si v' nebesih, i. t. d.

O Gospod! reshi nas od vsiga slega na dushi in telesu; in na proshnjo svete in prezhiste vselej devize Marije in vsih svetnikov nam daj mir v' nashim shivljenji, de bomo s' pomozhjo tvoje gnade greha in vsih smot obvarovani. Amen.

Zheterti del.

O Jesus, nedolshno jagnje boshje, kateri grehe sveta odjemljesh! daj vsem vernim dusham v' vizah vezhni mir in pokoj.

Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Boga, kateri si po volji svojiga Ozhetata s' pomozhjo s. Duha s' svojo smertjo svet oshivel; odreshi me s' tem svojim presvetim telesom, in svojo pre-

sveto kervjo od vsih mojih grehov in od vsiga hudiga. Daj mi gnado, de se stanovitno dershim tvojih sapoved, in ne dopusti, de bi se kdej lozhil od tebe.

O Gospod! nifim vredin, de greslh pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljenja.

(Kader se mashnik obhaja, se tudi ti po duhovno obhajaj, in moli tako.)

Tudi jest shelim sdaj, o Jesus! tvoje presveto reshnje telo in tvojo presveto reshnjo kri prejeti. — De bi pa tega vredin bil, shelim imeti angelsko zhifost, serafinsko popolnamost, tako ljubesin do tebe, o Jesus! kakorshno ima tvoja preljubesnjava mati Marija; shelim pa tudi imeti take perferzhne in gorezhe shelje do tebe v svetim sakramentu, kakor so jih imeli tvoji isvoljeni svetniki, kader so prejimali ta nar svetejsli sakrament. — Ker je pa to meni, ubogimu greslhniku, nemogozhe, te ponishno profim, o Jesus! osri se milostljivo, na mojo slabost in niskost, in pridi sdaj in ras-

vfeli mojo revno dusho, ktera smiram sheli f' teboj sklenjena biti; pri di f' svojo gnado in f' svojo ljubesnijo v' moje serze, in perpravi me k' vrednimu prejemanju tvojiga telefa in tvoje kervi. — Usmili se pa tudi, o Jesus! v'fih vernih dush v' vizah, ktere toliko terpe, ker so od tvojiga ljubesnjiviga boshjiga oblizhja odlozhene. Ozhisti jih, o Jesus! od v'fih madeshev, ktere she na sebi imajo, in perpelji jih skorej v' svoje nebeshko kraljestvo. Amen.

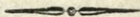
Nebeshka luzh naj jim sveti, o milostljivi Gospod! v' drushini tvojih svetnikov vekomaj. — O Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. Amen.

Dodeli, profimo te, o Gospod! de bodo dushe tvojih flushabnikov in flushabniz, ktere so se is tega sveta lozhile, skosi tvoje neskonzhno saflushenje in skosi ta sveti ofer od v'fih svojih grehov ozhishene, in v' vezhno veselje vsete. Amen.

Sadnji evangeli.

V' sazhetku je bila beseda, in beseda je bila per Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so skosi njo storjene... V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi... Prava luzh je bila, ki rasvetli vsaziga zhloveka, kateri pride na svet. Na svetu je bila, in svet je skosi njo storjen, pa svet je ni sposnal... In beseda je meso postala, in med nami prebivala, in vidili smo nje zhaft, zhaft kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in resnize.

(Sahvalno molitev po f. mashi najdesht na 204. strani.)

Navadna Pefem per sveti mafhi.

K' sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog te molimo,
In polni shelj ognjenih
K' tebi sdiujemo.
Ta ofer svete mafhe,
Ši daj, o Bog! dopast',
In sdihovalje nafhe
Povifhat' tvojo zhaft.

2.

Ker Jefus se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrozhil
Ta kruh perjatelam.

Posvetil je to vino
 Ter ga je jogram dal,
 To k' mojimu spominu
 Štorite, sravin djal.

3.

Meso je to, vsemite,
 Meso in moja kri,
 Nikdar ne posabite,
 Kaj Jesus vam stori,
 Sa val on hozhe umreti,
 (O zhlov'k, premisli to!)
 De da ljudem shiveti,
 De jim odpre nebo.

4.

To nashe ofrovanje
 Vsem', o Bog, od nas,
 Uslisli sdiho vanje
 In nashe proshnje glas!
 Teleta so ozhaki
 Dajali nekedaj:
 Sdaj dari niso taki,
 Nash dar je Jesus sdaj.

H' Glorii.

1.

Zhašt, hvala in hvaleshnošt
 Je tvoja bla in bo.
 Nepokoj in boleshnošt,
 O Bog odverni to.
 Daj nam miru in gmaha
 Le vedno dershat' se,
 De bodemo bres straha
 Gospod! zhaštili te.

2.

Sa nashe hudobije
 Ši ti pokoril se;
 De naf nash greh ne ubije,
 Dodéli usmiljenje.
 Bod' hvala in zheshenje
 Tud' Duhu svetimu,
 Ker on nam poterpljenje
 Daje v' preganjanju.

Pred evangelijem.

1.

Is boshjih ušt vun grede
 Švet evangelium,

Njegove so besede,
 In slab je slab našh um.
 Bog sam uzhi, Bog vezhni,
 In Bog lagat' ne ve;
 O frezhni, trikat frezhni,
 Kater' se ga dershe.

2.

Besede boshje vera
 Nam kashe, naš uzhi
 Preferzhno pot, katera
 V' nebefa gor' dershi.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per naš,
 Daj nam po tem veselje
 Šeboj na vezhni zhaš.

H' Kredo.

1.

Bog Ozhe! mi sposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je, in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe vunkej ide
 Šin rojstva vezhniga,

Špozhetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To boshje detize,
Devishtva ni sgubila
Ne pred, tud' potlej ne.
Nash greh je njega umoril,
Sa greh je bil prodan.
In kakor je govoril,
Je vstal na tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
Je v' svetim raji sdaj,
Šhe pride, to obeta,
Šamo ne vemo, kdaj.
Pa kader se iside
Sa svet odmerjen zhas,
Tak vemo, de spet pride,
Ozhitno sodit nas.

4.

Šofesko keršhenikov,
Al' zerkev verjemo,

In gmajno tud' svetnikov,
 Kar je obljubljeno.
 Tud grehov odpushtenje
 Na temu svetu sdaj
 Shivota t'ga vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K' ofrovanju.

1.

Naj, Bog! dopade tebi
 Kar tebi oframo,
 Šzer kruh je sam na sebi,
 In vino sgol samo;
 Pa 's kruha ino vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Šina
 Meso in prava kri.

2.

To nashe ofrovanje,
 O Bog! ne sversi to,
 Vse misli ino djanje
 Sdaj tebi oframo.
 O daj, de bomo svesti
 Teb' Ozhe, v' svojih dnéh,

Odvsem' od nashe vesti
Teshilo vsih pregreh.

3.

Vse nashe premoshenje,
Ves shivesh in telo,
In tud' nashe shivljenje,
Vse to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji volji
Sdaj desh, sdaj solnzhin svet,
Pokash' na shitnim polji
Dobrote svoje zvet.

K' Sanktus.

1.

Povsdignimo kristjani!
Vsi svojo pesem sdaj,
Sapojmo skupej sbrani
Švet, Švet, na vekomaj.
V' nebefih in na semlji
Še vidi njega mozh,
Nevernikam odjemlji,
O Bog njih uma nozh!

2.

De oni luzh katera
Do sdaj ne vidijo,

Šposnajo, udje vere
 S' nam' tvoje bodejo.
 De zhašt'mo skupej tega
 K' nam pridiozhiga;
 Zhašt njemu se raslega
 In hvala angelfka.

Po povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
 Boga sakritiga,
 Oko ga ne raslozhi,
 Pa vera snanje da.
 Sdaj tukaj bres pogleda,
 O Bog! te vidimo,
 Sadofti je beseda,
 De tebi verjemo.

2.

Na lesu svet'ga krisha
 Je Bog sagernjen bil,
 Sdaj, vera naf previsha,
 Je zhlovek tud' se skrila.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,

Opomni misli moje,
O Bog! de s' sa-me umerl.

3.

Naj spere dušho mojo
O Jesuf! tvojo kri,
Dodeli milost svojo,
O morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog, spred nas,
Naj skoraj nam odgerne
Švetloba tvoj obras.

K' savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se nam kashe,
Vel'k zhudesh se godi.
Gospod je to, in nashe
Oko ga vid'lo ni.
Podobo ima vina
Podobo kruha sam,
Ne le savolj spomina:
Meso in kri je tam.

2.

O frezhin, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,

Katero nam odvsame
 Vsih grehov butare,
 Leta je kruh, to vera
 Kristjane poduzhi,
 Leta je jed, katera
 Nam dusno preshivi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Se smerti obzhutenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkofti
 Se tist ne bode bal,
 Katermu v' slabosti
 Bog sam pomozh bo dal.

4.

O. Jesuf! zhaft in hvala
 Naj tebi vezhna bo;
 Ljubetin nam je dala
 Ljubetin tvoja to,
 Ta vshitik tvoj'ga mesa
 In tudi te kervi,
 Shivljenje in nebefa
 Veselje v' vezhnosti.

5.

Daj tega nam sheleti,
 Goreti od shelja!
 Daj tega nam prejeti
 Ta zhaſ, k' bo lozhitba,
 De bodemo ſ' timiſtim
 Na pot ſe vsdignili,
 In vſi ſ' ſerzam zhiſtim
 V' nebefa noter ſhli.

H' konzuzi ſvete maſhe.

1.

Ker ſmo sdaj maſho ſveto
 Œpodobno ſliſhali,
 Povs'mimo zhaſt odpeto
 In hvalo s' angelzi,
 Dopade naj mu djanje;
 Opravljen'ga daru;
 Svirk gnad bod' to darvanje
 Nam, dolshna zhaſt Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boſhje
 Œe ſkos' in ſkos' terdno

Leta naj nam oroshje
 Pred vso hudobo bo.
 Bres greha da naj stati
 Pred sodbo sadni dan;
 Od angeljev nas sbrati
 Na njega desno stran.

DRUGA NAVADNA PESEM per sveti mashi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud klezhi:
 In tebe, Bog! v' ponishnosti
 Švoj'ga serza zhaſti.
 Štor' milost tem, kater' shele
 V' solсах oprat' svoje dolge:
 Odpusti, Ozhe! grefhnikam,
 In skashi se dobrotljiv nam,

Dobrotljiv — nam,
 Dobrotljiv skashi nam.

2.

Ob dari tvoje smo perfhli,
 Kakor sjubljeni sin,
 In kakor ovze smo safhli,
 Sgubili tvoj spomin.
 Al Ozhe vfiga usmiljenja!
 Na serza polne sgrevanja
 S' dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo gnado sopet dej,
 In gnado — daj,
 In gnado sopet daj.

3.

Šej delo smo vsi tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar;
 Opri slabosti svojih otrok,
 Nar viſhi gospodar!
 Sa spravo sdaj darujemo
 Tvojga ſinu ofrujemo
 O Bog! ſkos njega sveto kri
 Vſe naſhe grehe prozh omi,
 Vſe prozh — omi,
 Vſe grehe prozh omi.

Glorija.

Zhaft bod' na visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po sširokosti
 Na semlji bod' vselej.
 V' ponishnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Reshenje is nadlog.

Evangelij.

Is tvojih ust iside
 Svet evangelium,
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um.
 Modrost nas sama visha,
 Resniza nas uzhi,
 Kdor se pod njo ponisha,
 Ta srezhno prav shivi.

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s' trepetanjem,
 Te tvoja revna stvar sposna,

In verje s' shivim spofhtovanjem,
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud' verje v' tvojga ljub'ga Šina,
 Špozhet'ga od svet'ga Duha,
 Kater'ga Jefa korenina
 V' devishkim zvetji je szvedla.

2.

De je prifhel is sgol ljubesni,
 De naf bi spravil spet f' tabo,
 De na-fe vsel je v'fih bolesni,
 Prelil na krishi kri svojo,
 De spet je vstal; pekel premagal.
 Na desni tebe sdaj sedi,
 De naf bo enkrat vse prevagal,
 Šodnik pravizhni v'fih stvari.

3.

De sveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno s' njo,
 De kdor se k' njem' v' s'olsah perblisha,
 Od grehov spet ozhišten bo:
 Sopet de enkrat bomo vstali,
 V'fih svetih drushba sprofi nam:
 De bomo fkupej vshivali
 Shivljenje vezhno s' Jesusam.

Ofrovanje.

1.

Tvoj mahnik sdaj ofruje,
 Gospod! lete dari,
 S' njim tud' tvoj ljud sdihuje,
 In s' serzam gor' puhti.
 Zhiš kruh je ino vino
 Sa grehe nashe dar,
 K' tvoj'ga Šina spominu
 Je oblošen altar.

2.

Vsem', Bog! leto dar'vanje,
 Dobrotljiv Ozhe nash,
 Omezhi te sdih'vanje,
 De nam spet gnado dash,
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Šinu
 Nam daje trosht, de vseta
 Ta profhnja bo v' nebo.

Sanktus.

1.

Poj: Šveti, šveti, šveti
 Je Bog in nash Gospod,

S' angelzi pojte: Šveti
 Ši ti Bog Šabaot.
 V' nebefih in na semlji
 Vfo hvalo, zhašt vselej
 Od stvarj svojih jemlji,
 Sdej in na vekomej.

2.

Veseli vkup pojemo
 Is serza zeliga,
 In tega vfi sprejmemo,
 Kot svojiga Boga,
 Kater' v' imenu pride
 Gospoda nashiga
 Zel svet se k' zhašti snide
 Šinu njegoviga.

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe! 's visokosti
 Milost'vo dol' na ta altar,
 Kjer pernefemo po dolshnosti
 En tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,
 Is sgol ljubeshni darovan,

Katir enako kaki sh'vini
 Je strahno bil sa naf saklan.

2.

On vse slabosti nafhe nosi,
 De naf perpravi v' sveti raj;
 On per Ozhetu sa naf profi,
 Deb' mi shiveli vekomaj.
 Nej te ljubestin ta ognjena
 Škos proshnjo, Jesuf, omezhi,
 De se od tvoje smerti zena
 Nad nami nikdar ne sgubi.

Agnus Dei.

Poglejte boshje jagnje,
 Kak' tozhi svojo kri,
 Kako on glavo nagne,
 In sa naf omedli.
 On grehe prozh odjemlje,
 On nosi vse dolge;
 Pokrajne zeze semlje
 Škos' njega mir dobe.

Duhovno obhajilo.

(Gospod! jest nisim vreden,
 De b' tebe danf savshil,

(Al rezi, de bom vredin,
 In bodem sopet shiv.
 V' duhu tebe prejeti
 Is serza jest shelim,
 Daj shenin nash presveti!
 De gnado sadobim.

H' konzu svete mashe.

Sdaj ofer smo konzhalì,
 Ta dar je, Bog, tvoj Šin,
 Mi smo vfi skup sposnali
 Tvojih darov spomin.
 Škos njega smo prejeli
 Reshenje 's nashih sves,
 Sdaj sadnjizh nam dodeli
 Švoj shegen is nebes.

M o l i t e v

sa spoved in sa f. obhajilo.

Ljubi moj kristjan! zhe ti zhas in perloshnost ne perpustita dolgih molitev opravljati, kedar k' spovedi in k' f. obhajilu gresih, opravi vsaj lete kratke prav poboshno in veliko bolj s' serzam kakor s' ustmi.

Molitev pred isprafhevanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jesus Kristus, prava luzh, ktera jih rasvetli, kateri se v' temotah snajdejo; rasvetli sdej mojo vest s' pomozhjo gnade trosh-tarja s' Duha, de bom samogel vse svoje grehe na tanko sposnati, vse

perferzhno obshalovati, se jih zhisto spovedati in resnizhno spokoriti, de spet tvojo gnado in prijasnost sadohim, in tvoj otrok postanem. Amen.

O Marija! ti perbeshalifhe vsih spokornih gresnikov, pròsi sa-me Jesusa, svojiga ljubesnjiviga Šina, de bi mi sdej tako sposnanje mojih grehov dodelil, kakor jih bom pred njegovo ojstro sodbo sposnal. Amen.

Sdej pa na tanko isprashaj svojo vest, de bosh sposnal, kaj si od svoje sadnje spovedi s' mislijo, s' besedo, s' djanjem in s' samudo dobrih del gresnil.

Molitev po isprafhevanji vesti.

O moj Bog in moj Gospod, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! sdej sposnam, de fim spet veliko gresnil, de fim te velikokrat rasshalil, in tvoji boshji ljubesni nasproti ravnal. — O

moj dobrotljivi Bog! dolshan fim te is zeliga serza zhes vse ljubiti, ker si sam v' sebi vse zhasiti in ljubesni vreden, in ker si moj nar vezhi dobrotnik; pa ne de bi te bil resnizhno ljubil, in ljubesen do tebe v' dopolnovanji vsih tvojih sapoved fkasoval, fim tolikokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal, in te rasshalil. — Ah, moj Bog! is serza mi je shal, de fim ti tako nehvaleshin bil; is serza so mi shal vsi moji grehi, f' kterimi fim spet svojo vest omadesheval. O, de bi jih nikoli storil ne bil, o de bi te ne bil nikedar rasshalil! — Ah, hozhem se pa vsaj odslej vsaziga greha, tudi majhniga, skerbno varovati, in tudi vsake gresne perloshnosti skerbno se ogibat! Daj mi svojo sveto gnado, profim te, o Gospod! de spolnim ta svoj fklep.

O milostivi Bog, o usmiljeni Jesus! osri se po svoji milosti na-me ubosiga gresnika, in daj mi gnado, de se bom sdej tukaj pred tvojim namestnikam vsih svojih grehov tako na

tanko, reſnizhno in odkritoſerzhno ſpo-
vedal, kakor ko bi pred teboj, o Je-
ſuf! klezhal. Amen.

O Marija, uſmiljena mati Jeſu-
ſova! ſprôſi mi od Jeſufa prav poter-
to, ponishno in ſpokorno ſerze, kteri-
ga Bog nikedar ne ſavershe, de ſe bom
po reſnizhni pokori ſ' tvojim raſshalje-
nim nebefhkim Ozhetam ſpet ſpraviti
ſamogel. Amen.

Molitev po ſpovedi.

Moja duſha! hvali Goſpoda, in
vſe, kar je v' meni, naj hvali njego-
vo ſveto ime. Hvali Goſpoda, moja
duſha! in nikar ne poſabi vſih njego-
vih dobrot. On je, kteri vſe tvoje pre-
grehe odpuſha, vſe tvoje ſlaboſti osdrav-
lja; kteri tvoje ſhivljenje od ſmertí re-
ſhi, ti obilno miloſt in uſmiljenje ſka-
ſuje. On je, kteri te po tvojih ſhe-
ljah ſ' dobrotami obdaruje. Goſpod je
uſmiljen in miloſtiv, ſanaſhljiv in poln
uſmiljenja. On ne ravna ſ' menojo po

mojih pregrehah, in mi ne povrazhuje po mojih hudobijah. Sakaj kakor visoko je od semlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor delezh je solnzhni is-hod od sahoda, tako delezh od mene je on moje pregrehe djal; kakor se ozhe usmili svojih otrok, se je Gospod mene usmilil, ker vé kako flaba stvar sim. (Is. 102. ps.)

O Jesus, moj usmiljeni odreshe-
nik! ponishno te prosim, naj ti bo pri-
jetna ta moja spoved po neskonzhni
vrednosti tvojiga svetiga terpljenja; in
kar mi she manka prave shalosti in
terdniga fklepa, prosim, de ti, o Je-
sus! vso mojo pomankljivost dopoln,
in mi veliko gnado dodeli, de bi v'
prihodnje s' vezhi gorezhnostjo sa sveli-
zhanje svoje dushe fkerbel, in de bi
sa ref rajfhi vso zhasno fhkodo, tudi
zlo grenko smert prestal, kakor tebe
kdaj vezh f' kakoshnim greham ras-
shalil. O Jesus! stori me stanovitniga
v' mojim dobrim fklepu.

O ljubesnjava mati Marija! ki si bres vfiga greha shivela, in do konza svojiga shivljenja Bogu svešta ostala; spròsi tudi meni gnado, de se bom sdaj, ko so mi grehi odpušteni, novih grehov bolj skerbno varoval, kakor do sdaj, in de bom v' poboshnim keršhanskim shivljenji do konza svešt ostal, de dofeshem vezhno svelizhanje. Amen.

Molitev pred f. obhajilam.

O Jesuf, Šin boshji, kralj vezhne zhaſti, pred kterim se tresejo nebefa in vse druge oblasti! o Jesuf, svetnik vsih svetnikov! o prezhudna neisrezhena svetost, ki je ni nobene ſtvari de bi bila po tvoje zhiſta in bres madesha! pridi sdaj k' meni ubogi, revni ſtvari, ker te shelim tako vredno prejeti, kakor so te tvoji nar svetjſhi prijatli prejeli. — O dobrotljivi Jesuf! daj mi sdaj tako gorezho ljubesen do tebe, kakorſhno si ti do mene imel, ker si toliko sa-me terpel. Is sgol

ljubesni do mene in do vsih ljudi si bil sanizhevan, sovan, tepen in krishan. O moj Jesuf! sa-me si bil umorjen, de bi mi vezhno shivljenje perdobil; in v' tem presvetim sakramentu preshivish in ohranish mojo dusho v' vezhno shivljenje.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker si me she tolikokrat rasshalil, in she nisim, kakor bi mogel, svojih grehov obshaloval, in se spokoril.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker she nisim dosti od nagnjenja do vsakdanjih grehov ozhishen.

O Gospod! nisim vreden te prejeti, ker se she nisim dosti v' tvojo sveto voljo vdal, in tvoji pokorshini popolnoma podvergel.

Ah, moj Jesuf! sposnam, de sam is sebe zlo nizh nisim vreden; te v' presvetim reshnjim telesu prejeti. — O vsigamogozhni Bog, moj usmiljeni Svelizhar! kateri me sam vabish, de naj k' tebi pridem, in te prejmem, ozhishi moje serze, in me s' mozhjo svoje boshje ljubesni vredniga stori,

de te s' shivo vero, f' terdnim saupanjem, s' gorezho ljubesnijo, f' perferzhno shalostjo in f' stanovitnim sklepam prejmem, tebe, o Jesuf! svojiga praviga shiviga Boga.

O Marija! ki te je Jesuf svojo devishko mater isvolil, pròsi sa-me Jesufa, de bi ga sdej f' tako zhištim serzam prejeti samogel, kakorshno je bilo tvoje preljubo serze, in s' tako sveto ljubesnijo, kakorshno si ti smiram do njega imela. Amen.

Molitev po f. obhajilu.

O Jesuf, moj dobrotljivi odreshenik! zhašt in hvala ti bodi; de si me k' svoji sveti misi povabil, in mi svoje presveto reshnje telo savshiti dal. — O usmiljeni Jesuf! kolikokrat sim te she prejel, pa sim she smiram tako slab in pomankljiv per vsih rezheh, in popolnoma nevreden gnad, ki mi jih daješh. — O Jesuf! odpusti mi vso mojo pomankljivost, vso mojo nevred-

nost. Is zeliga serza shelim tako shiveti, de bi te samogel vselej prav vredno prejeti, kader k' s. obhajilu perstoppim; de bi ta nebeshka jed moji dushi vselej to storila, kar telesna jed truplu stori, de bi jest, ker ta sveti nebeshki kruh vshivam, tudi sveto shivel, in kedej vezhno nebeshko shivljeenje dosegel. — O, kako bi mogla moja dusha v' svetosti in v' boshji ljubeshni smiram rasti, ker tebe vshivam, o Jesus, ki si vezhna ljubeshen in svetost! — Daj mi gnado, o Jesus! de te bom vselej prav vredno prejel, de bo prejemanje tvojiga presvetiga reshnjiga telefa moji dushi smiram bolj in bolj k' dobrinu pomagalo, de se ne pergodi tudi meni, kar je od Judesha pisano: de po tem grishleji je satan v' njega shel. O Jesus! obvaruj me te nar vezhi nefrezhe, nevredniga prejemanja svetih sakramentov. — O Jesus; bodi moje nar vezhi veselje in sladkost, bodi moje upanje, moje perbeshalishe, moj poterdnik in moja pomozh. Tebi se sdej popolnoma srozhim, stori s' meno po svoji sveti

volji. Pomagaj mi s' svojo sveto gnado, de bom smiram bolj perferzhno Boga ljubil, mu smiram svestejshi flushil, in is ljubesni do njega vse njegove sapovedi na tanko dopolnoval. Vse to te profim, o Jesus! po tvojim neskonzhnim saflushenji. Amen.

O Marija! preljubesnjava mati Jesusova! profim te, ker se ne morem sam Jesusu dosti sahvaliti sa njegovo neskonzhno dobroto, daj mu ti same zhaft in hvalo, ker je mene, ubosiga greshnika, k' svoji misi povabil. Prosi ga pa tudi, de mi gnado dodeli, de bi ga, kakor ga tukaj vezhkrat vshijem, v' nebesih vse vezhne zhase vshival. Amen.

Ljubesnivi sdihljeji k' Je-
susu v' sakramentu presvetiga
reshnjiga telesa.

Ljubi moj kristjan! leto sdihovanje
in premishljevanje, ktero tukaj naj-
desh, ti bo per obiskanji presvetiga
reshnjiga telesa tudi k' dobrimu.
Kadar tedaj utegnesh se vezh zhoja
pred svetim sakramentam pomuditi,
beri tudi en ali drugi sdihljej s'
poboshnostjo in s' ljubesnijo.

1.

Pridite, in poglejte, hzhere
Šionske! kralja Šalomona s' nje-
govo krono, s' ktero ga je kro-
nala njegova mati v' dan nje-
goviga sarozhenja, v' dan, ko
je bilo njegovo serze polno ve-

felja.“ *) — O ve hzhere gnade boshje, ve dushe, ktere Boga ljubite! stopite is posvetne teme, in premishljujte Jesufa, svojiga kralja, kronaniga s' ternjevo krono, s' krono sanizhevanja in bolezhin, s' ktero ga je Judovska s-hodniza, ona nesvesta mati, kronala v' dan njegoviga sarozhenja, to je, v' dan njegove grenke smerti, po kateri se je on na svetim krishi s' nashimi dushami sarozhil. Stopite sdaj sem, in premishljujte, s' kakoshno ljubesnijo in prijasnostjo nas tukaj Jesuf v' presvetim sakramentu perzhakuje, ker se s' nami v' vezhni ljubesni sarozhiti sheli.

O moj preljubesnivi Jesuf, koliko si mogel prestati, preden si se nam samogel v' presvetim reshnjim telesu sapustiti, v' katerim se popolnama s' nami sklenesh, in nashe dushe v' vezhno shivljenje ohranish! Ah, kakoshno sanizhevanje, kakoshne grosovodne bolezhine, kakoshno strashno

*) Vif. Pef. 3, 11.

smert si mogel pred prestati! — O moj Jesus! ker si ti toliko sa nastoril, de bi bili tukaj in v' vezhnosti s' teboj sklenjeni, te profim, pridi, pridi in skleni se tudi s' mojo revno dusho, ona je bila nekdej savoljo svojih grehov tvoja sovrashniza, sdaj pa jo hozhesh s' svojo gnado tako visoko povsdigniti in pozhasitati, de je tvoja nevesta. Pridi tedaj, o nebeshki Shenin! terdno ti obljubim, de ti bom odslej popolnoma svesti. Kakor nevesta, ktera svojiga shenina refnizhno ljubi, ravno tako bom tudi jest sdaj le v' to mislil, kako bi mogel bolj tebi dopadljivo shiveti. Sdaj te hozhem ljubiti savoljo tebe samiga, bres lastniga dobizhka; ljubiti te hozhem bres nehanja in tako popolnoma, de ne bo nobena druga ljubesen vezh v' mojim serzu prostora nashla. Vef in popolnoma tvoj shelim biti in ostati. — O moj Jesus! pomagaj mi s' svojo gnado to spolniti, kar ti tukaj obetam.

2.

„Moj ljubi mi je venez mire, on bo v' mojim nederji ti-zhal.“ *) — Kadar se mirovo drevesze nafeka ali nareshe, pertezhe is sarese mokrota, ktera je dobro sdra-vilo. — To je podoba ljubesnjiviga Jesusa, nashiga usmiljeniga Odreshe-nika. On je v' svojim terpljenji na svojim svetim truplu grosovitne rane prejel, is kterih je njegova presveta kri obilno tekla, f' ktero sdaj v' sakramentu presvetiga reshnjiga telefa nashe dushe osdravlja, vezhniga pogubljenja varuje, in sa nebesa shivi.

O preljudesnjivo mirovo drevesze, moj dobrotljivi Jesus! kadar te premishljujem na krishi visezhiga in vsiga ranjeniga, me shalost obide, in se mi perferzhno smilish. Kadar te pa premishljujem v' presvetim sakramentu prizhujozhiga, ali kadar to veliko srezho imam, de te smem prejeti;

*) Vif. Pef. 1, 12.

ah, takrat si mi ti bolj prijeten in sladak, kakor nar boljshi pijazha shejnimu zhloveku. — Pridi tedaj, o moj preljubi nebeshki Shenin! pridi, in napoji mojo revno shejno dusho s' svojo boshjo gnado, s' svojo presveto ljubeshnijo.

Ah! kakoshne sladkosti obzhutim v' svojim serzu, kadar to premishljujem, de per svetim obhajilu ravno tistiga Jesusa, preljubiga Svelizharja, prejemem, kateri je na svetim krishi vso svojo kri prelil, de me je s' svojo smertjo od vezhne smerti odrethil. — O Jesus! kako velika je moja nehvaleshnost, ker te she tolikokrat s' greham rasshalim! — De bi ti jest nikedar vezh tako nehvaleshen ne bil, in de bi te nikedar vezh is svojiga serza ne pregnal, pa tudi tebe ne perfilik, de bi me mogel sapsutiti; sim sdaj terdno sklenil s' stanovitno ljubeshnijo tebe, o moj dobrotljivi Jesus! na svoje serze navesati; tukaj naj bo tvoje pozhivalishe, tukaj, o Jesus! vedno ostani. — Vse

vezhne zhase hozhem s' Jesufam v' sveti ljubeshni sklenjen oftati!

3.

„Kadar je bil kralj v' svojim pozhitku, je moja narda svoj duh dajala. *) — Kadar Jesus per svetim obhajilu k' nam pride in per nas prebiva, o kako na tanko vidi in sposna takrat dusha per luzhi, ktero leta kralj nebeshki s' seboj pernese, svojo slabost in nevrednost! — Kakor imajo narda sa slabo in revno seljishche, tako se tudi dusha, kadar jo Jesus per svetim obhajilu rasvetli, nar slabshi in nar revnishi sposna; in leto ponishno sposnanje je nebeshkimu kralju tako prijeten duh, de jo smiram bolj prijasno in ljubeshnivo k' sebi vabi, in se smiram bolj na tanko s' njo sklepa, in jo toliko bolj rasvetluje, kolikor bolj se sama sebe ponishuje.

*) Vif. Pf. 1, 11.

Zhe tedaj shelish, moja dusha! de bi Jesus v' tebi prebival, premish-ljuj in sposnaj svojo veliko revshino in slabost; kaj si; ponishaj se, kolikor je mogozhe, in presheni od sebe vso lastno ljubesen, ktera Jesusa od tebe odverne, in mu brani v' tebi prebivati.

O moj preljubesnivi Jesus! pri-di s' svojo nebeshko luzhjo, in daj mi prav sposnati svojo nevrednost, svojo slabost, svojo revshino, svoje nizh; daj mi prav ponishno serze, de bosh s' dopadenjem v' njem prebival, sakaj ti le v' ponishnih serzih rad prebivash.

4.

„Mislite vselej dobro od Gospoda. *) — Sakaj, moja dusha! sakaj imash tako slabo saupanje v' neskonzhno dobroto in ljubesen svojiga Svelizharja? Sakaj terdno ne saupash? Ker te je Jesus she toliko-

*) Modr. 1, 1.

krat tako visoko pozhaštil, de je k' tebi prišel, in se s' teboj sklenil; morash terdno saupati v' svojiga nekonzhno ljubesniviga Svelizharja, in s' svojim saupanjem se morash kolikor ti je mogozhe, vredno storiti njegove nesapopadljive ljubesni, is ktere se on tebi ves in popolnoma da. — Res je, on je pravizhen Bog, in strashne so njegove sodbe; tode le sa prevsetne in terdovratne. Ali sa ponishne in spokorne, kateri njega ljubiti, in njemu samimu dopasti shele, so pa njegove sodbe sgol usmiljenje in ljubesen. Lete njegove sodbe pridejo is ozhetovfkiga serza, ki je polno ljubesni in dobrote; in so take, de je David, kadar jih je premishljeval, veliko saupanje v' svojim serzu obzhu-til, in je rekel, de boshje sodbe mu sgol veselje dajejo. (Ps. 118.)

Ah, nash vsigamogozhni Bog je nekonzhno ljubesnjev, in dobrotljiv vsm, kateri ga is serza ljubijo, in v' vsih rezheh njegovo presveto voljo dopolniti, in njemu samimu dopasti ishe-

jo! — O moj Bog, moje edino upanje, moja edina ljubesen! moje serze nizh drusiga tako mozhno ne sheli, kakor tebe samiga resnizhno in vselej ljubiti, tvoje sveto dopadenje vselej saslushiti, tvojo boshjo voljo vselej dopolniti, in do konza svojiga shivljenja tebi popolnoma svest ostati. Daj mi, prosim te, gnado vse to, kar tako perferzhno shelim, tudi na tanko dopolniti.

5.

Slislim glas svojiga ljubi-
ga, kateri terka: Odpri mi, moja sestra, moja prijatliza, moja golobiza, moja neomadeshana! — *) To je glas, ki ga Jesus pusti slishati v' serzu tistiga, kateri nje-
ga resnizhno ljubi in ishe. Odpri mi, pravi, ljuba dusha! svoje serze, de va-nj grem, in se f' teboj saveshem. Po tej savesi bosh moja sestra, ker bosh meni enaka, bosh moja perjat-

*) Vif. Pef. 5, 2.

liza, ker ti bom svojo gnado obilno dodelil? bosh moja golobiza, ker ti bom dal krotkost, ponishnost, resnizhniga duha; bosh moja neomadeshvana, ker ti bom dal duha zhistosti, duha svete ljubesni. — In potlej sbe na daljej terka in klizhe, de bi se mu vrata odperle: „Sakaj moja glava je polna rose, in moji lasje so polni ponozhnih kapelj.“ *) S' tem hozhe rezhi: Premisli, ljuba dusha! de sim te vso nozh tvojiga shivljenja, to je dokler si v' grehah shivela, zhakal; sdaj vsaj se na-me osri, in dobro premisli, de sdaj, ne de bi s' shibo svoje pravizhne jese k' tebi prishel, in te ojstro shtrafal, pridem v' presvetim sakramentu k' tebi s' obilnimi gnadami, ktere pustim, kakor nebeshko roso, na tvoje revno serze padati, de se bo tvoje serze od posvetnih shelj ozhivilo, de bo ves nezhisti ogenj v' njem pogashen, in de se v' njem vname ogenj svete zhiste ljubesni do mene.

*) Vif. Pef. 5, 2.

Glej, moj Jesus! kakor hitro tvoj glas sasilshim, ti s' veseljem odprem svoje serze. Ah, le pridi, le hitro pridi v' moje revno, suho, mlazhno serze, in spreoberni ga po svojim dopadenji, napolni ga s' ljubesnijo do tebe! Vsimu drugimu nagnjenju se odpovem, in le tebe samiga shelim ljubiti. — O moj Jesus! vse mi me popolnoma v' svojo oblast, in daj mi gnado, de se popolnoma tvoji sveti volji podvershem, in de nikedar vezh tvoji ljubeshni in tvojim svetim namenam nasproti ne ravnam.

6.

„Moj ljubi naj pride v' svoj vert, in naj vshije sad svojih jabelk.“ *) — Dusha, ktera Jesusa per svetim obhajilu vredno prejeti sheli, ga mora ljubeshnjivo k' sebi vabiti, in rezhi: Pridi, o Jesus, moj preljubeshnjivi Shenin, pridi v' moje revno serze, v' kterim so popred tvoji so-

*) Vis. Pef. 5, 1.

vrašniki gospodarili, sdaj pa je f' tvojo gnado in pomozhjo spet tebi podversheno. Pridi v' moje serze, in pokufi sad tistih zhednost, ktere je tvoja gnada v' mojim serzu obrodila, in ktere mi ti, kadar k' meni pridešh, s' seboj pernesesh.

Ah, moj Jesus! jest nisim vreden, de bi ti moje serze ozhistil; ali savoljo svoje lastne boshje zhasti ga ozhisti in osnashi; stori, de bo rodilo sad tvoje boshje ljubeshni; stori ga popolnoma tebi dopadljiviga, de bosh vsaj v' prihodnje, kadar te per svetim obhajilu prejmem, v' njem prijetno prebivalishe najdel.

7.

„Per persih val bodo no-fili.“ *) — S' ljubeshnjivimi besedami govori Jesus v' presvetim sakramentu dusham, in jim pravi: Pridite, perblishajte se k' mojemu serzu, ki je polno ljubeshni in usmiljenja; ve bote

*) Is. 66, 12.

is njega vse gnade sadobile, tudi zlo
mojo lastno kri, ktero vam v' tem
presvetim sakramentu radovoljno in
dobrotljivo delim; jest vas bom lju-
besnjivo hranil in preshivel, kakor
mati svoje nedolshno dete. — Kteri
pastir, pravi s. Krisostom, redi in na-
paja svoje ovzhize s' svojo lastno ker-
vjo? — Sej so s'he take matere, ki
nozhejo svojih lastnih otrok dojeti,
ampak jih amam dajo. — Ti pa, o
nebeski pastir! ki si poln neskonzh-
ne ljubeshni do svojih ovzhiz, ti jih
s' svojo lastno presveto kervjo shivish,
in v' vezhno shivljenje hranish.

Sato imajo pa tudi svete dushe,
ktere te resnizhno ljubijo, take gore-
zhe shelje do tebe, o Jesus v' pre-
svetim reshnjim telesu! Kadar je s.
Katarina Sienzhanka k' svetimu obha-
jilu shla, je take neisrezhene shelje
do lete dushne hrane v' sebi obzhu-
tila, in se je s' takim veseljem k' mi-
si boshji perblishala, kakor lazhno
dete k' svoji materi hiti. — In toraj
tudi sveta nevesta (v' vis. pes. 1.) na

snanje daje, de bolj zhišla tište gnade, ktere is ljubesnživiga serza Jesufoviga isvirajo, in v' presvetim sakramentu k' nam pridejo, kakor vse druge dobrote in vse nizhimerno bogastvo vsiga sveta.

Ker si tedaj tako dobrotljiv, o Jesuf! de me per svetim obhajilu s' svojim lastnim presvetim telesam in s' svojo lastno presveto kervjo shivish; se po vsi pravizi spodobi, de vse posvetno veselje, vse posvetne sladkosti savoljo tebe sapustim. Sares, is ljubezni do tebe se rad vsimu posvetni mu odpovem, in sim perpravljen, po tvoji volji rajshi vse hudo kakor dobro imeti, de le s' teboj sklenjen ostanem. Dosti sim vesel in sadovoljen, de le ti imash, o moj Bog! nad menoj dopadenje, in de se le tvoja boshja volja, kakor je vredna, vselej na tanko dopolni. — Vse moje veselje in bogastvo na tem in na unim svetu naj bo tvoja sveta gnada in tvoja neskonzhna ljubesen.

8.

„Jejte, prijatli! in pite, vpijanite se, preljubesnivi.“ *) — Tisti, kateri so sše le prijatli boshji postali, in kateri so sše le sazheli popoti poboshnosti hoditi! si morajo per prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa veliko persadevati, de jim leta nebeshka jed v' svelizhanje saleshe. Tistim pa, kateri po poti poboshnosti sše dalj zhasa hodiJO, si ni vezh treba toliko persadevati, ker njih velika ljubesen do tega presvetiga sakramenta sše sama njih serze perpravlja, de s' velikimi sheljami k' misi boshji perstopijo, kakor shejin zhlovek k' merslimu studenzu. Tisti pa, kateri so sše popolnoma pravizhni, in kateri so imenovani preljubesnivi, to je, kateri Boga resnizhno in zhes vse ljubijo, in so tudi od Boga ljubljeni, tisti se per prejemANJI presvetiga reshnjiga telefa tako re-

*) Vif. Pef. 5, 1.

kozh vpijanijo, to se pravi, od sgol velike ljubesni do Jesusa so tako rekozh vfi sgubljeni, de vse posvetno veselje in vse, kar se na svetu snajde, tudi sami sebe posabijo, in le v' to mislijo, kako bi Bogu bolj dopadli, in mu svojo ljubesen bolj skasovali.

O moj preljubi Jesus! take popolnamosti jest s'he nimam; ti pa, o vfigamogozhni Bog! me lahko k' njej povsdignesh. Jest s'he nisim v' shtevilu tistih, kateri so imenovani preljubesnjivi, ker sim s'he v' prevelizih grehah in gresnih navadah; ali tebi, o Jesus! je lahko, me v' leto presrezhno shtevilo postaviti. Pridi tedaj k' meni, o kralj ljubesni, in vsemi mojo zelo serze v' svojo oblast. Postavi in poterdi v' meni kraljestvo svoje ljubesni, tako de bo v' prihodnje le tvoja presveta ljubesen v' mojim serzu kraljevala, in de ji bom vselej popolnoma podloshin.

O moj Jesus! daj mi gnado, de se popolnoma tebi vdam, in ves v'

tebi sgubim; stori de sam sebe in vse stvari in vse posvetno veselje posabim, de odslej nizh drusiga ne mislim, kakor tebi dopasti; in tebe samiga ljubiti. — O moj dobrotljivi Jesus! moj usmiljeni Odreshnik! to gnado te prosim po neskonznim saflushejni tvojiga britkiga terpljenja in tvoje grenke smerti.

9.

„Podpirajte me s' zvetjem, pokrepzhujte me s' jabelki; sakaj od ljubesni omagujem.“ *) — Dusha, ktera Boga ljubi, takrat omaguje in medli, in svojo slabost sposna, kadar sama sebe in vse drugo posabi, in le v' to misli, kako bi svojo mozh spet sadobila; in jo sadobi po gorezhi ljubesni in po svetih sheljah do presvetiga sakramenta, ktere so Bogu kakor lepo dishezhe zvetje; in po pravizhnih delih ktere so mu kakor prijetni sad njegove ljubesni.

*) Vit. Ref. 2, 5.

O moj dobrotljivi, v' presvetim sakramentu skriti Bog! ker je tvoja sveta volja, de naj samo sa-te shivim, stori tedaj s' menoj, karkoli hozhesh. Daj mi gnado, de vse drugo is misli spustim, in le v' to mislim, in le tega shelim, de bi tebi smiram vezhi ljubesen skasoval, in tebi smiram bolj dopadljiv postal. Štore tudi, o Jesus! de moje shelje tebe resnizhno ljubiti, ktere so ti kakor lepo dishezhe zvetje, ne bodo smiram zvetje ostale, ampak de bo is tega zvetja tudi tebi prijetni sad dosorel; to se pravi, de bom is ljubeshni do tebe veliko storil in veliko terpel, ker si tudi ti is ljubeshni do mene tolikanj storil in tolikanj terpel. — O moj Bog! daj mi gnado te resnizhno in is zeliga serza ljubiti, ne le s' besedo, ampak v' djanni in v' vsm shivljenji; daj mi gnado te zhes vse ljubiti v' shivljenji in v' smerti in vso vezhnost.

10.

„Moj ljubi je bel in rudezh, smed tavshent isvoljen.“ *) — Nafh preljubi Jesuf je bel, ker je nedolshno, prezhisto Jagnje boshje, ktero nar manjshiga madesha na sebi nima; in rudezh je savoljo svoje gorezhe ljubeshni do naf. — O nedolshno, neomadeshano, od ljubeshni do naf gorezhe Jagnje boshje! kdaj ti bom vender jest enak? Kdaj bom zhish, kakor si ti, o nebeshki limbar? Kdaj bom od ljubeshni do tebe ves gorezh, kakor ti od ljubeshni do mene gorish? — Odpovem se vfi drugi ljubeshni, in si isvolim tebe samiga sa svojo edino in vezhno ljubeshen. — Prozh od mene vse stvari, ktere hozhete kaj od tiste ljubeshni imeti, ki sim jo vso Bogu dolshan! Naj vas ljubi in ishe, kdor hozhe, jest hozhem sdaj le Boga ljubiti, in njega samiga iskati, njemu hozhem svoje zelo serze dati; naj bo

*) Vif. Pef. 5, 15.

odflej on sam gospodar tega nehvaleshniga serža, ktero je do sdaj tolikokrat stvari bolj ljubijo, kakor stvarnika.

O moj Bog! moj dobrotljivi Jesus! profim te, poterdi me s' svojo sveto gnado, de bom to, kar sdaj terdno sklenem, do konza svojiga shivljenja svešto dopolnoval.

11.

„Dobrota in perljudnost Boga nashiga Svelizharja se je pokasala.“ *) — Kadar se je Šin boshji vzhlovezhil, je zelimu svetu pokasal, kako neskonzhno ga ljubi. Ker je pa v' presvetim sakramentu med nami prizhujozh, vidimo, kako delezh gre njegova dobrotljiva in skerbna ljubesen do nas! To nas sveta vera uzhi. Kdor pa prave shive vere nima, pravi s. Avgushtin, njemu se morajo neumne sdeti te besede Jesusove: „Jejte moje meso, pite mojo kri;“ to se pravi:

*) Tit. 3, 4.

„De bote prav sposnali, ljubi moji ljudje! kako vas ljubim, je moja volja, de k' meni pridite, in s' mojim lastnim mesam in s' mojo lastno kervjo svoje dushe v' vezhno shivljenje hranite.“ — O sveta vera, ki nas tako visoke rezhi uzhis! —

O dobrotljivi Jesus, kako nesa-popadljiva je tvoja ljubesen! Kdo bi si bil kdaj to le domishljevati mogel, kar si ti saref sa nas storil, de si nam svoje lastno presveto telo, in svojo lastno kri savshiti dal! — Nekteri tvojih posluhavzov, kadar so is tvojih ust slishali, de jim hozhesh svoje lastno meso jesti, in svojo lastno kri piti dati, so te besede tako terde, in to rezh tako ostudno nashli, de niso hotli vezh posluhati, she manj verovati; ampak so te sapustili, in od tebe shli. In vender so tvoje besede vezhna resniza.

In kaj shelish, o Jesus! sa vse to, kar si sa nas storil, od nas dobiti? Kaj drusiga, kakor nasho ljubesen. Ravno tako je Bog tudi Israelzam rekel: „In o sdaj, o Israel! kaj hozhe Gospod

tvoj Bog od tebe drusiga imeti, kakor de se boj Gospoda svojiga Boga, in de po njegovih sapovedih shivi, in ga ljubi.“ *)

O moj dobrotljivi Jesus, koliko obljubish in dasht tistimu, kateri te resnizhno ljubi! Obljubish mu svojo neskonzhno presveto ljubesen; **) obljubish mu, ga vselej spet ljubesnivo sprejeti, ko bi se tudi vzhafi od tebe odvernili; ***) obljubish mu k' njemu priti s' Ozhetam in s' s. Duham, in v' njegovim serzu vselej prebivati. ****) — Kaj nam samoresht she vezh obljubiti, de bi nas k' ljubeshni do tebe obudil!

O Jesus, ti shelish od mene ljubljen biti, in to so tudi moje narvezhi shelje. — Ljubim te, o moj dobrotljivi Svelizhar! pa ne she prav in dosti. Daj mi gnado, te profim, de te bom prav ljubil; daj mi gna-

*) V. Buk. — Mojs. 10, 12. — **) Prip. 8, 17. — ***) Zah. 1, 3. — ****) Joan. 14, 23.

do, de te bom došti ali vsaj toliko ljubil, kolikor te ljubiti shelim.

12.

„Ne glejte na to, de sim ogorela, sakaj solnze me je oshgalo.“*) — Gorezhnost mojih shelja, pravi sveta nevesta v' visoki pesmi, me je oshgala. Jest pa moram obstati, o Jesuf! de me je vrozhin mojiga greshniga nagnjenja tako gerdiga storila. Gerda in nagnjusna je moja dusha savoljo velizih grehov mojiga dosdanjiga shivljenja; ali tvoje neskonzhno saflushenje, o moj dobrotljivi Svelizhar! jo spet ozhisti, in lepo stori. V' tistim nesrezbnim zhasu, kadar sim se bil od tebe odlozhil, je bila moja dusha vsa zherna in gerda; sdaj pa, ker sim po tvojim usmilenji spet f' teboj sklenjen, je tvoja gnada in ljubesen in tvoja neskonzhna lepota mojo dusho spet zhisto in lepo storila.

*) Vis. Pef. 1, 5.

Zhaft in hvala ti bodi, o Jesuf! savoljo tvojiga usmiljenja. O nikar ne perpušti, de bi te ješt s he kdaj sgubil, tebe, o vezhna lepota! od ktere vfa moja lepota pride; in de bi se spet povernil v' svojo poprejšnjo gerdobijo. Pusti me rajshi umreti, kakor de bi svojo dusho s' kokoshnim smertnim greham omadesheval. — Ljubim te, o neustvarjena, vezhna lepota! Shelim, in te prosim, de bi se tudi moja dusha smiram bolj in bolj tvoje neskonzhne lepote vdeleshila, sato de bi ti smiram bolj dopadla, in de bi jo ti smiram bolj ljubil.

13.

„Vlezi me, in bomo sa duham tvojih masil tekli.“ *) — Ker se ješt v' prizhujozhim shivljenji ne morem s' telesam k' tebi, o moj Jesuf! v' nebefa povsdigniti, sato fi ti is nebes k' meni prishel, in se v' tem

*) Vis. Pef. 1, 3.

presvetim sakramentu vezhne ljubesni s' menoj sklenesh. — Potegni me tedaj, o nar vezhi dobrota! popolnama k' sebi. Sdaj ne shelim, de bi jest tebe k' sebi potegnil, de bi mi moje shelje in moje veselje dopolnil; ampak sdaj le shelim, de bi ti mene f' svojo ljubesnivo oblastjo k' sebi potegnil, de bi v' prihodnje nizh drugiga ne shelel in ne storil, kakor kar je tvoji presveti volji in tvoji neskonzhni svetosti dopadljivo. Šej se popolnama spodobi, de svojo voljo in vse svoje nagnjenja tvoji presveti volji podvershem.

O moj Jesus! skleni popolnama mojo slabo voljo f' svojo presveto in nar boljshi voljo, in stori, de se popolnama vsm posvetnim sheljam odpovem, in svesto sa teboj hodim po poti zhednosti in svetosti, po poti ktera v' nebela pelje k' vezhnimu pokoju v' tvoji volji in v' tvoji sveti ljubesni.

14.

„V' vinški hram me je kralj peljal.“ *) S. Bonaventura raslaga te besede s. pisma tako, de je leta vinški hram, v' katerim se sveta nevesta rasveseluje, sveto obhajilo, per katerim dusha, ona kraljeva nevesta, s' kraljem vezhne zhaсти pokusha vino svete ljubeshni, ktero vse posvetne shelje, vse posvetno veselje in vse nagnjenje do posvetne kratkozhasnosti is njeniga serza vflame, in s' sveto in modro ljubeshnijo njeno serze napolni, de dusha, kolikor se spodobi, sama sebe ljubi, de tudi ljubeshen do svojiga blishniga skasuje s' dobrimi deli, in de Boga is zeliga serza zhes vse ljubi.

O moj Jesus, kraljevi Shenin moje dushe! ti si tudi mene v' hram svoje ljubeshni peljal, ker si se per svetim obhajilu s' menoj sklenil. O moj dobrotljivi Svelizhar! kadar mi ti to nesrezheno veliko dobroto storish, de k'

*) Vis. Pef. 1, 3.

meni pridešh, in se s' menoj sklenišh, obzhutim vselej, de se moje serze nekoliko spreoberne in poboljšha, in obzhutim v' svojim serzu s' velikim veseljem svete shelje, smiram po tvoji sveti volji ravnati; obzhutim gnjušhenje nad vsemi nezhistimi mislimi in sheljami, in obzhutim neisrezhene sladkosti tvoje prezhiste ljubeshni. — O usmiljeni Jesuf! ker si mi gnado dal v' frezhni hram tvoje ljubeshni priti, profim te, ne perpušti, de bi ga kdaj sapušttil, de bi kdaj tvojo gnado in ljubeshen sguibil. Naj rajšhi vse drugo sgubim, le tvoje gnade in ljubeshni ne. Presheni is mojiga serza vso posvetno ljubeshen, odtergaj me popolnoma od sveta, in skleni me zhe dalej bolj na tanko s' teboj, dokler ne pride tisti presfrezhni dan, ko bom s' teboj popolnoma in vezhno v' nebesih sklenjen, kjer te bom oblizhje v' oblizhje gledal, in neprenehama in popolnoma vse vezhne zhase ljubil.

15.

„Moj ljubi je v' svoj vert
 shel k' lepo deshezhim gredi-
 zam.“ *) — Moj preljubesnivi Sve-
 lizhar! ker is nebes pridešh v' mojo
 dušho, te profim, stori, de ti bo
 moja dušha dopadljiv vert, v' katerim
 bodo rastle lepe, tebi prijetne roshe
 in sadje; posebno lepo dishezha vio-
 liza keršhanske ponishnosti, in pre-
 lepi limbar serzhne zhistosti, in tebi
 tako prijeten sad, vreden sad pokore.

Odpusti mi, o usmiljeni Jesus!
 kar fim te do sdaj rasshalil; vsemi me
 spet sa svojiga otroka, ker sdaj s' po-
 kornim serzam spet k' tebi nasaj pri-
 dem, in s' terdnim skleпам tebe ni-
 kedar vezh ne sapustiti. — Daj mi ti
 sam tisto zhistost serza, ktero per me-
 ni najti shelish; daj mi gnado in
 mozh vse to na tanko storiti, kar mi
 storiti sapovedujesh. Napolni moje ser-
 ze s' ljubesnijo do tebe, potlej bošh
 vselej dopadenje do mene imel.

*) Vis. Pef. 6, 1.

Sdaj pa, o Jesuf! ti da moje serze sa pervino svojiga sadu to terdno oblubo, de se hozhe popolnoma vsiga posvetniga veselja snebiti; in se vsimu odpove, kar tebi ni dopadljivo, s' terdnim sklepan v' prihodnje le tistiga sheleti in iskati, kar tvojo boshjo zhašt poviksha, in ti dopade.

16.

Prav govori sveta nevesta od svojiga ljubiga, ker pravi: „de si ga moramo voseliti v' vsim in s' vsim, kar je njegoviga.“ *) — Jesusa nar bolj shele vse tiste dushe, ktere ga kakor duhovske neveste svesto ljubijo. Naj se jim od bliso ali od delezh pokashe; naj jim daje mir in veselje, ali pa teshave in sopernosti, smiram ga enako ljubijo, ker dobro vedo, de vse le sato stori, de jim svojo ljubesen skasuje, in de bi ga she bolj ljubile.

*) Vif. Pef. 5, 16.

Toraj, o Jesuf! te profim, stori tudi s' menoj, karkoli hozhesh; smiram te hozhem stanovitno in resnizhno ljubiti, zhe me s' nebeshko tolashbo rasveselish, ali mi krishe in teshave poshljesh; sakaj vem in sposnam, de vse pride is tvojiga ljubesnživiga serza, ktero le v' to misli, kar je v' moje svelizhanje. Glej, perpravljensim, o moj Jesuf! vse radovoljno sprejeti, kar mi hozhesh poslati. V' prijetnih, in neprijetnih, v' dobrih in hudih zhasih te hozhem hvaliti in ljubiti, o moj Bog in moj Gospod! Ne profim te tolashbe in veselja, sej ganisim vreden, ker sim ti s' svojimi grehi she toliko rasshaljenja in sopernosti storil; ampak le tega sdaj shelim, de bi se tvoja sveta volja vselej sgodila. De se le tvoje presveto dopadenje v' vsih rezheh dopolni, sim sadovoljen, zhe se meni tudi smiram hudo godi.

O moj Jesuf! zhe se mi od bliso ali od delezh pokashesh, te vender moje serze smiram zhes vse ljubi. Ni-

kedar nozhem nehati tebe ljubiti ni-
kedar nehati tebi hvaleshen biti.

17.

„Kdo je, ktera gre is pufha-
ve, polna veselja, na svojiga
ljubiga naflonjena?“ *) — Ktere
so tiste dushe, ki se jim leta semlja,
na kateri morajo sdaj she prebivati,
fuha pufhava sdi; ki se od vsih po-
svetnih rezhi odtergajo, in samiga Bo-
ga ljubijo, le va-nj saupajo, in nje-
mu samimu flushijo in dopasti shele,
kakor ko bi na vsem svetu nizh dru-
siga ne bilo, kakor Bog sam; ki se
zhes semljo povsdignejo, in she tisto
veselje v' duhu pokufhajo, od kteriga
se svelizhani v' nebesih shive? Ktere
so lete frezhne dushe? — Tiste so, ki
se pogosto in vredno v' resnizhni sve-
ti ljubeshni s' Jesusam sklenejo v' pre-
svetim sakramentu. — Gotovo so te
dushe nar frezhnishi! —

*) Vif. Pef. 8, 5.

O moj Jesus! tudi jest shelim v' shtevilo teh srezhnih dush priti; pa moram se popred, f' tvojo gnado in pomozhjo, od vfiga posvetniga odtergati. Štori, o Jesus! de se mi bo svet sdel pushava in kraj rasdjanja; stori, de bom svet sapustil f' svojimi mislami in sheljami, in de bom le v' te mislil, kakor ko bi nizh drusiga na svetu ne bilo, kakor ti, moja nar vezhi dobrota, in jest, tvoja revna stvar. — V' te sdaj popolnoma saupam, in tebe samiga shelim zhes vse ljubiti, o Bog mojiga serza, moja nar vezhi dobrota, moje veselje, moje vse!

18.

„Zhe je (nevesta) sid, bomo na-nj postavili sreberne brambe; zhe je vrata, jih bomo s' zedrovimi deskami sadelali.“ *) — Kar tukaj shenin od svoje, f' sveto ljubesnijo vnete neveste pravi, rav-

*) Vis. Pef. 8, 9.

no to pravi Jezus od duše, ktera ga prejme per svetim obhajilu. — Vidi, de je duša kakor slab sid, de ne more hudim skufhnjavam peklenškiga sovrashnika soperstati; sato jo poterdi, in mozhno stori f' sreberno terdnjavo, to se pravi, jo rasvetli f' svojo nebeshko luzhjo. — Vidi, de je kakor vrata is zherviviga lesa, ktere vsak lahko vlomi; sato postavi druge vrata is mozhniga zedroviga lesa, kteri nikoli ne trohni, to se pravi, ji da sveti strah, ji da sopernost do posvetnih rezhi, nagnjenje k' molitvi, svete shelje, sveto sdihovanje, in ji obilno dodeli svojo boshjo ljubesen; in tako jo poterdi v' sveti svelizhanski stanovitnosti.

Ah, moj Jezus! ali je kdo bolj nestanoviten, slab in nesvest, kakor fim jest! Tebi samimu je snano, kolikokrat fim se dal od svojih sovrashnikov premagati, kolikokrat fim jim perpuštil, de so moje serze v' svojo oblast vseli. Ah, kolikokrat so moji sovrashniki moje vrata, to je, moja voljo

premagali, so v' moje serze prifhli, so tebe is njega pregnali, in vse rasdjali! — Ah, profim te, daj mi mozh in veliko gnado, de me sovrashniki mojiga svelizhanja ne bodo mogli vezh premagati!

Preljubi moj Svelizhar, ali te bom she kterikrat f' kakoshnim greham rasshalil? Tebi je to snano; toraj te profim, o usmiljeni Jesus! pusti me rajshi to uro umreti, ker upam, de sim v' tvoji gnadi, kakor de bi te imel she kdaj f' kakoshnim smertnim greham rasshaliti. Šam v' se ne morem vezh saupati, ker sim svojim obljubam she tolikokrat nesvest postal; sdaj le v' te saupam in te ponishno profim, o Jesus! ne sapusti me f' svojo gnado, bres ktere zlo nizh dobriga ne morem storiti; ne sapusti me ne eno minuto, dokler sim na svetu, sakaj moja slabost in hudobija je tako velika, de te utegnem vsako minuto f' smertnim greham rasshaliti, zhe me tvoja gnada sapusti. Bodi mi

li, tedaj milostiv, o Jesuf, moja edina podpora, moje upanje, moja mozh!

O usmiljena deviza Marija, mati milosti! sprosi mi od svojiga ljubiga Jesufa stanovitno gnado. To te prosim s' velikim saupanjem; ne sapusti me, o Marija!

19.

„Najdla sim tištiga, kteriga moja dusha ljubi; prijela sim ga, in ga ne bom spustila.“ *) — Tako naj vsaka dusha rezhe, ktera se s' Jesufam v' presvetim sakramentu sklene; in naj tudi rezhe: „Poberite se vse stvari is mojiga serza! Popred sim vas fizer ljubila, ali le moja slepota je bila kriva tega. Sdaj vam pa vso ljubesen odrezhem, in vas tudi v' prihodnje nozhem vezh ljubiti, sakaj sdaj sim drusiga nashla, kteri je neskonzhno bolj ljubesnjev, kakakor ste ve. Sdaj v' sebi samiga Jesufa najdem, in njegova lepota je vse

*) Vis. Pef. 3, 4.

moje serze, vso mojo ljubesen na-se potegnila; njemu fim se sdaj popolnoma dala.“ On je tako dobrotljiv, de je moja dushe sa svojo nevesto vsel; sato nifim sdaj vezh sam svoj, in nimam sam zhes se nobene oblasti vezh. Toraj se poberite od mene prozh, ve stvari! nimate nobeniga delesha vezh nad menoj, in ga tudi ne bote vezh imele; sdaj hozhem ves Jesusov biti in ostati; on je tudi sdaj moj, in bo smiram in vezhno moj ostal. Sares, kadar fim ga per svetim obhajilu prejel, fim ga terdno f' svojim serzam sklenil; od slej pa hozhem to saveso she bolj mozno storiti f' sveto ljubesnijo do Jesusa, in se hozhem skerbno varovati, de se leta savesa nikedar vezh ne rasterga.

Daj mi o preljubesnivi Svelizhar! de se tako terdno f' teboj sklenem, de se s' nobeno nesvestobo vezh od tebe ne odlozhim. — Poglej, o Jesus! v' moje serze, poglej, de te sares ljubim. Glej bolj na shelje in sdihovanje mojiga serza, kakor na moje be-

se
pol-
de
sel;
ni-
ezh,
ve
ezh
ezh
biti
bo
ef,
re-
am
eso
ju-
er-
ke-
ar!
n,
od
f!
u-
a-
e-

se-
fede; sakaj nobenih takih besed ne najdem, de bi samogel to prav isrezhi, kar v' serzu obzhutim. — Ljubim te, o moj Jesus! sej vesh, de te ljubim: pa veliko bolj she te ljubiti shelim; toliko te ljubiti shelim; kolikor ti ljubesni od mene saflushish.

To naj bo moje edino veselje na svetu, tebe ljubiti, in si dopadenje tvojiga preljubesnjiviga serza saflushiti. — Sapovej, o Jesus! svarem, de naj me per miru pusté; sapovej jim, de naj moje dusbe, tvoje ljube neveste, ne budijo in ne motijo, kadar je v' té samishljena. — Pa kaj to govorim! Sej me stvari bres moje volje nikedar ne morejo od tebe odlozhiti. Sato te raji prosim, poterdi mojo voljo v' dobrim; skleni moje serze popolnoma s' svojim boshjim serzam, de moje serze ne bo nikedar nizh drusiga shelelo, kakor tvojo sveto voljo dopolnovati. — S' saupanjem te prosim te gnade; uslishi me, o Jesus!

20.

„Vsdigni se, burja, in pojdi; jug, pihljaj skosi moj vert, de pride prijeten duh od nje-ga.“ *) — Pojdi od mene, o mersla in shkodljiva burja posvetniga nagnjenja! in pridi namesti nje ti, o prijetni in gorki veter svete boshje ljubesni! s' ktero naf s. Duh navdihne, in ktera, is ljubesnživiga serza Jesu-foviga v' presvetim sakramentu pahti. — Ti, o sveta boshja ljubesen, ti sama pihaj prijetno v' mojim serzu, ktero si je Jesus svoj vert isvolil. — Vsdigni se tedaj, o boshja ljubesen! sakaj kadar se ti v' mojim serzu vsdi-gnesih, o kakoshen nov in prijeten duh svetih zhednost pride potlej is mojiga serza! — Tebi, o moj Jesus, kralj mojiga serza! tebi je to mogozhe storiti. Profim te tedaj, o Jesus! stori mi to; v' tvojim imenu te s' terdnim saupanjem profim, stori mi to!

*) Vif. Pef. 4, 16.

21.

„Svojo miro sim ſ' ſvojimi
 diſhezhimi masili vred poſhel;
 ſatovje ſim ſ' ſvojim medam
 vred pojedel.“ *) — Duſha, ktera
 Jeſufa per ſvetim obhajilu prejme,
 ſi mora persadevati, de ſi mire na-
 bere, to ſe pravi, ſi mora lepih ker-
 ſhanſkih zhednoſt perdobiti, ktere
 prijeten duh od ſebe dajo, poſebno
 ſatajevanje ſamiga ſebe. — Ravno ta-
 ko duſha, ktera prav Jeſufa ljubi,
 ni ſadovoljna ſ' ſamim medam, am-
 pak ſheli in ſdihuje tudi po ſatovji,
 to ſe pravi, de ji ni doſti, de no-
 tranji pokoj in veſelje od Jeſufa do-
 biva, temuzh ſheli njega ſamiga pre-
 jeti, od kteriga veſ notranji pokoj,
 veſe duſhno veſelje pride. Toraj pra-
 vi Jeſusu: O moj preljubi Svelizhar!
 kaj mi pomagajo vſi nebeſhki tolash-
 ljeji, veſe oveſeljenje, kaj mi pomaga
 ſhe tako ſladki ſad tvoje ljubesni,

*) Viſ Peſ. 5, 1.

zhe pa tebe nimam, od kteriga vse
ovefeljenje pride, in kteri si sgol sa-
ma ljubesen.

O moj Jesus! ti si mi sam dosti;
toraj sim perpravljen, po tvoji sveti
volji se odpovedati vsm notranjim to-
lashljejem, vsmu dushnimu veselju,
de le tebe imam, o Jesus! in tvojo
boshjo ljubesen. — Ljubim te, o moj
Jesus! pa ne sato, de bi mi notranje
veselje dajal, ampak savoljo tebe sa-
miga te ljubim, ker si vse ljubesni
vreden, in ker nam sapovedujesh, de
naj tebe samiga zhes vse ljubimo. —
O moj Bog, pomnoshi mojo ljube-
sen! Jest te ravno tako ljubiti shelim,
kakor so te nar vezhi svetniki ljubili.

22.

„Nizh mi ne bo manjkalo,
v' tak kraj me je postavil, kjer
je pasha.“ *) — O moj dobrotlji-
vi Jesus! ker me povabisih k' misi
svoje ljubesni, in mi samiga sebe,

*) Pf. 22, 1,

svoje lastno meso, svojo lastno kri savshiti dajh; kaj mi bo s'he manjkati moglo? Koga se bom sdaj bal, ker si ti, o vfigamogozhni Bog! moja luzh, moja pomozh, moje svelizhanje? — Ah, vsemi me popolnoma v' svojo gnado in ljubesen in potlej stori s' menoj, karkoli ti je dopadljivo! Shtrafaj me, kolikor je tvoja sveta volja; skashi se mi serdit, dokler ti je dopadljivo; pusti vse hudo, tudi zlo smert nad-me priti: nizh mi ne bo manjkalo, de fim le v' tvoji gnadi in ljubesni; nobene stvari se ne bom bal, in f' tvojim poterpesljivim Jobam porozhem: Zhe mi tudi shivljenje vsamesh, hozhem vender smiram v' te saupati. De le tvoj ostanem, de le ljubesen do tebe ohranim, fim sadovoljen, zhe me tudi po vfi ojstrosti shtrafujesh, zhe me tudi zlo po svoji sveti volji, v' moje poprejsno nizh nasaj pasti pustish. — O moj Jesus! s' veseljem vse dam, in vse sgubim, de le tebe najdem, in tebe imam.

23.

„V' svojih rokah te imam sapifaniga.“ *) — To je ljubesnjava skerb, ki jo Bog s' dušho ima, ktero si isvoli. V' svojih rokah jo ima sapifano, de je nikoli ne posabi, in pravi tudi, de popred mati svoje lastno dete posabi, kakor on dušho, ktera je v' njegovi gnadi. On smiram na-njo gleda, in jo varuje, de ji njeni sovrashniki nobene shkodne store. Nash neskonzhno dobrotljivi Bog nas f' svojo vsigamogozhno pomozhjo obda kakor s' nepremagljivo brambo; in tako nas varuje nevarnosti.

Ah, moj Jesuf, vezhna dobrota! ki me bolj ljubish, kakor vsi ljudje, in ki mi tolikanj dobriga storish, tebi se ves perpustim. Naj vse posvetno sgubim, de le tebe ne, o moj Jesuf! Naj se moja volja kdaj sgodi, ali nikoli; le tvojo presveto voljo mi

*) Is. 49, 16.

daj vselej dopolniti. Vem, de si moram tudi sam persadevati, de tvojo sveto voljo dopolnim; le tvoje gnade te prosim, bres ktere nizh dobriga storiti ne morem. — Kaj hozhesh, o Gospod! de naj storim? — Glej, s' tvojo gnado in pomozhjo sim perpravljjen vse storiti, karkoli ti je dopadljivo. — Prosim te pa tudi, daj mi vselej prav sposnati, kaj je tvoja sveta volja. — Daj mi gnado, o moj nebeshki Ozhe! de bom vselej tako svesto tvojo sposnano sveto voljo dopolnil, de bom lahko po pravizi rekel, kakor je rekel tvoj ljubi Sin Jesus, dokler je na svetu shivel: „Jest vselej to storim, kar je mojimu nebeshkimu Ozhetu dopadljivo.“ Tega o moj Bog! is zeliga serza shelim, in to upam od tebe sadobiti po saslushenji tvojiga ljubiga Sina Jesusa, in po proshnji presvete devize Marije.

24.

„Moj sin! daj mi svoje serze.“ *) — Glej, moja dusha! to je vse, kar Bog od tebe imeti hozhe. Kadar per svetim obhajilu k' tebi pride, hozhe od tebe imeti tvoje serze, tvojo voljo. On se ves tebi da, bres vfiga sadershka; ali se ne spodobi, de se tudi ti njemu vso, bres vfiga sadershka in isgovora dash, in si dobro persadevash njegovo sveto voljo vselej na tanko dopolniti? Jesus bo skoraj spet k' tebi prishel; bodi pridna v' dopolnovanji njegove svete volje, de bo dopadenje nad teboj imel, kadar bo k' tebi prishel, in vidil, de si vse, kar on sapoveduje, svesto opravila.

Res, moj Jesus! resnizhno si hozhem persadevati, de si tvoje dopadenje saflushim; daj mi le, profim te, svojo sveto gnado, bres ktere nizh dobriga storiti ne morem; daj mi

*) Prip. 23.

stanovitno poterpeshljivost, in potlej mi poshlji, karkoli hozhesh.

25.

„Kaj naj bi bil svojimu vinogradu she vezh storil, in mu nisim storil?“ *) — Poslufhaj, moja dusha! kaj ti tvoj Bog pravi: Kaj naj bi bil she vezh sa-te storil, in nisim storil? Is ljubesni do tebe sim se vzhlovezhil, in hlapzhevsko podobno na-se vsel. Ljubesen do tebe me je tako delezh perpravila, de sim hotel rojen biti v' hlevu med neumno shivino. Is ljubesni do tebe sim smert prestal, grenko in sanizhljivo smert na krishi. Kaj sim ti mogel vezh dati v' snamnje svoje ljubesni, kakor svoje lastno shivljenje? Pa vender she vezh, kakor vse to, je moja ljubesen sa-te storila. Glej, she po smerti sim se ti sapustil, de me v' presvetim sakramentu smiram prizhujozhiga imash, de me vshivash, in

*) Is. 5, 4.

se tako v' vezhno shivljenje ohranish. — Povej tedaj, ljuba dusha! ali fim mogel she kaj vezh storiti, de bi tvojo ljubesen sadobil.

O moj Jesus, moj dobrotljivi Svelizhar! prav je, de me sa to posvarish. — in kaj ti bom na to odgovoril? Res je vse to. Neskonzhna je tvoja dobrota in ljubesen do mene, jest pa fim ti tako nehvalesen. — Ne morem se tvoji neskonzhni dobroti prezhuditi! — Šposnam svojo nehvaleshnost, in se vershem k' tvojim svetim nogam rekozh: O Jesus! imej usmiljenje s' menoj, s' gresnikam, ki fim tvojo neskonzhno ljubesen f' tako veliko nehvaleshnostjo povrazheval! Shtrafaj me sato, sakaj vreden fim shtrafenge; pa me ne shtrafaj tako, kakor fim sasilushil, ne saversi me vezhno spred svojiga oblizhja. Bodi mi milistiv ubogimu gresniku; spreoberni moje serze, in daj mi gnado, de ti sdaj do konza svojiga shivljenja tako hvaleshnost in ljubesen skasujem, ka-

korfhno fim ti skasovati dolshan sa
tvojo nefkonzhno dobroto.

26.

„Postavi me kakor pezhat
na svoje serze.“ — *) Dobro vem,
o moj ljubesnivi Jesus! de si me v'
svoje boshje serze, is sgol ljubesni do
mene, globoko vtisnil; perpušti mi,
ker fim ti sdaj svoje zelo serze s' vfi-
mi njegovimi sheljami dal, perpušti
mi, de tudi jest tebe kakor pezhat v'
svoje serze vtisnem, de tako vfi po-
svetni ljubesni v' moje serze priti u-
branim, in de vfim stvarnem na sna-
nje dam, de je moje serze le tebi
lastno, in de si ga ti sam popolnoma
v' svojo oblast vsel. — Ali, o moj Bog;
prasne in neveljavne so lete moje she-
lje, zhe mi ti svoje vsigamogozhne
gnade ne dasih. — Jest, revna, slaba
stvar, ne morem nizh drusiga storiti,
kakor de ti svoje revno serze daru-

*) Vif. Pef. 8, 6.

jem, in ga tvoji volji podvershem. Glej, tukaj lesbi per tvojih nogah, in je popolnoma tvoj dar; jest nozhem vezh zhes-nj gospodariti, ti gospodari zhes-nj po svoji neskonzhni ljubesni, to bo nar bolje sa-me. — Ali, o moj Jesus! jest se le bojim, ker posnam svojo nestanovitnost, de bom skoraj spet hotel svoje serze tebi is rok istergati. Ah, nikar tega ne perpušti; nikedar ga ne pusti vezh v' mojo oblast priti!

O neskonzhna dobrotu, o vezhna ljubesen! ah, perferzhno shelim le sato she shiveti, de bi tebe zhes vse ljubil; in le sato te ljubiti shelim, de bi tvoje dopadenje povikshal, in tvojimu serzu, ako mi je mogoche, veselje storil! — O moj Jesus! v' tem presvetim sakramentu tolikanj zhudeshv storish, profim te, stori she tega s' menoj, de se saref in stanovitno tebi darujem, ves, popolnoma in bres sadershka in isgovora, de bom leto zhast in gnado imel, de fi ti, o moj Jesus! edini Gospod mojiga serza,

moje edino veselje in bogastvo sdaj
in vekomaj. Amen.

O Marija, moja preljuba mati,
moje upanje, moja pomozh! poma-
gaj mi to sadobiti; potlej fim frezhen
vse vezhne zhase. Amen.

M o l i t v e
 per prozefii v' prasniki pre-
 svetiga rešhnjiga telefa.

*Pesem od presvetiga sakramenta
 imenovana: Pange lingua.*

1.

Jesik, poj skrivnost zhaštito,
 Hvali Jesusa telo;
 Šveto rešhnjo kri prelito,
 Ki je svet odkupljen sh' njo;
 Ker je l' smertjo grosovito
 Jesus rešhil vso semljo.

2.

Od Marije, zhište d'vize,
 Nam je grešnim rojen bil;
 Hodil, osnan'val rešnize,

Pot nebeshko je uzhil ;
 Is ljubesni sa ovzhize
 Zhudno sebe sam daril.

3.

Sadnji vezher prezhaftiti,
 Preden v' terpljenje gré,
 Vse sapov'di dopolniti,
 She s' uzhenzi jagnje jé ;
 Da se sam'ga sebe vshiti
 Zhudno is lastne roké.

4.

Š' kruha on, Mesó Beseda,
 Ref mesó s' besedo š'ri,
 Ino vino kon'z obéda
 Špremeni v' svojo kri ;
 Kar okó nad tem ne vgléda,
 Shiva vera to uzhi.

5.

Sakrament nar vezh' svetosti
 Pozhaftimo is serza ;
 Vervajmo nove skrivnosti,
 Štara shega ne veljá.
 Naj pozhutkam v' njih slabosti
 Terdna vera vidit' dá.

6.

Bod' Bogú Ozhetu hvala,
 Tudi zhaštimo Šinú,
 Kter'ga kri naš je oprala;
 Šlava Duhu svetimu.
 Vezhna zhašt se bo dajala
 Švet'mu trojnimu Bogú.

Pervi evangeli.

Sazhetik evangeliija fvetiga Matevsha.

Bukve rodu Jesusa Kristusa, Šina Davidoviga, Šina Abrahamoviga. Abraham je rodil Isaka. Isak je rodil Jakoba. Jakob je rodil Juda in njegove brate. Juda pak je rodil Faresa in Zarama od Tamare. Fares je rodil Esrona. Esron je rodil Arama. Aram je rodil Aminadaba. Aminadab je rodil Naasona. Naason je rodil Šalmona. Šalmon je rodil Booza od Rahabe. Booz

je rodil Obeda od Rute. Obed je rodil Jefeta. Jefe je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Šalomona od nje, ki je bila (popred) Urijeva. Šalomon je rodil Roboama. Roboam je rodil Abia. Abia je rodil Afa. Afa je rodil Josafata. Josafat je rodil Jorama. Joram je rodil Ozia. Ozia je rodil Joatama. Joatam je rodil Ahaza. Ahaz je rodil Ezekia. Ezekia je rodil Manafeta. Manafe je rodil Amona. Amon je rodil Josia. Josia je rodil Jehonia in njegove brate ob zhasu Babilonskiga preselovanja. Po Babilonskim preselovanji pak je Jehonia rodil Salatiela. Salatiel je rodil Zorobabela. Zorobabel je rodil Abiuda. Abiud je rodil Eliakima. Eliakim je rodil Eliuda. Eliud je rodil Eleazarja. Eleazar je rodil Matana. Matan je rodil Jakoba. Jakob je rodil Joshefa, mosha Marije, od ktere je rojen Jesus, ki je imenovan Kristuf.

Perve profhnje.

Od treska in hudiga vremena	}	odrefhi naf
Ad kuge, lakote, vojske in od		
vsiga hudiga,	}	o Gospod!
Od nagle in neprevidene smer-		
ti,		
De sad semlje dasih in obva-	}	te profimo
rujesih,		
De sovrashnike svete vere po-	}	ustishi naf!
nishasih,		
De apostoljskiga pastirja in vse		
zerkvene stanove v' svoji	}	
sveti veri obdershish,		
Gospod, ustishi mojo molitev, In		
moj glas naj k' tebi pride.		

Molimo.

Profimo te, o Gospod! presheni od svoje hishe vso hudobijo hudiga duha; in odverni vse shkodljivo hudo vreme. Po Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Pervi shegen.

S' nebeshkim shegnam naj bo posegnan, obvarovan in ohranjen leta kraj, in kteri v' njem prebivajo; tudi polje in vfi perdelki semlje. V' imenu Boga Ozheta in Šina in s. Duha. Amen.

Drugi evangeli.

Sazhetik evangelija svetiga Marka.

Sazhetik evangelija Jesusa Kristusa, Šinu boshjiga, kakor je pisano per preroku Isaii: Glej, pošljem svojiga angela pred tvojim oblizhjem, kteri bo tvojo pot pred teboj perpravljal. Glas vpijozhiga v' pufhavi: Perpravljajte pot Gospodovo, ravne storite njegove stese. Bil je Joanes v' pufhavi, je keršhoval, in osnanel kerst pokore v' odpuštenje grehov. In so k'

njemu vun fhli vfi prebivavzi Judovske deshele in vfi Jerusalemljani, in so bili od njega keršheni v' vodi Jordanu, in so se spovedali svojih grehov. In Joannes je imel oblazhilo is kameline dlake, in je bil prepasan s' usnatim pasam; in je kobilize in divji med jedel. In je pridigoval rekozh: Sa menoj pride mozhnejshi kakor sim jest, ki nisim vreden pred njega pasti, in jermene njegovih zhevljov odvesati. Jest sim val s' vodo kerstil, on pa val bo kerstil s' svetim Duham.

Druge profhnje.

Od treska in hudiga vremena,	} odrefhi nas o Gospod!
Od kuge, lakote, vojske in od vfiga hudiga,	
Od nagle in neprevidene smer- ti,	
De sad semlje dasih in obvarujesh: te profimo uslifhi nas!	
De sovrašhnike svete vere ponishash; te profimo uslifhi nas!	

De nashiga zesarja I. in vso njegovo drushino obvarujesh in frezhno storish; te profimo uslishi nas!

Gospod, uslishi mojo molitev. In moj glas naj k' tebi pride.

(Molitev in shegen, kakor per pervim evangeliu.)

Tretji evangeli.

Sazhetik evangeliya svetiga Lukesha.

V dneh Heroda, Judovskiga kralja, je bil duhoven, imenovan Zaharija, is rodu Abia, in njegova shena je bila is Aronovih hzher, imenovana Elisabeta. Bila sta pravizhna oba pred Bogam, in sta dershala vse sapovedi in pravize Gospodove, de se ni mogel nobeden zhes nju pertoshiti. In nista imela nobeniga otroka, sakaj Elisabe-

ta je bila nerodovitna, in oba sta se bila she postarala. Pergodilo se je pa, kadar je Zaharija svoje duhovsko opravilo po svoji versti pred Bogam opravljal, de je po navadi duhovstva ravno kadilo daroval, in v' Gospodov tempelj shel. In vse ljudstvo je sunaj molilo tisto uro, kadar je bil dar kadila. Perkasal se mu je pa angelj Gospodov, stojezh na desni strani altarja kadila. In Zaharija se je prestrashil, ko ga je sagledal, grosa ga je opadla. Angel pa mu je rekel: Ne boj se, Zaharija! sakaj tvoja proshnja je uflifhana; in tvoja shena Elisabeta ti bo fina rodila, daj mu ime Joanes; ti bofh veselje nad njim imel, in veliko se jih bo nad njegovim rojstvam veselilo, sakaj velik bo pred Gospodam, in vina ter mozhne pijazhe ne bo pil, in s' s. Duham bo napolnjen she v' maternim telesu, in veliko Jsraelovih otrok bo spreobernil k' Gospodu njih Bogu. In on bo pred njim shel v' duhu in v' mozhi Elija; de oberne po serzih ozhetov serza otrok, in perpelja neverni-

ke k' modrosti pravizhnih, de Gospodu perpravi popolnoma ljudstvo.

Tretje prošnje.

Od trefka in hudiga vremena,	} odrefhi naf,
Od kuge, lakote, vojske in od vfiga hudiga,	
Od nagle in neprevidene smer- ti,	
De sad semlje dasih in obvaru- jesih,	} te profimo ustifhi naf!
De sovrashnike svete vere po- nishafih,	
De kerfhanfskim kraljem in ob- lastnikam mir in refnizh- no spravo dodelifih,	
Gospod, ustifhi mojo molitev. In moj glas naj k' tebi pride.	

*(Molitev in shegen, kakor per
pervim evangeliu.)*

*Zheterti evangeli.***Sazhetik evangelija svetiga
Joanesa.**

V' sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v' sazhetku per Bogu. Vse je po njej storjeno, in bres nje ni nizeh storjeno, kar je storjeniga. V' njej je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ino luzh v' temi sveti, in tema je ni sapopadla. Je bil zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo ime Joanes. Ta je prishel k' prizhevanju, de bi prizheval od luzhi, de bi vfi po njem verovali. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Ta je bila prava luzh ktera vsakiga zhloveka rasvetli, kteri na svet pride. Na svetu je bil, in svet je bil od njega

storjen, pa svet ga ni sposnal. V' svoje lastno je prifhel, in njegovi ga niso sprejeli, kolikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast, de so boshji otrozi postali, tem, ki v' njegovo ime verujejo, ki niso is kervi, tudi ne is volje mesa, tudi ne is volje mosha, ampak so is Boga rojeni. In Beseda se je vzhlovezhila, in je med nami prebivala, in smo nje zhaft vidili, zhaft, kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in resnize.

Zheterte profhnje.

Od treska in hudiga vremena,
 Od kuge, lakote, vojske in od
 vsiga hudiga,

Od nagle in neprevidene smer-
 ti,

De sad semlje dasih in obvarujesh,
 De sovrasnhnike svete vere po-
 nishash,

De leto deshelo in vse nje vik-
 shi s' svojimi gnadami ob-
 darujesh,

odreshi nas, te profhmo,
 o Gospodi uslishi nas!

*Litanije od presvetiga reshnji-
ga telefa.*

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Bog Ozhe is nebes,
 Bog Sin, Odreshenik sveta,
 Bog sveti Duh;
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Jesus, kateri si per sadnji vezherji
 sam sebe uzhenzam savshiti
 dal,
 Jesus, kateri si v' presvetim sa-
 kramentu resnizhno prizhu-
 jozh s' kervijo in s' mesam,
 s' dusho in s' telesam, po
 boshji in zhloveshki natori,

usmili se nas!

Jesuf, shivi kruh, kateri si is ne-
 bef prifhel,
 Jesuf, kruh angelov,
 Jesuf, kruh vseh isvoljenih,
 Jesuf, kruh mozhnih,
 Jesuf, zhesnatorni kruh,
 Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,
 Jesuf, studeniz vseh gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhistejshi
 dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga te-
 stamenta,
 Jesuf, nedolshno jagnje boshje,
 Jesuf, skrita mana,
 Jesuf, Beseda ktera se je vzhlo-
 vezhila, in sdaj vedno med
 nami prebiva,
 O nar svetejshi sakrament,
 Nar vezhi skrivnost boshja,
 Špomin nar vezhih zhudeshev
 boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi
 ljubeshni boshje,
 Sakrament vezhne ljubeshni,
 Škrivnost vere,
 Dar sprave sa shive in mertve,

usmili se nafi

Nar vezhi mozh v' skufhnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper
 hudobniga sovrashnika,
 Nar imenitnishi vsih darov bo-
 shjih,
 Presveti spomin Gospodoviga terp-
 ljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per
 kateri angelzi streshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih dush,
 Nar vezhi saklad vernih kristja-
 nov,
 Nar slajshi shivesh nashih dush,
 Mozh slabih,
 Trosht shalostnih,
 Pomozh sapushenih,
 Popotniza teh, kateri v' vezhnost
 gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam milostiv, sanesi nam, o
 Jesus!
 Bodi nam milostiv, uslishti nas, o
 Jesus!
 Od vsiga hudiga, odreshti nas, o Jesus!
 Od vsiga greha, odreshti nas, o Jesus!

usmili se nas!

Od nevredniga prejemanja tega
 presvetiga sakramenta,
 Od poshelenja mesa,
 Od poshelenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vsih pregreshnih perloshnost in
 nevarnost,
 Od skrivnih skushnjav in sala-
 sovanja hudobniga duha,
 Od vsih nefrezh,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od vezhne smerti,
 Škosi ljubesen, f' ktero si ta s.
 sakrament postavil,
 Škosi ljubesen, f' ktero si per sa-
 dnji vezherji svoje apostelj-
 ne obhajal,
 Škosi ljubesen, f' ktero tudi nas
 f' svojim presvetim reshujim
 telesam shivish,
 Škosi ljubesen, f' ktero se v' tem
 presvetim sakramentu sa nas
 darujesh,
 Škosi ljubesen, f' ktero v' tem
 daru boshji pravizi sadostish,

odrefshi nas, o Jesusi!

Škosi ljubesen; f' ktero nevrednim kristjanam sanafhash,

Škosi ljubesen, f' ktero v' tem presvetim sakramentu tolikanj nezhafti preterpish,

Škosi ljubesen, f' ktero is stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledash,

Škosi ljubesen, f' ktero nas tako usmiljeno poslushash,

Škosi ljubesen, f' ktero nam v' tem presvetim sakramentu tolikanj gnad skasujesh,

Škosi ljubesen, f' ktero v' tem presvetim sakramentu do konzaveta per nas ostanesh,

Mi ubogi greslniki,

De nam sanefesh,

De nam vse nashe grehe odpustish,

De nas v' shivi veri v' ta presveti sakrament poterdish in obdershish,

De v' naslih serzih terdno saupanje v' ta nar svetejshih sakrament obudish,

odrešhi nas, o Jesuf!

te prošimo, ušlišhi nas, o Jesuf!

De v' nashih serzih gorezho lju-
 besen do tega nar svetejshi-
 ga sakramenta pomnoshish,
 De nasho zhasht in poboshnost k'
 timu presvetimu sakramentu
 poboljshash in ohranish,
 De nam gnado dash, vselej s' do-
 bro perpravo k' tvoji misi
 perstopiti,
 De nam sad tega presvetiga sa-
 kramenta obilno dodelish,
 De resnizhno pozheshenje tega
 nar zhashtiljivshiga sakramen-
 ta med nami pomnoshish,
 De vso nezhasht tej nar zhashtiljiv-
 shi skrivnosti boshji prevar-
 jesh in odvernesht,
 De svojo sveto zerkev vishash in
 ohranish,
 De vsm, kateri v' te ne verujejo,
 luzh prave vere dodelish,
 De nashe misli k' nebeskim she-
 ljam povsdignesh,
 De nashe serza s' svojim milosti-
 vim obiskovanjem rasveselish,
 in ozhishish,

te profimo, vshishhi nas, o Jesus!

De nam vselej veselje nad tem
presvetim sakramentam v' ser-
ze dasih,

De vedno v' nas ostanesh, in mi
v' tebi,

De nas na konzu nashiga shiv-
ljenja s' to nebeshko popot-
nizo previdish in obveselish,

De nas poslednji dan k' vezhni-
mu shivljenju obudish,

De vsm vernim dusham vezhni
mir in pokoj dodelish,

De nas na tem tronu svoje milo-
sti uflishati hozhesih,

Jesuf, Sin boshji,

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, uflishi nas, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta od-
jemljesh, usmili se nas, o Jesuf!

Kriste, slishi nas,

Kriste, uflishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

te prosimo, uflishi nas, o Jesuf!

Ozhe nash. Zhesheha fi Marija.

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih zhudeshev storil. On je shivesh dal tem, kateri se nje-ga boje.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o Gospod! kateri vse rasveseljenje v sebi ima.

Is tvojiga altarja, o Gospod! prejemamo Kristusa, v' katerim se du-sha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v' prezhud-nim sakramentu spomin svojiga terp-ljenja sapustil; dodeli, te profimo, de svete skrivnosti tvojiga tetesa in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v' sebi obzhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Krishov pot

od s. refhnjiga telefa.

Perpravljanje.

Bodi zhesveno, preljubesnjivo in prefladko ime nashiga Gospoda Jesusa Kristusa v' presvetim sakramentu! — O moj Jesus! ponishno te molim, ker si ti moj Bog in moj Gospod; terdno verujem, de si ti v' sakramentu s. refhnjiga telefa s' dusho in s' telesam, s' kervijo in s' mesam, po boshji in zhloveshki natori prizhujozh. Sa to vero sim perpravljen svoje shivljenje dati. O Jesus! poterdi me she bolj, in ohrani me do konza mojiga shivljenja v' tej veri. — O moj Jesus, studeniz vsih gnad! ti

me tukej zhakalsh, de bi me s' gnadami obdaroval. Satorej pridem k' tebi f' ponishnim saupanjem, kakor otrok k' svojimu ljubesnjivimu Ozhetu, de bi od tebe sprosil in sadobil, kar na dushi in na telesu potrebujem. Perferzhno shelim tvojo ljubesen vselej vshivati, in ti prav is serza in s' saupanjem svoje nadloge in teshave potoshiti. — Ali ena rezh me stralshi, moj usmiljeni Jesus! to nam-rezh ker fim tebe, svojiga Boga in svelizharja, tolikokrat rasshalil, tvojo neskonzhno ljubesen sanizheval in sa-
vergel, in tako savoljo svojih hudobij tvojih gnad nevreden postal. — Ja, saref nisim vreden, de bi jest f' teboj ali ti s' menoj govoril. Pa to mi saupanje daje, ker is tvojiga lastniga rasodenja vem, kako dobrotljiv in milostljiv si, in kako rad si f' takimi greshniki v' drushini, kateri se resnizhno poboljshati shele. — O Jesus! ti si vezhno ljubesen, tudi mene perferzhno ljubish; presveti sakrament f. reshnjiga telesa sadosti sprizhuje

tvojo nesapopadljivo ljubesen. — O vezhna ljubesen! pokri moje velike in ostudne grehe; oberni svoj obras od mojih grehov, in sbrishi vse moje krivize; poglej milostljivo na moje sgrevano in poterto serze, in stori s' menoj po svoji neskonzhni ljubesni. Tvoja ljubesen naj ozhisti mojo dusho, in s' ljubesnijo napolni moje serze. — Sdej te shelim slishati, moj Jesus! pokashi, de si moj milostljivi Bog in ljubesnjivi shenin moje dushe.

I. Šhtazion.

Jesuf je po nedolshno k' smerti obfojen.

Jesuf v' s. sakramentu dushti govori:

Ljubesen je mozhna, kakor smert. Šmert se ne boji nobene oblasti, ne gleda ne na premoshenje, ne na uboshtvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in perlisovanje, ne na lepoto in spofhtovanje: — umreti se mora! — Ravno tako tudi prava ljubesen. Ona se ne da v' strah perpraviti, ne premotiti, ne perdershati: — ljubiti se mora! — Premisli, o dusha! kako te ljubim. Savoljo tebe sim v' smert obfojen, vender te she ljubim. Ljubesen me je v' ta presveti sakrament skrila; desiravno sim she prevedil, de bom malo ljubezni, ampak vezh nehvaleshnosti in sanizhevanja prejel; vender se nisim dal odverniti, de bi svojim nehvaleshnim stvarem ljubezni ne skasal. —

O ljubi tudi ti mene, moja ljuba dušha; povrazhuj mi vsaj ti zhaft in ljubesen, ktero mi posvetni ljudje odjemljejo, ker me vse premalo zhaſte in ljubijo v' preſvetim sakramentu. Ljubi me, ker te tudi jeſt ljubim, moja preljuba dušha!

Duſha Jeſufu odgovori:

O moj dobrotljivi - Jeſuf! tako mozhna je tedaj tvoja ljubesen, de ſe ni dala premagati od naſhe hudo-
bije, temuzh de je le ſhe bolj gore-
zha poſtala, bolj ko ſmo mi revni in
uſmiljenja nevredni. Ne ſanizhevanje,
ne ſovrashtvo, ne ſmert, nizh te ni
moglo odverniti od ljubesni. — O Je-
ſuf, o vezhna ljubesen, ſkrita v' pre-
ſvetim sakramentu! o, kako ſim ti do
sdaj nehvaleshna bila! kolikokrat ſim
te raſshalila! kako ſlabo ſim te zha-
ſtila! kako malo ljubila! Ah, is ſerza
mi je ſhal, de te niſim zheſ vse lju-
bila, ker ſi vse ljubesni vredn, o
vezhna ljubesen! — O Jeſuf, moj u-

fmiljeni Odrefhenik! ti ostanesh per
 naf v' f. sakramentu, ne de bi naf
 fhtrafoval, kakor saflushimo, temuzh
 de bi naf ljubil, kakor ozhe svoje
 otroke ljubi. O Jesus, moj shenin!
 bodi mi milostljiv, in odpusti mi ve-
 liko, de bom veliko ljubila. — O vezh-
 na ljubesen, kdo bi te ne ljubil! —

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v'
 f. sakramentu, sdaj in na vekomaj.
 Amen.

Ozhe nash . . . Zheshe na fi Ma-
 rija . . . Zhaft bodi . . .

II. Shtazion.

Jesuf vsame krish na svoje
 rame.

Jesuf v' f. sakramentu dushti govori:

Verni se, ljuba dusha! od hudob-
 ne poti, in bosh mojo ljubesen spos-
 nala, verni se od poti nizhemerniga
 in posvetniga veselja; bodi ponishna,

in vsemi s' poterpeshljivostjo svoj krish na ramo, in hodi sa menoj po poti krishev s' molitvijo, postam, zhuvanjem in s' svestim dopolnovanjem vsih svojih dolshnost; de vredno vshijesh moje sveto reshnje Telo, in mojo ljubesen saflushish. Odpovej se svojimu napuhu, sapusti nizhemernost, premaguj jeso, poravnaj krivize; sizer ti ne morem v' s. sakramentu nobene gnade skasati. Nehaj od svoje nehvaleshnosti in mlazhnosti, ljubi in objemi moj krish, prenashaj s' voljo slabosti svojiga blishniga, obiskuj in moli me s' vezhi ponishnostjo in ljubesnijo v' s. sakramentu, perpravi se vselej dobro, de me vredno prejmesh, de ti v' meni ostanesh in jest v' tebi.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj Jesus! nesmerena je tvoja ljubesen! kako dolgo she s' menoj poterpljenje imash! Ah, jest pa tako malo tvojo ljubesen sposnam! Kader si me nasaj klizal od strafhne poti mojih hu-

dobij, te moje serze ni sastopilo; in zhaš, ki si mi ga po svoji nefkonzhni milosti k' poboljšhanju in k' pokori odložil, mi je vezhidel v' lenobi in v' mlazhnosti pretekel. — O moj Jesuf! koliko si ti sa-me storil, in kako malo ješ sa-te storim, in kako malo tvoje svete sglede posnemam! Ti si teshek krish s' poterpeshljivostjo na svojo ramo vsel, in ga voljno nofil; ješ pa vse, kar mi terpeti pošljesh, s' nevoljo terpim, in se še zhes tvojo boshjo previdnost pertoshim. — O Jesuf v' presvetim sakramentu, o poterpeshljivo jagnje boshje! ker mi narlepšhi sglede poterpeshljivosti daješ, daj mi tudi gnado, te v' tej tako potrebni zhednosti prav posnemati. Uflišhi me, o Jesuf, moj preljubesnjevishenin!

Zhaš, hvala in ljubesen Jesufu v' s. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe našh . . . Zhesshena si Marija . . . Zhaš bodi . . .

III. Šhtazion.

Jesuf svoj krish nese, in per-
vizh pod njim pade.

Jesuf v' f. sakramentu dushi govori:

Vstani, moja perjatliza! in pridi k' meni; vstani od svojiga pregreshniga spanja, vstani od svoje lenobe in mlazhnosti. Ali ne vidish, kako je tvoje serze s'he na svet navesano, in kako je vzhafi pobito savoljo zhasnih rezhi? — Jest sim shivi kruh, kruh mozhnih, kateri mozh in pravo shivljenje daje. Vstani, moja ljuba dusha! ki si tako oflabela, in hiti k' meni s' perferzhnimi sheljami, s' gorezho ljubesnijo. Kolikor vezhi bodo tvoje shelje in tvoja ljubesen do mene, toliko vezhi gnada, ljubesen in mozh od mene bo tvoje plazhilo. Satri v' sebi hudobne shelje, de bodo svete shelje v' tvojim serzu prostor imele; isprasni in ozhisti svoje serze od vsake druge ljubesni, ktera je meni so-

perna, potlej ga bo moja ljubesen vfiga napolnila.

Dusha Jesusu odgovori:

Iskala sim ga, ki ga ljubim; pa ga nisim nashla, ker she nisim prav resnizhniga sklepa imela, od pregreshniga spanja vstati, in nimam she dosti mozhnih shelj, od njega nikdar vezh se ne lozhiti, in ga vselej perferzhno ljubiti. — Sdaj pa hozhem vstati, in se k' tebi podati, moj Jesus! Dosti je she moje dushne dremote in pregreshne mlazhnosti. S' velikim saupanjem pridem k' tebi in klizhem: O Jesus, sin Davidov! usmili se me; poterdi me s' mozhjo svojiga s. Duha, o vfiga mogozhni Jesus! To mi bo sadosti, de frezhno premagam vse svoje sovrashnike in sapeljivze. — O, kako strashni in globoki bi bili moji padzi, ko bi me ti, o Jesus v' presvetim sakramentu! ne bil zhudno obvaroval. — Poterdi me she bolj, o presveto reshne Telo, de v' tvoji ljubesni popol-

nama ostanem, de nikdar vezh ne padem, in v' noben greh ne pervolim.

Zhašt, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena fi Marija . . . Zhašt bodi . . .

IV. Šhtazion.

Jesuf srezha svojo shalostno mater.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govori:

Kdo je ta, ki gori gre is pusHAVE, polna shalosti, na svojiga ljubiga naslonjena? — O moja ljuba dusha! ti s' svojimi grehi ne le meni, ampak tudi moji preljubi materi veliko shalost delash. — O, nehaj tedej od greha; nehaj shaliti mene in mojo preljubo mater, ktera je tudi tvoja dobrotljiva mati, premagaj s' mojo gnado svojo popazhenost natoro, Eva, tvoja

perva mati, je popazhila zhloveshko natoro s' vshivanjem prepovedaniga sadu. Ali jest fim ti na lesu s. krisha drugi sad sadobil, ker fim te odreshil od vezhniga pogubljenja; in de bo tebi ta sad v' vezhno shivljenje, se ti vshiti dajem v' presvetim sakramentu; T' tem poterdim in mozno storim tvojo slabo natoro. Jest fim ti kruh is nebes dodeli, kateri vse rasveseljenje v' sebi ima; in to rasveseljenje ti dam, moja ljuba dusha! zhe vse pregreshno posvetno veselje sapustish, zhe se nepotrebne kratkozhasnosti in slabe drushine sa vselej snebish, in le per meni in per moji ljubi materi svojiga veselja ishesh.

Dusha Jesusu odgovori:

Per Babilonskih potokih, med posvetnim veseljem, fim sedela, in vender shalovala, ker fim pomislila: Ah, kako nesapopadljivo veselje vshivajo otrozi boshji per angelski misi od ljubesniviga Jesusa! — O moj Jesus! od-

pušti mi vso shaloſt, ktero ſim kdej tebi in tvoji preſveti materi ſtorila, ker ſim poſvetnimu veſelju ſvoje ſerze odperla; vsemi is mojiga ſerza popolna ma vſe nizhemerno veſelje ſveta, in dodeli mi ſa naprej le tebe in tvoje neſkonzhne ljubezni v' preſvetim ſakramentu ſe veſeliti. — Daj mi gna do, o Jeſuf! vſelej, kader k' miſi boſhji perſtopim, prav vredno prejeti tvoje preſveto reſhnje Telo; daj mi vſelej pokuſiti, kako ſladek ſi, o Goſpod, moj Bog!

Zhaſt, hvala in ljubesen Jeſufu v' ſ. ſakramentu, ſdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

V. Šhtazion.

Šimon Zirenejz nese krish sa
Jesufam.

Jesuf v' J. sakramentu dushi govori:

Odpri mi, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! odpri mi svoje serze, de bom v' njem prebival, in ti gnado in pomozh delil. Ti veliko pomozh od mene potrebuješh, ljuba dusha; sakaj zhe hozhefh v' meni poboshno shiveti, morash veliko saframovanja in preganjanja od sveta prestati; pa vse ti bo lahko, zhe v' presvetim sakramentu mozh najdesfh. Kader me vredno prejmesfh, v' tebi shivim; tedaj ti je lahko vse sopernosti voljno preterpeti, svoj krish sa menoju nositi, in vse sovrashnike premagati, „Le nikar ne posabi tega kruha jesti, de tvoje serze ne bo pobito, in suho kakor seno.“ (Psalm. 101. 5.)

Duſha Jeſufu odgovori:

Ah! to je glaſ mojiga Jeſufa, mo-
 jiga preljubiga ſhenina, kateri terka
 na duri mojiga ſerza! — O moj Je-
 ſuf! ſ' veſeljem ti odprem ſvoje ſer-
 ze. Pridi in napolni me ſ' ljubesnijo
 ſvojiga ſ. Duha. Glej, moj Jeſuf! sdaj
 ti vſe dam, ſvoje ſerze, ſvoj ſpomin,
 ſvoj um in ſvojo voljo. Œtori ſ' me-
 noj po ſvoji boſhji volji, kakor ti
 dopade. — O moj Jeſuf! kako me
 v' mojih krishih in teshavah tvoja lju-
 besnjiva dobrota potroſhta! Ti vidifh
 mojo ſlaboſt, kako peſham in oma-
 gujem na poti proti nebeſam; in is
 ſgol uſmiljene ljubezni tudi mene k'
 ſebi povabiſh, ki praviſh: „Pridite k'
 meni vſi, ki ſte revni in ſ' teshavami
 obloſheni, in jeſt vam jih bom polaj-
 ſhal, vaſ bom troſhtal.“ — Ja, moj
 Jeſuf! ſ' velikim ſaupanjem pridem
 k' tebi, ker me ſam vabiſh; ti ſam
 ſhelifh, o Jeſuf! de te prejmem, de
 te vſhijem, de ſe popolnoma ſ' teboj
 ſklenem. — O moj Jeſuf! pridi v'

moje serze, in vfiga s' tvojo sveto ljubesnijo napolni, de od sdaj tebe vselej resnizhno in stanovitno ljubiti, s' ljubesnijo tvoj krish objeti, in sa teboj nositi samorem.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhes'hena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

VI. Shtazion.

Veronika poda Jesusu potni pert.

Jesuf v' s. sakramentu dus'hi govori:

Lepa si moja perjatliza! in prijetna je tvoja podoba, ker si s' moja kervijo ozhishena, ktero fim sa-te prelil; lepa si, kader si s' svetimi zhednostimi oléps'hana: s' ljubesnijo, s' ponishnostjo, s' pokors'hino, s' poterpeshljivostjo, s' framoshljivostjo. Taka le-

pota od mene pride, in prizhuje, de fi moja perjatliza, moja ljuba nevesta, nad katero imam svoje dopadenje. Tako lepoto sadobi, kdor me s' dobro perpravo, s' ljubesnijo in s' gorezhnostjo prejme v' presvetim sakramentu. Jest mu svojo podobo v' njegovo serze vtisnem, de smiram moj sgled pred ozhmi ima, in po tistim shivi.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj Jesus! sram me je tvoj glas slishati, ker sim revna na zhednostih, ker sim se tako s' pregrehami ognjusila. — O Jesus! ozhisti me smiram bolj in bolj skosi vredno preje-manje tvojiga presvetiga reshnjiga Telefa. — Ti pokasesh svoje sveto oblizhje le njim, kateri so zhistiga serza, oni te gledajo, njim se ljubesnivo na snanje dajesh. — O moj dobrotljivi Jesus! kateri si me is sgol gnade in ljubezni sa svojo nevesto vsel, daj mi tisto lepoto, ki tebi dopade; olepshaj

me f' sveto ljubesnijo, in s' vfimi lepimi zhednostimi, ktere ljubesen v' sebi sapopade. Ozhisti moje serze, moj Jesus! in obdaruj me f' svatovskim oblazhila pravize in svetoſti, de vselej vredno perſtopim k' sveti misi svojiga nebeshkiga shenina.

Zhaſt, hvala in ljubesen Jesusu v' ſ. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

VII. Œhtazion.

Jesuf pade drugizh pod kriſhem.

Jesuf v' ſ. sakramentu duſhi govori:

Œerze moje neveste mora biti poſno ognja in plemena. Ta ogenj je pa gorezha ljubesen do mene, ktera vse poſhge, kar je moji svetoſti soperniga; in ktera le tega sheli, de bi bil

jest od vsih ljudi zheshen in ljubljen. — O kako prava ljubesen shaluje, kader fim sanizhevan, in per nevrednih obhajilih tako rekozh s' nogami suvan in teptan, kakor takrat, ko fim na tla padel pod svojim teshkim krishem. — Ti ljuba dusha, moja ljuba nevesta morash biti polna gorezhe ljubeshni, de me bosh vselej vredno prejela, rasveselila, in od mojiga padza spet vsdignila. — Tako naj sveti tvoja luzh de se bodo drugi is tvojiga lepiga sadershanja uzhili, kako se morajo pred padzam obvarovati, in k' vrednimu prejemanju s. reshnjiga Telefa se perpravljati.

Dusha Jesufa odgovori:

O preljubi Jesuf! ti si na svet prishel ogenj pershgat. — Ti sam si shivi ogenj vezhne ljubeshni, skrit v' presvetim sakramentu. O boshji ogenj! vshgi se v' meni, vshgi moje serze, daj mi tisto gorezhe in svetlo svetilo, de bodo vse moje dela tebi perjetne,

in perpravne tudi druge v' gorezhnosti vneti, in od hudiga odverniti. — O moj Jesus! koliko moje serze terpi, ker vidim, kako si od tolikajnih nehvaleshnih dush sanizhevan, s' nogami suvan s' strashnimi boshjimi ropi! Ker vidim tolikanj drugih neumerjozhnih, sa nebefa ustvarjenih, s' tvojo presveto kervijo odrefshenih dush na ravnost v' vezhni ogenj hiteti! — O Jesus ponishno te prosim, vari me pred vsakim greham, posebno pa pred nevrednim obhajilam! Vari tudi vse kershanske dushe, ker si jih tako drago odkupil s' svojo presveto reshno kervijo, vari jih pred grosovitnim greham, boshjim ropam! Vshgi in ohrani v' njih ogenj svoje ljubeshni, de pekleshkimu ognju odi dejo. — O Jesus! ti si nas odreshil od vezhniga pogubljenja; daj nam gnado, de tvojiga nekonzhniga saflushenja popolnoma deleshni postanemo. —

Zhaft, hvala in ljubeshen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

VIII. Šhtazion.

Jesuf tolashi shené, ktere se
sa njim jokajo.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govori:

Lepe so tvoje liza, moja perja-
tliza, moja nevesta! in rudezhe so od
sols tvoje shalosti. Ti se jokash savo-
ljo mojih bolezhin, savoljo mojiga sa-
nizhevanja; se jokash savoljo svojih
grehov in savoljo grehov zeliga svetá.
— Ja vsiga usmiljenja in objokovanja
so vredne moje bolezhine in moje
neisrezhenó terpljenje; pa sbe vezhi-
ga usmiljenja in objokovanja so vred-
ne grefhne dushe, ktere so krive vsi-
ga mojiga terpljenja. — Take solse
mi veselje delajo, tvoje serze smivajo
in zhistijo, te nar loshej pred novimi

grehi obvarujejo, in te vredniga store, s' sgrevanim serzam mene prejeti v' presvetim sakramentu. — Jokaj se ljuba dusha! sama nad seboj in nad svojimi grehi, de bosh enkrat potroshtana in rasveseljena v' nebesih.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj Jesuf, moj terpejozhi O-dreshenik! kdo bi ne jokal in ne shaloval! — Tvoj prelepi obras — ognjusen in sapljuvan; tvoje nedolshno truplo — rasbito, rastepeno, vse kri-vavo, tvoja sveta glava — s' ternjem kronana, vsa rasbodena. — O Jesuf! ti ishesh usmiljene in resnizhno sgre-vane serza, pa kako malo jih najdesh! — Ah! kako revno in slabo je tudi she moje serze! — O Jesuf v' pre-svetim reshnjim Telesu! ti vezhna lju-besen! daj mojim ozhem potoke sols, de tukej pred stolam tvoje milosti ob-jokam svojo slepoto in vse nehvalesh-nofti, de veselje tvojiga svelizhanja

sebi, in gnado tvoje sprave vsim grešnikam sadobim.

Zhašt, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena fi Marija . . . Zhašt bodi . . .

IX. Štazion.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govori:

Ljuba dusha, moja nevesta! bodi is serza ponishna, in bodi rada sanizhevana; nikdar ne ifhi zhašti in hvale sveta, ampak sheli le meni dopašti v' zelim svojim sadershanji. — Ti me vidish pod krishem leshati, sanizhevaniga, s' nogami suvaniga; in tukej v' presvetim sakramentu me vidish, is sgol ljubeshni in ponishnosti, pod majhino podobo kruha skritiga,

in malo sposnaniga, malo zhefheniga. — Ti pa, ljuba dusha! me s' ozhmi shive vére tukej na sedeshi glej, s' saupanjem se k' meni blishaj, de usmiljenje in gnado najdesih, kader ti bo pomozhi treba. — Zhe te obilnost in velikost tvojih poprejshnih grehov hozhe v' obupanje perpraviti; zhe te pezhe tvoja ranjena vest; povsdigni svoje ozhi s' sgrevanim serzam, s' saupanjem in s' ljubesnijo proti meni, in pomisli, de sim nedolshno jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemlje. Tudi tebi jih bom odvsel, ljuba dusha, moja ljuba nevesta! zhe se le resnizhno k' meni spreobernesih, in do konza v' meni ostanesih.

Dusha Jesusu odgovori:

O usmiljeni Jesus, moj preljubesnivi shenin! kader imam srezho, tebe prejeti, ki si is serza ponishin, je tudi moje serze vse bolj k' ponishnosti nagnjeno! in kader te pod krieshem leshézhiga in sanizhevaniga, in

v' presvetim sakramentu s' veliko ponishnostjo skritiga premishljujem, se mi sveta ponishnost she ljubesnjivishi sdi. — Preljubesnjivi is serza ponishni Jesus! kako me je tebe sram! Ti si vfigamogozhni vezhni kralj nebes in semlje, jest pa slaba greshna stvar: ti si vezhna luzh, jest pa nagnjusna gerda temota; ti si vezhna ljubesen, jest pa tolikokrat hudobna in sovrashna proti tebi in svojimu blishnimu. — Ah! ti vender she k' meni pridefh, se mi savshiti dash, se s' menoj skle- nesh in v' meni shivish! O moj Jesus! sdej hozhem po tvojim sgledu, f' tvojo gnado in pomozhjo, prav ponishna biti, de te vselej prav vredno prejmem v' presvetim sakramentu tvoje ponishne ljubesni! —

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma-
rija . . . Zhaft bodi . . .

X. Šhtazion.

Jesusa slezhejo in mu grenki-
ga sholzha piti dajo.

Jesuf v' s. sakramentu dushi govori:

Moj vert je serze moje neveste, kjér morajo lepe roshize rasti, posebno lepa lilija svete zhistosti, ktera je v' mojih ozheh nar lepshi roshiza; in skrita violiza perferzhne ponishnosti, ktera ima prijetni nebeshki duh. — Moja nevesta mora biti, kakor lilija med ternjem, samotna v' sredi hudobniga sveta. — Moja ljuba dusha! podaj mi vselej is svojiga serza sveto zhistost, ktera mi je tako sladka; ah! moji sovrashniki me pa le s' grenkim sholzham napajajo, ker imajo serze polno posvetnih in nezhistih misel in shelj, ktere so mi grenkejshi, kakor sholz in pelin. — Ljuba dusha! ljubi ponishnost, framoshljivost in samoto, vari se radovidnih pogledov, ogibaj se sapeljive posvetne

drushine; potlej bom jest v' tvojim serzu prebival, bom tvoje veselje v' s. sakramentu, in tvoje plazhilo v' sveti nebeshki drushini.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj Jesus! kako slabo preskerbljen in obdelan je tvoj vert v' mojim serzu, kteriga si mi obdelovati isrozhil. — Ah! koliko hudobniga nagnjusniga plevela, in kako malo lepih shlahtnih roshiz! — Ah! kako shina je she tista lepa lilija, ktero si per s. kerstu v' moje serze vsadil, in ktero tako rad neomadeshevano vidish! — Ah! na kolikih krajih je isruvana in tje vershena lepo dishezha violiza ponishne framoshljivosti, ktera ti tako prijetno dishi! — Ah! kako vsahnjeno in sapusheno je vse po tvojim vertu! O moj usmiljeni Jesus! naj teko potoki spokornih sols is mojih ozhi, in naj ismijejo in ozhifijo moje nagnjusno serze! Naj teko potoki tvoje svete gnade is tvojiga ljubesnjiviga

serza, in naj skoré rodovitno moje mlazhno in suho serze, de se bodo vse lepe roshize v' njem spet oshivele po tvojim dopadenji, de najdesih prijelni, lepo dishezhi vert, kader me pridish obiskat v' presvetim sakramentu.

Zhasht, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Marija . . . Zhasht bodi . . .

XI. Shtazion.

Jesufa na krish perbijajo.

Jesuf v' s. sakramentu dushti govori:

Truma hudobnih me je oblegla, roke in noge so mi prebodli, in vse moje kosti rasfhteli. — O ljuba dusha! pogledaj s' milimi in shalostnimi ozhmi na hrib Kalvario, kjer tru-

ma hudobnih strahno hudobijo dopernafha. — Ah! nehvaleshne stvari! — Moje dobrotljive roke, ktere so vam tolikanj dobrot delile; moje dobrotljive noge, ktere so me k' vašimu svelizhanju in k' pomozhi revnih in nadloshnih po semlji nofile, sdej neusmiljeno na krish perbijate! — O neisrezhena nehvaleshnost! — Oh! vsaj ti, ljuba dusha! vsaj ti sposnaj in moli mojo ljubesen; vari se greha, kateri me bolj sbode, kakor sheblji, s' kterimi so me bili na krish perbili; posebno se pa vari nevredniga obhajila, kateri me bolj neusmiljeno krisha, kakor so me hudobni Judje.

Dusha Jesusu odgovori:

O moj dobrotljivi Jesuf! naj raji nikoli vezh k' tvoji sveti misi ne perstopim, ko pa bi ti imel le en samkrat po nevrednim prejet, in na novizh krishan biti. Ah! ali svojiga Jesufa hozhem krishati, kateri je ve-

zhna ljubesen! — O Jesuf! vari me pred leto nar vezhi nesrezho! Naj rajshi prezej tamkaj s' naglo smertjo umerjem, preden te prejmem, zhe vidish, de te bom po nevrednim prejel. O daj mi gnado, de vselej kader me k' svoji misi povabis, s' zhistim in s' sgrevanim serzam perstopim, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogozhe,) vredno prejmem.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zheskena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XII. Shtazion.

Jesuf umerje na s. krishi.

Jesuf v' s. sakramentu dushti govori:

Ah! ljuba dusha, moja nevesta! poglej kako pred tvojimi ozhmi na krishi visim! Roke in noge sim velj-

no podal, de so jih hudo ranili in na krish perbili; glava f' ternjem kronana, ponishno in shalofno nagnjena, kervavi pot po zelim shivotu; f' prebodenim serzam, bled, mertev! — Tebi v' sgled, ljuba dusha! de imash tudi ti f' svojim sheninam na krishi vifeti. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v' mojo flushbo, zhe se ti tudi she tako teshavno sdi; terpi s' menoj stanovitno in ponishno, in ne shaluj toliko zhes svoje terpljenje, ampak veliko bolj zhes svoje grehe, kateri so krivi mojiga in tvojiga terpljenja; in kader imash toliko terpeti, ljuba dusha! de menish, de ti ni mogoche vsiga prestati, takrat perbeshi pod moj krish v' mojo prebodeno stran, in premisli, koliko fim jest sa-te terpel, potlej ti bo vse terpljenje veliko lashej postalo. — Preljuba dusha! kader me per misi boshji prejmesh, spomni se vselej, de fim tukej ravno tisti tvoj Jesus, kateri fim sa-te na krishi vifel in umerl; in vselej skleni, de hozhesh tudi ti sa-me vse

voljno preterpeti, in ko bi bilo treba, tudi raji umreti, kakor me rasshaliti.

Dusha Jesufa odgovori:

O moj krishani Jesuf! o nesmérna ljubesen! Ah koliko si terpel, de bi nas svelizhal! kakoshne martre si prestal, kakoshne bolezhine obzhutil, de bi le nam vezhno veselje perpravil! kako voljno si grenko smert storil, de bi le nam vezhno shivljenje sadobil! — Ah! krishani Jesuf! kako nevredni smo tvoje neskonzhne ljubesni! kako malo smo ti podobni, in kako malo si tudi persadevamo tebi podobni perhajati! — O Jesuf, moj preljubi shenin! kako mozhno me spomni ta presveti sakrament na vse, kar si ti sa nas storil in terpel, in ravno v' ta spomin si nam ga dal! — Ah! koliko si mogel pred terpeti, preden si se nam v' tem preljubesnjevim sakramentu sapustil! Is nebes si mogel na ta revni svet priti, veliko

let v' sanizhvanji in v' revshini shiveti, strashne martre in grenko smert prestati, de si se nam samogel sapustiti v' presvetim sakramentu. — O dobrotljivi Jesus! ti nar lepsihi sgled ljubeshnive poterpeshljivosti! sa teboj hozhem vsaki dan svoj krish nofiti, ker vidim, kako voljno ti svoje neisrezhenno terpljenje prestojish. O ljubi Jesus v' presvetim reshujim telesu! poterdi nas v' pravi poterpeshljivosti, ktera nam je potrebna, zhe hozhemo deleshni postati tvojih obljub. — Daj nam pa tudi o Jesus! kateri si sa nas na s. krishi umerl, daj nam srezhenno sadnjo uno, in daj veliko gnado, de te she na konzuh nashiga shivljenja prav vredno prejmemo, in tako s' teboj skleneni pred sodbo pridemo.

Zhaft, hvala in ljubeshen Jesusu v' s. sakramentu, sdaj in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zheshehena si Marija . . . Zhaft bodi . . .

XIII. Šhtazion.

Jesufovo truplo v' narozhji
njegove shaloftne matere
Marije.

Shalafina mati Marija dusli govori:

Ah! ljuba dusha, ljuba nevesta
Jesufova! pridi k' meni in poglej na
mojim narozhji svojiga ljubesnjiviga
shenina; poglej kako so njegovi hu-
dobni sovrashniki s' njim storili. Po-
glej globoke rane v' njegovih rokah
in nogah; poglej njegovo sveto glavo,
kako je vsa prebodena in ranjena od
ternjeve krone; poglej ljubesnjivo,
prebodeno stran, kako shiroka in glo-
boka rana je vbodena. — Ah! premi-
sli, ljuba dusha! koliko je moj pre-
ljubesnjivi sin Jesus sa-te terpel! —
Ah! kako shaloftno je moje serze! s'
ojstrim mezhem je prebodeno, kader
premislim, koliko je mogel moj pre-
ljubi Sin terpeti, in kako malo jih
je, kateri si njegovo britko terpljenje

prav v' svelizhanje obernejo. — O ljuba dusha! vari se take grosovitne nehvaleshnosti; vari se greha, kateri je mojiga Jesusa tako strashno ranil in umoril; ah! posebno se pa vari, de kdej po nevrednim svetiga obhajila ne prejmesh, de mi Jesusa, na novizh ranjeniga in krishaniga, v' narozhje ne poloshish! —

Dusha shalofni materi Jesusovi odgovori:

O ljuba mati mojiga preljubesnjeviga shenina Jesusa! Ah! v' kako shino morje britke shalosti si vtopljena! — Tvoje ljubesnjevive ozhi se hozhejo vtopiti v' grenkih solsah; v' tvojim shalofnim serzu tizhi ojster mezh, in vse bolezhine shivo obzhutish, v' kterih je tvoj Jesus svoje shivljenje konzhal. — Ja saref si ti kraljiza vseh marternikov, sakaj toliko she nobeden ni terpel! — O shalofna mati Marija! profi Jesusa sa-me, de mi gnado da, de jest nikdar vezh njegoviga

terpljenja in tvoje shalosti ne ponovim, de se vfiga greha prav skerbnno obvarjem, njega per s. obhajilu vselej prav vredno vshijem, in do konza svojiga shivljenja njemu in tebi svešto flushim.

Zhašt, hvala in ljubesen Jesusu v' s. sakramentu, sdej in na vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhes'hena fi Marija . . . Zhašt bodi . . .

XIV. Šhtazion.

Jesuf je v' grob poloshen.

Angelzi dushi govore:

Ah! ljuba dusha! shalostna in objokana pridesh k' grobu gledat, kam so tvojiga preljubiga shenina Jesufa poloshili. — Velika je tvoja shalost per Jesufovim grobu. Pa saupaj in veseli se, ljuba dusha! glej grob je prasen; ni ga obdershal, zhaštljivo

je vstal is svojiga groba, spet shivi, in sda j ostane smiram per tebi v' presvetim sakramentu.

Dusha angelzam odgovori:

O nesmirna ljubesen Jesufova v' presvetim sakramentu! — O angelzi boshji, isvoljeni nebeshki duhovi! kteri se snajdete tukaj okoli s. reshnjiga Telefa, okoli svojiga nebeshkiga kralja, kteri tukaj na stolu svoje milosti sedi, perjasen, dobrotljiv in perpravlj en! nam gnade deliti; o vi srezhni nebeshki angelzi, kteri ste smiram per ljubimu Jesusu, povejte mu, kako neisrezheno ga jest s' tako ljubesnijo ljubiti shelim, s' kakorshno vidim, de me on ljubi. Ah! moja dusha je smiram tako slaba in mlazhna, de ga she nizh prav gorezhe ljubiti ne morem. — Profite tedaj, o nebeshki angelzi! profite vi ljubiga Jesusa same, de bi me s' svojo sveto gnado in ljubesnijo, in s' vsemi zhednostmi obdaroval, ktere on per meni najti sheli,

kader pridem k' njegovi sveti misi; slasti pa, de bi mi dodelil sgrevano, ponishno in zhisto serze, v' katerim bo vesel prebival. O sprofite mi od Jesusa to gnado in to veselje, de bi ga vsi ljudje skoraj tako ljubiti sazhe- li, de bi nikdar vezh soper njegovo presveto voljo ne ravnali.

Zhaft, hvala in ljubesen Jesusu v' presvetim sakramentu, sdej in na ve- komaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha fi Ma- rija . . . Zhaft bodi . . .

Konzhanje.

O Jezus, shenin vsih dušh, ktere te refnizhno ljubijo, zhašt in hvala ti bodi, de si hotel toliko sa naf storiti, naf tako ljubiti, de si se nam v' sakramentu s. refhnjiga telefa sapustil, v' kterim vedno per naf ostanesh, in nafhe dušhe ša vezhno shivljenje hranish. O moj Jezus! is ferza mi je shal, de te nifim bolj ljubil, de fim te tolikokrat rasshalil, de fim tolikanj velikih gnad samudil, ktere poboshni kristjani v' vrednim prejemanji presvetiga refhnjiga telefa sadobe. — Od sdej sa naprej bo pa moja nar vezhi skerb tebe, o Jezus! prav sposnati, zhaštiti in ljubiti, in te v' presvetim sakramentu prav vredno prejemati. — Daj mi le svojo sveto gnado k' spolnjenju mojiga sklepa, sakaj bres tvoje pomozhi ne samorem zlo nizh dobriga storiti. Poterdi me, Jezus! v' tvoji gnadi in ljubesni, in ohrani mojo dušho sa vezhno shivljenje. Amen.

Kasalo.

	Stran.
M olitve pred obiskanjem presvetiga reš- njiga telefa	11
Molitve per sveti mafhi (Perva visha.) .	183
Molitve per sveti mafhi (Druga visha.) .	206
Molitve per zhernih mafhah	228
Molitve sa spoved in sa f. obhajilo	263
Ljubesnivi sdihljeji k' Jesufu v' sakramen- tu presvetiga rešnjiga telefa	273
Molitve per prozefii v' prasnik presvetiga rešnjiga telefa	322
Krishev pot od f. rešnjiga telefa	343

